

ADAPTACIÓ
D'UN LLIBRE
A UN GUIÓ
CINEMATOGRÀFIC

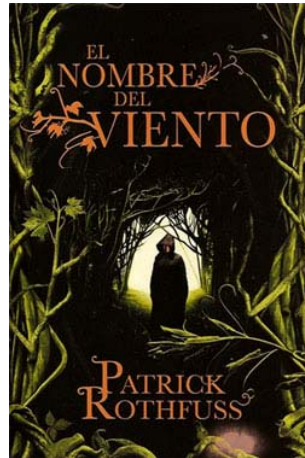
ÍNDIX DEL TREBALL

1. INTRODUCCIÓ	Pàgina. 3
2. BREU INFORMACIÓ DE	Pàgina. 4
• EL GUIÓ CINEMATogrÀFIC	
• EL STORYBOARD	
3. PRESENTACIÓ DEL GUIÓ	Pàgina. 9
4. ESCENES ELIMINADES	Pàgina. 151
5. PRESENTACIÓ DE DUES ESCENES DE STORYBOARD	Pàgina. 167
6. EXTRES	Pàgina. 176
7. OPINIÓ PERSONAL	Pàgina. 180
8. CONCLUSIONS	Pàgina 181
9. BIBLIOGRAFIA I WEBGRAFIA	Pàgina. 182

1. INTRODUCCIÓ

Adaptació d'un llibre a un guió cinematogràfic.

En aquest cas, el llibre és “El nom del vent”, de Patrick Rothfuss.

Com el títol del treball indica, el meu treball tracta sobre adaptar un llibre a un guió de cinema. Al començament pot semblar un treball senzill, encara que a mida que avançava dins d'aquest projecte, se'm feia una mica més complicat. Es tracta d'agafar el llibre que t'interessa i llegir-te'l bé. Ser capaç d'eliminar les escenes o els personatges que trobes que no hi fan falta i adaptar el temps que tens al teu guió.

Finalment, els guionistes demanen que els preparin un storyboard, o els fan ells mateixos. Consisteix en l'adaptació del guió que han escrit a vinyetes de còmic per fer més clara la feina que es farà per rodar la pel·lícula.

Per aquest treball he estudiat el guió de manera tècnica i de manera més pràctica i el storyboard de manera tècnica (dibuixant dues de les escenes que més m'han agradat del guió). He fet alguns dissenys dels personatges més importants dins del llibre crec que estic bastant satisfeta amb el resultat.

2. UNA MICA D'INFORMACIÓ

EL GUIÓ CINEMATogràFIC

Una mica d'informació sobre els guions.

Com tots sabem, el guió cinematogràfic és el document que es fa per saber els detalls necessaris per fer una pel·lícula.

Dins del guió hi ha la separació d'escenes (numerades), les accions dels personatges o les emocions en cursiva i els diàlegs de manera separada, posant davant qui ha de parlar en cada moment, en majúscules i subratllat. Al principi, s'escriurà si l'acció passa a l'exterior (EXT) o a l'interior (INT), el moment del dia (NIT – TARDA - DIA) i el lloc (HABITACIÓ DE DENNA).

Es coneixen dos tipus de guió. Els guió cinematogràfic és el que fa un guionista. Quan es fa la pel·lícula, al guió se li posa nova informació i se'l denomina guió de producció o guió de rodatge. Quan al guió també se li posa informació sobre els plans de la pel·lícula, es denomina guió tècnic..

EL STORYBOARD

Petita part on he exposat informació sobre els storyboard.

Un *storyboard* és un recull de dibuixos en vinyetes que es fan per ajudar a visualitzar les idees del guionista. S'utilitza per tots els medis; publicitat, pel·lícules, videoclips...

La vinyeta on hi haurà el dibuix sol estar acompanyada per un petit text. Aquest, conté el número de l'escena, el número de pla, la descripció de l'àudio i la descripció de l'escena tot i que cada autor ho pot fer de la manera que li sembli més còmoda.

Per passar d'escena a escena, o per les vinyetes, es poden utilitzar diferents mètodes de camera.

- El tall directe
- Moviment de camera
- Dissoldre la imatge
- Zoom

Cada un d'aquests moviments es marca de diferent manera al storyboard.

- Els talls directes no s'indiquen.
- Es moviments de camera s'indiquen amb fletxes dirigides cap on es mou.
- Per indicar que la imatge es dissol, cal marcar-hi una X.
- Pel zoom, quatre fletxes indicaran cap on s'ha d'encongir o ampliar la imatge.

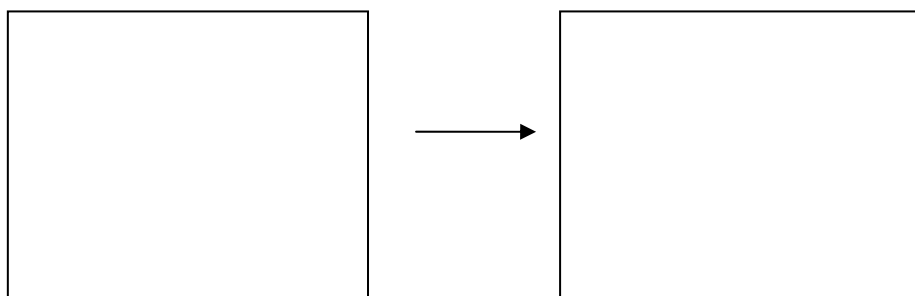
CURIOSITATS DEL STORYBOARD

Els inventors dels storyboards tal i com els coneixem avui en dia van ser els estudis de Walt Disney. A mitjans de 1930 va començar a fer aquestes petites vinyetes per adaptar les seves pel·lícules d'animació. Però no va ser fins deu anys després, al 1940, que es va començar a utilitzar per fer les pel·lícules amb personatges reals i des d'aquell moment fins ara.

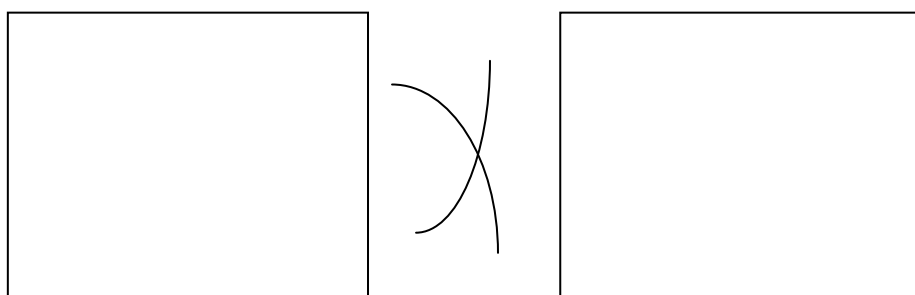
Els storyboard es poden fer de moltes maneres. En colors, en blanc i negre, ple de detalls o molt simples. Òbviament, dins d'aquestes diferències, el més complex i detallat és el storyboard de cinema, que utilitzen tots els tècnics per treballar.

Alguns exemples de moviments de plans:

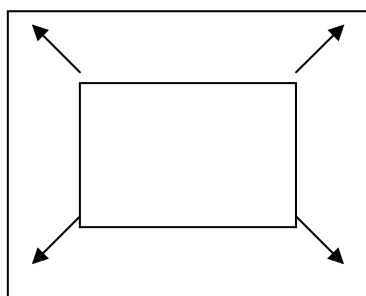
MOVIMENT DE CAMERA

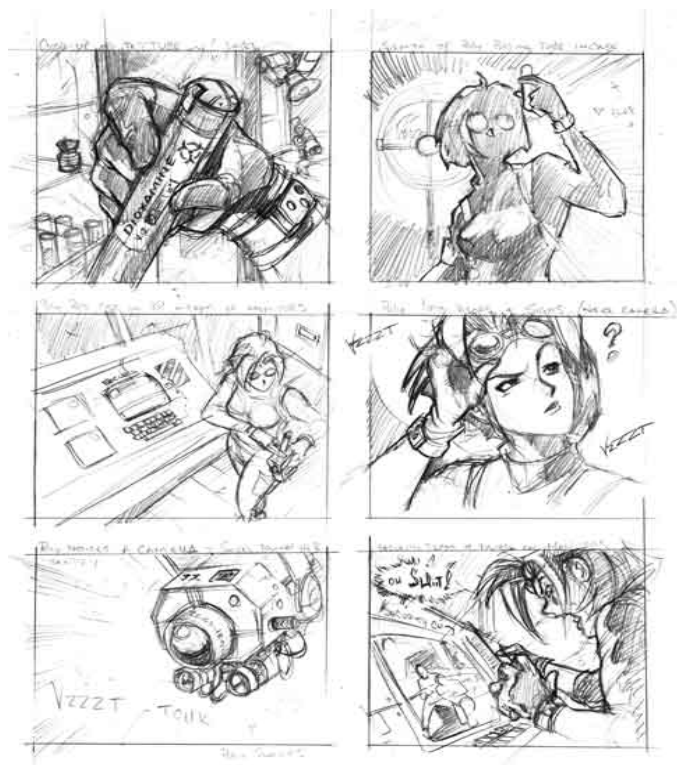
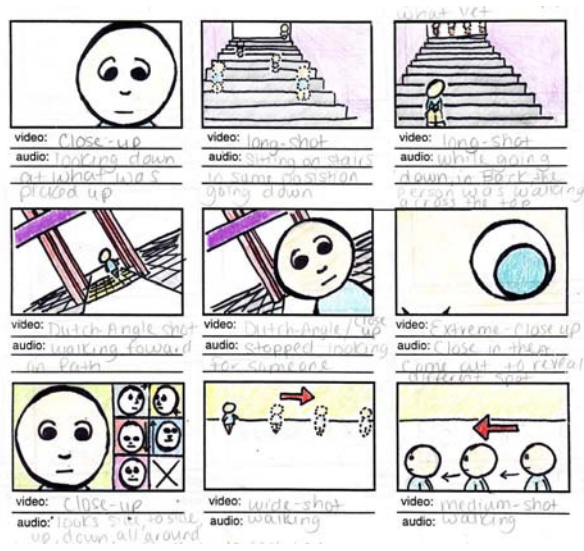
DISSOLDRE LA IMATGE

ZOOM

EXEMPLES DE STORYBOARDS

GUIÓ

CINEMATOGRÀFIC

3. Presentació del guió cinematogràfic acabat

Primer pla de La Roca del Guia.

1. INT – NIT – ROCA DEL GUIA

A l'extrem de la barra el MARREC, en GRAHAM, en SHEP i en JAKE. En COB està explicant una de les seves històries i els altres tres l'escolten amb atenció. KOTE, el taverner, els escolta en silenci des de lluny. No és un home gaire sociable.

COB: Al gran Tabórlin l'havien atrapat els Chandrian i l'havien tancat en una torre molt alta, rodejada de flames blaves, els símbols dels Chandrian. Al estar tancat, qualsevol es desesperaria, però ell coneixia el nom de totes les coses. Va manar a la roca que es partís i la roca es va partir. Després, va saltar al vuit però com coneixia el nom del vent, el va cridar i aquest el va deixar suaument a terra.

MARREC: No sabia que els Chandrian fossin dimonis malvats.

COB: No són dimonis, marrec. Són éssers maleïts per Telhu!

La porta s'obre de cop i els fa callar. Entra una figura ennegrida, CARTER, ple de sang i talls rectes i llargs i porta una manta amb alguna cosa a dins a les mans. KOTE treu utensilis per curar-lo.

JAKE: Què t'ha passat, home?

El taverner fa seure en una cadira a CARTER, que explica el que li ha passat mentre KOTE el cura.

CARTER: Passejava per aquests camins de déu quan un monstre ha començat a pujar per la pota de la meua euga, tallant-li tota la carn al seu

pas. Les seves potes eren com espases! Després, ha començat a atacar-me a mi.

SHEP: No m'ho creuria si no t'hagués vist l'aspecte amb els meus propis ulls.

CARTER: L'he llençat lluny però ell ha tornat a pujar sobre l'euga i ella ha caigut sobre el monstre i l'ha matat.

CARTER els ensenya el cadàver del monstre, que duia en la manta que tenia als braços. És un ESCRAL. Es tracta d'una aranya gran com una roda de carro i amb les potes afilades com espases. Tots criden de por i s'aixequen per la sorpresa.

COB: Segur que és un dimoni!

SHEP: No diguis bestieses, home! Un dimoni...

Es forma un petit silenci que només és trencat pel soroll de les seves respiracions agitadaes.

2. INT – NIT – ROCA DEL GUIA

KOTE està netejant la taverna, que està buida. Bufa i puja fins a la seva habitació.

3. INT – NIT – HABITACIÓ KOTE

Assegut a la cadira hi ha BAST, l'alumne de KOTE. Quan entra, se'l mira amb mala cara. Bast és jove i atlètic. Anomena a KOTE, RESHI.

BAST: Has trigat força a pujar, Reshi.

KOTE: Bast, deixa'm en pau.

KOTE seu al llit. Està cansat. Mira a BAST, que sembla haver recuperat el seu habitual bon humor.

KOTE: Has estudiat molt, avui?

BAST: Avui, el que m'ha quedat molt clar és que els amants tenen millor vista que els savis.

BAST va a seure al llit, al costat de KOTE. Els moviments de BAST són elegants, com si dansés en comptes de caminar.

KOTE: I això per què?

BAST: No t'ho imagines?

KOTE: Va, que no estic d'humor per endevinalles. Per què?

BAST: Ja veig... Doncs és perquè els amants surten a fora, a llocs il·luminats, a buscar noies. Els savis, en canvi, es queden en llocs foscos a llegir, on fàcilment poden perdre la visió.

KOTE: Per sort, jo tinc un jove alumne molt intel·ligent que podria portar els llibres que li dono per estudiar fora i així no es perjudicaria la visió.

BAST: Per suposat que sóc un alumne molt intel·ligent! De fet, és el que he fet, però quan estava a punt de posar-m'hi, ha aparegut una noia molt maca i no m'he pogut concentrar.

KOTE: Intentes dir-me que no has estudiat el Celum Tinture que t'he demanat que estudiessis?

BAST posa cara de pena i nega amb el cap.

KOTE: Ah, què faré amb tu? Ets un petit desastre... Però no en vull parlar, d'això. Avui ha vingut en Carter i portava un escral. He aconseguit que l'enterrin adequadament amb ferro i foc, però no les tinc totes.

4. INT – TARDA – ROCA DEL GUIA

S'està fent fosc. Uns nens canten una cançó a l'exterior mentre fan voltes agafats de la mà. KOTE l'escolta des de dins de la taverna, mentre ho neteja tot lentament..

NENS:

Quan blau es torna el foc de la llar
Què has de fer? Què has de fer?
Sortir corrent i amagar-te fugint.

Si els ulls són atzabeja
On fugir? On fugir?
Lluny o prop, són a la porta.

Veieu un home sense rostre?
Es mouen com fantasmes.
Què busquen? Què cerquen?
Els Chandrian, els Chandrian.

Ja s'ha fet de nit. Els nens se'n tornen a casa i BAST baixa a veure a KOTE.

BAST: Ara te'n vas a dormir, oi?

KOTE fa que sí amb el cap.

KOTE: Però vés-te'n tu primer, amic meu.

BAST se'n va encongint-se d'espatlles i KOTE uns moments després de deixar un paper a la taula surt a l'exterior per la porta. Al paper hi posa: "Si llegeixes això es que sóc mort".

5. EXT – NIT – BOSC

CRONISTA, coixejant i apropant-se a un foc. Hi veu algú, un home encaputxat.

CRONISTA: Quina sort. M'han robat el carro i les provisions i feia hores que caminava. Puc acompanyar-te en aquest foc, amic?

KOTE: Ja tenies mala sort d'abans, o has decidit guardar-te-la tota per aquesta nit, viatger?

Abans de que el CRONISTA pugui parlar més, apareixen els ESCRALS per darrere. Quan els ESCRALS s'acosten a KOTE, ell els llença fàcilment cap enrere, al foc. N'ha vençut així quatre. L'últim que queda ataca a CRONISTA, que crida de por. KOTE li treu de sobre el dimoni i el llença al foc. CRONISTA és inconscient. KOTE l'observa per uns segons i se'l carrega a sobre per començar a caminar.

6. EXT – NIT – ENTRADA DE LA ROCA DEL GUIA

Piquen a la porta. És KOTE amb el CRONISTA a l'espatlla. Surt a rebre'l corrent BAST, enfadat.

BAST: Decideixes fugir i només em deixes una nota? Per qui em prens? Per una maleïda prostituta de port? I a més a més... quin tipus de nota és? “Sóc mort si llegeixes això”?

KOTE: En teoria la nota l’havies de trobar demà.

KOTE deixa al CRONISTA en braços de BAST, que mira furiós a KOTE.

BAST: Segur que has anat a matar esclars tu tot sol.

BAST baixa la mirada fins a CRONISTA

BAST: Què em portes, aquí?

KOTE: Un home que passava pel camí en el moment menys adequat, res de l’altre món.

KOTE entra dins la taverna, seguit per BAST.

7. INT – NIT – ROCA DEL GUIA – HABITACIÓ

Posen al CRONISTA al llit. KOTE nota que li està sagnant el braç.

KOTE: Bast, sé que estàs enfadat, però... Podries curar-me, si no et sap greu?

BAST: Sang? No sabia que també sagnaves. Creia que eres el “sense sang” o algun nom així.

KOTE: No t’has de creure totes les bestieses que es diuen.

BAST somriu i comença a guarir les ferides de KOTE.

8. INT – DIA – ROCA DEL GUIA

Baixa per les escales el CRONISTA, i es dirigeix directament cap a KOTE.

CRONISTA: El home d'ahir eres tu, oi? El gran Kvothe.

KOTE: Ja no el sóc, en Kvothe. Ara sóc Kote, el taverner.

CRONISTA: He vingut a buscar-te des de molt lluny. Sóc el Cronista en persona, el més conegut trencador de mites del món.

KOTE: Et conec. He llegit alguns llibres teus. Has vingut a demostrar que no existeixo?

CRONISTA: Tots es pensen que ets mort, Kvothe...

KOTE: Potser és millor així.

CRONISTA: Altres creuen que ets un mite.

KOTE: Es clar. Un mite que es fa a sí mateix. Les millors mentides que s'expliquen sobre mi, les he explicades jo mateix.

CRONISTA: Alguns diuen que mai has existit i molts altres et coneixen com a assassí, no com a heroi.

Es forma un breu silenci.

CRONISTA: I diuen que hi havia una dona que...

KOTE s'enfada.

KOTE: Què en sabran ells, de la dona!? Quin dret en tenen, a parlar?!

CRONISTA: Només saben el que s'explica. Si vols, puc explicar la teva història, la autèntica...

KOTE: Era això el que volies des del començament? La meva història?

CRONISTA: He quedat d'aquí a tres dies amb el compte. És per això que he vingut. Segurament no voldràs, però potser, quan torni de veure el compte, podria...

Silenci.

KOTE: Trigaré tres dies a explicar-te la meva autèntica història. Ni un més, ni un menys. Començaré demà.

CRONISTA somriu.

9. INT – DIA – ROCA DEL GUIA

CRONISTA baixa per l'escala i observa a KOTE.

KOTE: Com ho fan?

CRONISTA: Què?

KOTE: Com ho fan, les persones a les que preguntes les històries, per explicar-te-les?

CRONISTA: Tinc molt bona memòria. Simplement m'has de parlar i jo més tard ho apuntaré, perfilant-ne els detalls que interessin o traient-hi la informació sobrant.

KOTE: Això sí que no. Cadascú té una forma diferent d'explicar-se i jo no vull que canvis un sol detall de la meva explicació. Escrius ràpid?

CRONISTA: Més del que parlo, senyor.

KOTE: Bé. Suposo que podria començar per ella. Era preciosa. Tenia una veu melòdica que convergia perfectament amb la meua i... no, crec que el principi no és aquest. El principi és la universitat. Volia ser com el gran Taborlin, aprendre el nom de l'aigua, de la fusta, del vent... Tampoc. Els principis tindrien a veure amb el foc i l'olor de cabell rostit. Podríem dir que l'autèntica història comença amb els Chandrian. Amb els inicis de Kvothe, tot i que he rebut noms per donar i per vendre.

PANTALLA EN NEGRE.

He segrestat princeses a reis agònics. Vaig calar foc a la ciutat de Trebon. He passat la nit amb Felurian sense embogir. Vaig ser expulsat de la universitat a una edat en la que encara molt alumnes no poden ni accedir-hi. He caminat de nit per llocs que la gent tem fins i tot de dia. He parlat amb Déus, he estimat a dones i he escrit cançons que fan plorar als bards. El meu nom és Kvothe, potser n'haureu sentit a parlar.

10. EXT – DIA –BOSC – GRUP DE TEATRE AMBULANT

Rètol: Edena Ruh.

Molta felicitat i xivarri. Els nens criden, les mares i els pares es desesperen i tots entren amb un somriure a l'espectacle de teatre que ha vingut a la ciutat.

VEU EN OFF KOTE: Així és. Els meus inicis van ser en un grup de teatre ambulat. No érem mediocres en absolut. Érem nobles que entreteníem al poble. Nobles al servei de la cort de Greyfallow. Eren temps feliços. El meu pare memoritzava i cantava monòlegs i la seva veu s'escoltava a quilòmetres. Moltes vegades dedicava cançons d'amor a la mare. Els que composàvem érem el meu pare i jo. Era un nen menut i curiós.

La carpa muntada, un bufó venent entrades:

TRIP: Mig penic per cap! Els que no tinguin cap, entren de franc!

La gent va passant.

TRIP: Estimada senyora, no sé jo si amb aquestes galtes tan rosades li tindria que cobrar un cap o un cap i mig...

VEU EN OFF KOTE: Definitivament, en Trip era el que tenia més enginy per triar les paraules.

TRIP: Si, senyors, mig penic, però els capbuits també paguen.

Es veu un KOTE petit, en KVOTHE. Observa en Trip i després fa mitja volta, cap a darrere, als carros. Un vell enfadat, ABENTHY, està discutint amb l'alcalde. KVOTHE s'amaga per veure-ho.

ABENTHY: Els he dit que sí que tinc llicència, senyors.

ALCALDE: I jo sóc idiota i m'ho crec! Crec que es millor que ens donis tot el que tens al carro i fugis, si no vols que encara et deixem la cara com un mapa.

ABENTHY s'aparta i murmura una cosa. El vent comença a bufar molt fort. L'alcalde fuig i KVOTHE surt del seu amagatall i observa amb admiració el vell.

VEU EN OFF KOTE: Aquell era Abenthy, el meu primer mestre. El primer arcaista que vaig conèixer. Abenthy dominava totes les arts: botànica, astronomia, psicologia, alquímia... Em passava el dia amb ell fent-li preguntes de tot tipus. Era un noi molt curiós.

11. EXT – DIA - BOSC

ABENTHY: Kvothe, què passa si llanço aquest roc?

KVOTHE: Que caurà? – *irònic*.

ABENTHY: Doncs vull que creguis que s'aguantarà a l'aire.

KVOTHE: Impossible!

ABENTHY: Només tens que creure-hi perquè es faci possible.

VEU EN OFF KOTE: Ell em va ensenyar tot el que sé. Vaig aprendre que puc utilitzar tots els elements de la natura amb un vincle. És necessari dominar una petita part d'aquest element que tinguis prop i després es pot dominar tot. És una mica complicat d'entendre...

El carruatge d'ABENTHY se'n va.

VEU EN OFF KOTE: Però després de tot, també va marxar.

12. EXT – NIT - BOSC

Carruatges parats en mig de la nit.

PARE: No, us tindreu que esperar.

COMPANY: Va, toca'ns la nova cançó sobre els Chandrian...

PARE: Ara no...

MARE (a *Kvothe*): Fill, necessiten llenya per passar la nit. Que ens en podries anar a buscar, sisplau?

KVOTHE hi va. Recull llenya a les fosques i sent crits al campament. Hi veu foc. Arriba corrents i esbufegant. Tot és ple de fum i foc. Veu uns quants cadàvers cremats a terra. Crida.

KVOTHE: Mare! Pare? Algú?.

S'amaga rere el carruatge dels seus pares i al agafar la roda de ferro, aquesta es desfà sota la seva mà. Mira la foguera, que ara està rodejada de encaputxats. Els cadàvers dels seus pares són allà.

CENDRA apareix darrere seu i l'apropa al foc. S'agenolla a la seva altura. Té els ulls negres. KVOTHE té por. CENDRA el mira un segon amb compassió abans de canviar la seva expressió a una de crueltat.

CENDRA: Com et dius, petit? Has perdut als pares?

Tots riuen..

CENDRA: No tindrien que haver cantat cançons prohibides dels Chandrian, saps?

HALIAX apareix des de l'ombra, no se li veu la cara i va encaputxat.

HALIAX: Deixa'l anar, Cendra, no siguis fatxenda.

HALIAX fa un gest amb les mans i tots desapareixen en mig de molta obscuritat.

VEU EN OFF KOTE: Aquell va ser el primer cop que vaig veure als Chandrian, els dimonis... Reconec que vaig sortir-ne ben parat d'aquella carnisseria...

KVOTHE agafa el llibre que hi ha enmig de les cendres del seu carruatge i l'observa.

13. EXT – DIA – CARRERS DE LA CIUTAT DE TARBEAN

VEU EN OFF KOTE: Vaig rescatar el llibre del meu mestre i vaig començar a caminar, no sabia pas on. Havia de decidir què fer amb la meua vida a partir d'aquell moment. Sense saber ben bé com, vaig acabar vivint al carrer, sense res que posar-me a la boca. Vaig conèixer la misèria de ben jove.

VEU EN OFF KOTE: Com tampoc tenia res per fer a la vida, a mi ja m'estava bé. Així vaig continuar fins que em vaig assabentar que existia una universitat amb una gran biblioteca. Vaig decidir que seria allà on volia anar. Volia saber més coses dels assassins de la meua tropa. Vaig tenir que empenyorar el llibre d'Abenthy amb tot el dolor del meu cor per aconseguir

els diners necessaris per poder pagar un carruatge que em portés a la universitat. Allà, hi vaig conèixer la Denna.

14. EXT – NIT – CARRUATGE

KVOTHE està dibuixant a Denna amb un llum al costat. DENNA se li acosta per darrere.

DENNA: Què fas?

KVOTHE: Em preguntava què podries estar fent aquí.

DENNA seu al costat de KVOTHE.

DENNA: Ets un mentider.

Pausa.

DENNA: Se't acut alguna cosa? Jo encara no sé perquè sóc aquí.

KVOTHE: Hi he pensat molt i he tret la conclusió que viatges per arribar a algun lloc.

DENNA: I on creus que vull arribar?

KVOTHE: Això ja no ho sé.

DENNA somriu i tots dos miren el paisatge en silenci. Després, DENNA s'atreveix a preguntar.

DENNA: I tu què hi fas, aquí?

KVOTHE: Viatjo per arribar algun lloc.

DENNA fa una rialleta.

DENNA: Això ja ho sé, home... preguntava pel lloc on vols arribar. És gaire lluny d'aquí?

KVOTHE: Ja no gaire. Vull arribar a la universitat.

VEU EN OFF KVOTHE: Ella era i és el meu primer i únic amor.

15. EXT – DIA - POBLE

DENNA: Marxes ja?

KVOTHE fa que sí amb el cap.

DENNA: És una llàstima. Ens podries haver acompanyat fins a la pròxima ciutat i t'hi podries haver guanyat la vida tocant el llaüt i... bé, no t'hi obligaré pas. Una cosa sí que t'asseguro: t'esperaré a la pròxima ciutat per si canvies d'opinió.

KVOTHE: No crec que canvi d'opinió, però de totes maneres t'ho agraeixo.

DENNA: T'adverteixo que si no em vens a buscar, et perseguiré per tot el món conegut o desconegut per trobar-te, d'acord? Així segur que ens tornarem a veure...

KVOTHE: Segur. T'estaré esperant.

16. EXT – DIA - UNIVERSITAT

KVOTHE camina lentament cap a l'edifici de la universitat. Entra dins la biblioteca. Passeja pels passadissos. Des del mostrador de la biblioteca, un noi, WILEM, el mira fixament.

WILEM: Hola, ets a la biblioteca de la universitat. Et puc ajudar?

KVOTHE: Vull veure la biblioteca.

WILEM: Ets un alumne de la universitat?

KVOTHE: Ho seré aviat. Encara no he passat per Admissions.

WILEM: Doncs fins que no hi passis no pots entrar aquí.

KVOTHE: Ni tan sols una mirada ràpida?

WILEM: Ni tan sols. Tens que figurar al registre abans. I si com dius tens intenció de passar per admissions, serà millor que et donis pressa. Avui és l'últim dia i moltes vegades tanquen al migdia.

KVOTHE s'espanta.

KVOTHE: Què? I on és?

WILEM: A l'auditori. Baixant per l'esquerra. És un edifici amb vidres de color i...

KVOTHE corre fins allà.

17. INT – DIA – AUDITORI

Sala a les fosques. Petita llum que il·lumina als futurs alumnes. Taula elevada amb els nou professors.

RECTOR: Apropa't a la llum. Com et dius?

KVOTHE: Kvothe.

RECTOR: I què hi fas aquí?

KVOTHE: He vingut perquè vull estudiar a la universitat. Vull ser arcaista.

RECTOR: Saps que aquí es ve a seguir estudiant, no a aprendre, oi?

KVOTHE: Es clar.

RECTOR: D'acord. Ja ens pots donar la teva carta de presentació.

KVOTHE: No en tinc cap, senyor.

RECTOR: Cap? Els alumnes deuen tenir normalment algú que els representi... En el teu cas, el teu representant tindria que ser, a ser possible, un arcaista. A la carta hi ha de figurar la teva especialitat, els teus punts dèbils...

KVOTHE: Sí que vaig estudiar amb un arcaista, senyor. Es deia Abenthy, però no em va donar carta de presentació. No puc intentar explicar-ho ara?

RECTOR: Si no ens pots presentar cap prova que has estudiat amb un arcaista, no hi podem fer res. No tens cap altre cosa que ho pugui demostrar?

KVOTHE: Bé... Abans de separar-nos Abenthy em va regalar un llibre i me'l va firmar amb el seu nom.

RECTOR: Serviria. El tens?

KVOTHE: Malauradament no. El vaig empenyorar a Tarbean.

HEMME: Per l'amor de déu! Clarament està mentint! Tinc coses més interessants a fer.

RECTOR: Silenci.

LORREN: Com es diu el llibre, noi?

KVOTHE: Retòrica i lògica, senyor.

LORREN: I on has dit que l'havies empenyorat?

KVOTHE: A "La Coberta Esquerdada", a la plaça principal de Tarbean.

LORREN: Casualment demà tinc que fer un viatge a la ciutat així que passaré pel lloc on l'has empenyorat. Si hi és, el portaré. Si no hi és, sabrem que menteixes.

RECTOR: Gràcies, professor Lorren. I ara, Kvothe, explica'ns què hauria posat el senyor Abenthy a la teva carta de presentació.

VEU EN OFF KVOTHE: Després d'explicar totes les fórmules i les classificacions que em sabia, vaig dir-los la meva edat. Quinze. Massa jove, van pensar. Em van fer un examen oral i vaig poder respondre totes les preguntes correctament.

RECTOR: Podem preguntar-te alguna cosa menys intel·lectual?

KVOTHE: Endavant.

RECTOR: Per què no et va donar l'Abenthy una carta de presentació?

KVOTHE: Perquè de fet, fa tres anys que no el veig. Viatjàvem junts i ens vàrem separar.

Silenci.

RECTOR: Per què vols estudiar a la universitat?

Silenci.

KVOTHE: No ho sé. Espero saber-ho quan hi estigui estudiant.

RECTOR: Vols dir alguna cosa més?

KVOTHE: Sí. Només vull dir que només tinc vint monedes a la bossa. Si em demaneu més diners per poder inscriure'm, no podré fer-ho. Si em demaneu que pagui menys de vint monedes, vindré a classe tots els dies i pels vespres faré el que faci falta per sobreviure: dormiré al carrer i menjaré les sobres de qualsevol cuina. Però si em deixen matricular-me i em donen trenta monedes per poder viure i comprar-me el que necessito per estudiar, els prometo que seré el millor alumne que hagin vist mai.

Una petita discussió entre els professors en murmuris.

RECTOR: Així m'agrada, noi! Quedes acceptat a la universitat per menys trenta monedes!

KVOTHE sembla quedar-se un moment estranyat. Mira el full que li donen.
-30 monedes.

18. EXT – DIA – PATIS DE LA UNIVERSITAT

KVOTHE i *LORREN* caminen pels patis de la universitat en silenci.
LORREN crida de cop a un dels alumnes, un estudiant ros i ben vestit.

LORREN: Simmon, vine aquí!

SIMMON s'apropa i fa una reverència davant del professor.

LORREN: Simmon, necessito que t'ocupis d'aquest noi. És nou a la universitat i encara no sap ben bé com són les coses. T'encarregues d'ajudar-lo.

LORREN se'n va.

SIMMON: Encantat, noi. Jo sóc en Simmon.

KVOTHE: Kvothe.

SIMMON pensa per uns segons com ajudar al noi nou.

SIMMON: Ja tens on dormir? Una posada o...

KVOTHE: És que no tinc gaires diners, No m'ho puc permetre, això...

SIMMON: Veig que no t'ha anat gaire bé amb la teva presentació, no? No pateixis, la primera vegada per mi va ser horrible.

KVOTHE: I el professor Lorren crec que m'ha agafat mania. És una mica...

SIMMON: Fred com un glaçó? Distant? Com un mur de pedra? Si, és així.

KVOTHE: No vull barallar-m'hi, amb ell. Vull passar molt de temps a l'arxiu i crec que és ell qui duu aquests temes...

SIMMON: Sí, és ell, però no et tens que preocupar. Mentre tractis bé els llibres, estarà bé. Això sí, prepara't si t'atreveixes a doblar-li una pàgina. És ferotge...

Caminen.

SIMMON: Aleshores, què vols? Aquí tenim alguns serveis per bimestres... Hi ha els dormitoris, on per deu monedes pots dormir en llitera i el dinar et ve inclòs. Per vint monedes, tens una habitació compartida. I per trenta, una habitació per a tu sol. Què prefereixes?

KVOTHE: Com és el menjar?

SIMMON: Te'l serveixen a la cantina. És prou bo, si no et preguntes mai pels seus orígens.

KVOTHE: D'acord doncs. Em quedo amb la primera opció.

SIMMON: Doncs ara mateix anem a registrar-te.

19. INT – DIA – CANTINA

A KVOTHE li serveixen un vol de puré de patata a la cantina. SIMMON el porta cap a una taula amb dos estudiants més: MANET (de gran edat) i WILEM.

SIMMON: Kvothe, et presento als dos pitjors alumnes de la universitat: en Manet i en Wilem. Saludeu al nou membre, nois!

WILEM: Ell i jo ja ens coneixem. Mai m'hauria pensat que de debò anaves a inscriure't. Benvingut.

MANET: És ell tan jove com sembla o sóc jo més vell?

SIMMON i KVOTHE seuen.

SIMMON: Les dues coses. Mira, Kvothe, en Manet porta més temps aquí que tots nosaltres junts.

MANET: Parla bé, Simmon! Porto més temps aquí que tots vosaltres de vida!

MANET fa una gran riallada.

WILEM: Sí, i encara és a primer curs.

MANET: És el millor curs. Es treballa poc i hi no hi ha estrès.

SIMMON: Com a anat aquest any, Wil?

WILEM: Fatal. He tingut que pagar vuitanta monedes per l'admissió.

SIMMON: Però què ha passat? Has insultat a un professor i n'has pegat a un altre?

WILEM: No, però és que no he pogut desxifrar el missatge i quan en Lorren m'ha preguntat la influència de jo què sé què en no sé on, no ho he entès.

Fins hi tot, en Kilvin m'ho ha hagut d'explicar, però he continuat sense saber res.

SIMMON: Ho sento molt, de debò. Jo, aquest any, cinquanta monedes.

KVOTHE: I tu, Manet?

MANET: És millor que no ho sàpigues, noi. T'espantaries.

KVOTHE: He sentit que algú ha hagut de pagar tres-centes monedes. És veritat?

SIMMON: Sí, però només als nobles. Els hi fan pagar més que als demés.

KVOTHE: I no és injust?

WILEM: Bé, en part, no. Ells venen aquí sense saber res de res i entren només per presumir a l'exterior.

MANET: A mi, m'és igual. Que ells paguin, que jo seguiré pagant poc.

SOVOY apareix, deixa una mà sobre la taula.

SOVOY: Parleu de mi?

SIMMON: Sovoy! Quina sorpresa! No esperàvem que vinguessis!

SOVOY: Ja, jo tampoc esperava venir. És que no hi ha cap menjador més net en aquest edifici?!

SOVOY seu i s'estira sobre la taula, deprimít..

SIMMON: Què passa?

SOVOY: Una gran catàstrofe, passa. La matrícula m'ha costat noranta monedes! I tot per què? Perquè uns quants professors em tenen mania, ja veus. I a més a més, tothom sap que als nobles ens cobren molt més.

MANET: En Simmon també ho és, de noble, i no li ha anat pas tan malament.

SOVOY: Però el seu pare és un duc de pacotilla que fa cas a un rei sense importància. Als meus estables hi ha llinatges més antics que els de la meitat de les vostres mansions.

WILEM el mira malament. SOVOY mira a SIMMON amb cara de pena-

SOVOY: Ai, perdona'm, de debò. És que pensava que les coses m'anirien millor aquest cop, i res. Estic tan deprimid...

SIMMON s'ha enfadat una mica amb SOVOY i li contesta amb rudeses.

SIMMON: Potser t'aniria millor si no et presentessis amb el teu millor vestit de seda a les presentacions.

SOVOY: Aquest és el truc? Trencar-me la roba? Portar cendra al cabell? Anar de mort de gana? No, no tinc que rebaixar-me davant dels professors. No són millors que jo.

SOVOY s'aixeca i dramatitza.

SOVOY: Odio aquest lloc! El clima és absurd. La religió és primitiva. Les prostitutes són ignorants. I el idioma no és prou subtil com per expressar

totes les coses dolentes que hi ha. La meva sang és més vella que les pedres o els arbres. I mireu com em tinc que veure.

SOVOY agafa un tros de pa i se'l mira amb fàstic.

SOVOY: Pa de civada? Per l'amor de Déu, els humans mengem blat! És insuportable.

I se'n va.

MANET: I aquest, senyores i senyors, era en Sovoy. Un fort aplaudiment per la seva gran actuació!

WILEM: No és mala gent, però normalment no va tan begut.

20. INT – DIA – ARXIU

AMBROSE està escrivint algunes coses en un full. KVOTHE s'hi planta davant. AMBROSE no li fa cas. KVOTHE espera. AMBROSE el mira amb cara de mala lluna.

AMBROSE: Nom?

KVOTHE: Kvothe.

AMBROSE mira el llibre.

AMBROSE: No estàs a la llista

AMBROSE torna amb el seu paper. KVOTHE no es mou.

AMBROSE: Pots marxar quan vulguis. Sense preses, eh?

KVOTHE: Acabo de...

AMBROSE mira a KVOTHE amb mala cara.

AMBROSE: Mira noi, no estàs a la llista, així que no entres.

KVOTHE: Però acabo de passar per Admissions.

AMBROSE: Aleshores, que no t'estranyi que no hi siguis.

KVOTHE: El professor Lorren m'ha donat permís per...

AMBROSE: Per mi, com si t'ha dut en braços. No passes.

AMBROSE torna a escriure les seves coses.

AMBROSE: No em facis perdre més el temps, sisplau.

KVOTHE: Que no et faci perdre més el temps? Saps el que he hagut de passar per arribar fins aquí?

AMBROSE: Deixa'm pensar. Sempre eres més llest que tots els nens a la teva ciutat d'imbècils. Els teus pares van estalviar molts diners durant dos anys i et van comprar unes sabates i una manta de pell de porc. Vas caminar mesos i mesos... I ara, estàs aquí, ple d'alegria i il·lusió! Mira noi, et donaré un consell: Potser al teu poble eres especial, però aquí no ets ningú. Per tant, torna-te'n per on has vingut i dona gràcies per seguir amb vida.

Les paraules d'AMBROSE han estat molt cruels. KVOTHE se'n aparta i es queda al llindar de la porta..

VEU EN OFF KVOTHE: Al contrari del que esperava, el discurs d'Ambrose no em va afectar. Estava content de saber que les coses eren com a la ciutat, on hi manava la llei del més fort. Ja no m'hi sentia tan fora de lloc, a la universitat.

21 INT – DIA - AUDITORI

VEU EN OFF KVOTHE: La meva primera classe va ser amb el professor Hemme. Tractava sobre els principis de la simpatia. Per sort, els meus companys de llitera ja m'havien informat que era fàcil perdre's per l'edifici així que vaig anar-hi amb temps i tot i que m'hi vaig perdre, no vaig fer tard.

HEMME puja a l'escenari i fa el discurs de benvinguda des d'allà.

HEMME: Veniu aquí a ser arcaistes? Voleu fer màgia com en els contes de fades, no? Heu sentit cançons del gran Táborlin; Pocions màgiques que et donen ales, capes invisibles, anells màgics i llengües de foc. Doncs si és això el que busqueu, allà teniu la porta. No ho trobareu enlloc perquè les coses així no existeixen.

GEL arriba tard a classe i seu.

HEMME: Carai, benvingut noi. Gràcies per honrar-nos amb la teva presència. Com et dius?

GEL: Gel. Ho sento, he tingut un petit problema amb...

HEMME: No pateixis. Em podries dir quina és aquesta classe, Gel?

GEL: Principis de simpatia?

HEMME: Bé. No m'agrada que la gent arribi tard a la meva classe. Per demà em faràs un treball sobre el primer rellotge simpàtic que hi va haver, d'acord?

GEL: Sí, senyor.

BASIL arriba tard i corre cap al seu lloc.

HEMME: Espera, no corris tant. Com et dius?

BASIL: Basil.

HEMME: Que ets de Yll?

BASIL: No, senyor.

HEMME: Ah, doncs perdona. És que tenia entès que algunes tribus de Yll es guien per calcular el temps segons el sol, per això moltes vegades es retarden. Havia pensat que potser tenies excusa per arribar tard si era això el que passava, però veig que no. Per demà em faràs un treball sobre el calendari lunar de Yll, oi que si?

RIA entra a la classe.

HEMME: Bon dia, senyoreta. Moltes gràcies per venir, no podria començar la classe sense la seva presència.

RIA: Ho sento, senyor, l'edifici és molt més gran del que em pensava i...

HEMME: No es preocupi i seguei, senyoreta.

El PROFESSOR HEMME puja les escales per rebre-la. La acompanya al seient i li treu els fulls i les plomes. El PROFESSOR torna al seu lloc i tothom es queda mirant a RIA.

HEMME: Quina falta d'educació la meva! Quin és el teu nom, senyoreta?

RIA: Ria.

HEMME: Ria, és un diminutiu de Rian?

RIA: Sí, senyor.

HEMME: Doncs Rian, et faria res tancar les cames quan seus? Moltes gràcies. Ara que ja tenim les portes del infern tancades, intentem començar la classe?

VEU EN OFF KVOTHE: Per sort o per desgràcia, tot el que explicava Hemme a la seva classe, m'era massa bàsic. Ja ho sabia tot, i més. Quan va acabar la classe, vaig aprofitar per apropar-me a l'arxiu.

22. INT – DIA – ENTRADA DE L'ARXIU

A l'entrada, com a encarregada de recepció hi ha FELLA, una noia molt maca, rossa.

FELLA: Hola noi. Com et dius?

KVOTHE: Kvothe.

FELLA es posa a buscar el seu nom al llibre.

KVOTHE: Com et dius tu?

FELA: Fela. Sí, Kvothe, aquí estàs. Pots passar.

Hi ha dues portes; VOLUMS i PRESTATGERIA. KVOTHE està a punt d'obrir la porta de PRESTATGERIA

FELA: Perdona, ets nou, oi? La prestatgeria només és per a professors i per alumnes de segon curs. Si m'acompanyes, t'ho explico tot.

Entren a la SALA DE LECTURA. Hi ha alguns estudiants en silenci llegint a les taules. Sala fosca il·luminada per algunes llums.

FELA: Aquesta és la sala de lectura. Podràs trobar-hi qualsevol llibre que necessitis per les classes. Això sí, has d'estar en silenci. Si no trobes cap llibre, pots intentar demanar-lo al mostrador i ells te'l buscaran.

KVOTHE: I quan triguen a trobar un llibre?

FELA: Depèn, però normalment, no més d'una hora. Per cert, ho deus saber ja, però està prohibit treure llibres del recinte, d'acord?

KVOTHE: Es clar, és lògic.

VEU EN OFF KVOTHE: En realitat, no en tenia ni idea.

KVOTHE va al mostrador i apunta a la llista de llibres el seu nom i Chandrian. Va a les prestatgeries i agafa un llibre que es diu Els ritus nupcials del draccus comú. Drac a la portada. Se'l comença a mirar. El home del mostrador li duu un conte infantil sobre els Chandrian. Ell se'l mira sense moltes ganes.

23. INT – DIA – AUDITORI – CLASSE DEL PROFESSOR HEMME

KVOTHE s'acosta a HEMME.

KVOTHE: Perdoni, senyor, però amb tots els respectes... Ja sé tot el que explicarà avui.

VEU EN OFF KVOTHE: No pensava perdre el temps amb una classe que ja em sabia.

HEMME: Ah, el nostre alumne més intel·ligent... Ei, classe! Avui us farà classe el vostre company Kvothe, que sembla saber-s'ho molt bé tot. Endavant...

HEMME va a seure a la butaca i KVOTHE puja a l'escenari amb una mica de vergonya, però amb orgull.

VEU EN OFF KVOTHE: El que volia el professor Hemme era que em quedés a la cadira mort de vergonya, però jo havia suportat masses coses com per fer-ho. Així que vaig pujar a l'escenari.

KVOTHE: Alumnes, dec donar les gràcies al professor Hemme per deixar-me fer la classe. Avui treballarem les tres normes de la simpatia: correspondència, consanguinitat i conservació. La correspondència afirma que la similitud, augmenta la simpatia. La consanguinitat que una porció de la cosa pot representar tota la cosa. I la Conservació, que l'energia ni es crea ni es destrueix. No patiu si no ho enteneu ara, passem a la pràctica.

Fa un ninot de cera i agafa el braser que té al costat.

KVOTHE: Aquest ninot representa al mestre Hemme. Primera norma: correspondència. – *ensenya el ninot de cera*. – Per què no podríem fer res amb això? Perquè no s'assembla al professor. Per què?

ALUMNE 1: Per què és de cera?

ALUMNE 2: Per què és petit?

KVOTHE: Correcte. Per crear un vincle que els ajunti, que hem que fer?

ALUMNE 3: Podríem posar-li una capa.

ALUMNE 4: Podríem fer el ninot més gran.

ALUMNE 5: Podríem dibuixar-hi la cara del mestre.

Els alumnes riuen.

KVOTHE: En aquest cas, podríem utilitzar un cabell. Tu, que em podries portar un pèl del professor, sisplau? Gràcies.

HEMME es treu teatralment un cabell i li dona a l'alumne. Aquest, el porta a KVOTHE.

KVOTHE: Segona norma: consanguinitat. Una porció pot representar la cosa més gran. El cabell. I ara – *encén una espelma* – l'última norma: la conservació. Vincularem l'energia de l'espelma a la del braser. Lògicament, si no es fes així, el mestre Hemme no notaria ni l'escalfor.

HEMME fa un vot a la cadira i s'aixeca enfurismat.

KVOTHE: Crec que el mestre vol tornar a dirigir la classe. Moltes gràcies a tots, companys i amics. Aquí acaba la meva humil classe!

Riures dels ALUMNES. KVOTHE fa una reverència als alumnes, que comencen a aplaudir, i es gira cap al professor. Es donen la mà, Hemme molt enfadat. Kvothe surt de la sala sense mirar enrere, orgullós..

24. EXT – DIA – PATIS DE LA UNIVERSITAT

KVOTHE seu en un banc i diferents alumnes van somrient-li, saludant-li amb la mà o fent un signe de victòria amb els dits.

VEU EN OFF KVOTHE: Després de la classe, la notícia de la meva exhibició va expandir-se per tota la universitat. Per les seves reaccions, vaig deduir que el mestre Hemme no era gaire estimat. En el fons, però, jo estava més preocupat pel fet que m'acabava d'enemistar amb un professor i no sabia del cert quines conseqüències em podia dur.

25 INT – NIT – CANTINA

SOVOY: No m'interpretis malament, Kvothe. Els tens ben posats i això m'agrada, però... vés dient adéu a la teva vida perquè et penjaran.

SIMMON: I això si tens sort.

KVOTHE: No és per tant. Només li he escalfat una mica el peu...

MANET: De totes maneres, és una agressió a un professor. D'ara endavant, jo intentaria triar millor les víctimes dels teus trucs. Si els professors t'agafen mania, poden fer un infern de la teva vida.

KVOTHE: S'ho havia buscat.

Un NOI entra corrents a la cantina i es posa a buscar alguna cosa. Al veure a KVOTHE, s'hi apropa corrents.

NOI: Kvothe! Ets en Kvothe?

KVOTHE fa que sí amb el cap.

NOI: Els professors et demanen. Són a la sala de professors.

KVOTHE: I això on queda?

SIMMON: No et preocupis, jo t'hi acompanyaré. Gràcies.

S'aixequen i tot el menjador es queda en silenci.

26 EXT – NIT – PATIS DE LA UNIVERSITAT

SIMMON: Estàs ficat en un bon merder, si em permets dir-t'ho.

KVOTHE: Ho puc suposar. Expulsen a molta gent?

SIMMON: De moment no n'hi ha hagut, d'expulsats, però tens que pensar que som al segon dia de curs. Potser et podríem felicitar per batre un rècord...

KVOTHE (*somriu*): No té cap gràcia, Simmon.

27. INT – NIT – SALA DE PROFESSORS

Taula en forma de "U" i els nou professors. JAMISON escriu.

RECTOR: Al segon dia de curs els professor Hemme ha demanat una reunió de professors. Hi són tots els presents?

ARWYL: Departament de Filologia.

LORREN: Departament de l'Arxiu.

BRANDEUR: Departament d'Aritmètica.

KILVIN: Departament d'Artifici.

MANDRAG: Departament d'Alquímia.

HEMME: Departament de Retòrica.

ELXA DAL: Departament de Simpatia.

ELODIN: Departament de Noms.

RECTOR: Departament de llengües. Molt bé, tots presents.

HEMME: Avui, l'alumne Kvothe de primer curs, aquí present, ha fet vincles simpàtics amb el meu cos. Amb males intencions!

RECTOR: El mestre Hemme presenta dues acusacions. Primera: l'ús no autoritzat de la simpatia.

LORREN: Per una cosa així, l'alumne mereix ser lligat i fuetejat. No menys de dues vegades, no més de deu.

RECTOR: Quants cops de fuet es proposen?

HEMME: Cinc!

RECTOR: Segona acusació. Traïció a la universitat. Càstig?

LORREN: De quatre a quinze cops de fuet i l'expulsió.

RECTOR: Cops de fuet proposats?

HEMME: Vuit!

RECTOR: Alumne de primer any Kvothe, ha entès les acusacions contra la seva persona?

KVOTHE: La veritat és que no, senyor.

RECTOR: Utilitzar la simpatia sense permís està prohibit i menys si és per agredir a un professor. Aquest fet també es considera una traïció a la universitat i als drets i deures que comporta. Ho entén ara?

KVOTHE fa que sí amb el cap.

RECTOR: Bé, podem continuar. Alumne de primer any Kvothe, ha entès les acusacions contra la seva persona?

KVOTHE: Sí, senyor.

RECTOR: Té alguna cosa a dir en la seva defensa?

Silenci. Kvothe tanca els ulls, respira i parla.

KVOTHE: Tenia permís per utilitzar la simpatia, senyor.

RECTOR: Com...?

KVOTHE (*es fa el innocent mentre parla*): Durant la primera classe del professor Hemme, vaig descobrir que tot el que deia ja m'ho sabia, així que aquest matí he anat a parlar amb ell. Creia que em pujarien de curs, així que quan Hemme m'ha demanat que sortís a fer la classe, he pensat que seria una prova.

VEU EN OFF KVOTHE: Bona interpretació, vaig pensar.

RECTOR: I quines són les coses que has ensenyat a la classe?

KVOTHE: Bé, de fet, hi havia pocs materials sobre la taula. Per ensenyar els tres principis bàsics, he fet, primer, un ninot de cera del professor amb un cabell que ell m'ha facilitat. L'he escalfat amb una espelma, però com no sentiria res, l'he vinculat a un braser. Tot i així, el mal no tindria que haver estat gaire...

ARWYL: En aquest cas, no podem acusar-lo de traïció i molt menys d'ús no autoritzat de simpatia.

HEMME emet un grunyit, està enfadat.

LORREN: Jo proposo acusar-lo d'ús poc prudent de simpatia.

RECTOR: Es canvien les dues acusacions anteriors per la de ús poc prudent de simpatia?

ARWYL: Sí (*fulmina amb la mirada a Hemme*)

RECTOR: Tots d'acord?

TOTS: Sí.

LORREN: El càstig seria aleshores no més de set cops de fuet a l'esquena.

RECTOR: Cops de fuet proposats?

HEMME: Tinc ampolles fins al genoll! Tres!

RECTOR: S'hi oposa algú?

ELXA DAL i KILVIN aixequen el braç.

RECTOR: D'acord, que aixequin la mà els que volen cancel·lar el càstig.

ELXA DAL, KILVIN i ARWYL aixequen la mà.

RECTOR: Quatre i mig a favor de treure el càstig. No s'aprova. Demà al migdia s'aplicarà.

KVOTHE: Perdoni, senyor, però... Finalment, la prova que vaig fer davant la classe té alguna valia o no?

RECTOR: El vincle de simpatia?

KILVIN: El vincle doble de simpatia.

ELODIN: Molts alumnes de segon curs tenen problemes encara per fer-los.

RECTOR: D'acord. Vots a favor de pujar de curs a Kvothe?

KILVIN, ELXA DAL i ARWYL aixequen la mà.

ELODIN saluda amb la mà aixecada.

RECTOR: Cinc vots i mig a favor. Kvothe passa de curs!

VEU EN OFF KVOTHE: Aquelles paraules van ser com música celestial per les meves orelles.

HEMME i BRANDEUR surten de la sala. HEMME surt enfadat.

KILVIN: Alguna vegada has estudiat les runes, Kvothe?

KVOTHE: Runes? Encara no, senyor.

KILVIN: No fa falta que vagis a la classe d'artifici a la que t'has apuntat. Demà al migdia et vull a la meva classe, d'acord?

KVOTHE: Ho agraeixo, senyor, però ja sap que demà al migdia tinc un altre compromís.

KILVIN: Clar, doncs...

ARWYL: Abans té una cita amb mi. Demana que després dels cops de fuet el portin a la meva clínica, intentarem arreglar-te una mica l'esquena, d'acord?

KVOTHE: Gràcies senyor.

ARWYL se'n va amb ELXA DAL

KILVIN: Passat demà, al migdia, al meu taller.

KILVIN se'n va.

KVOTHE: Serà un honor, senyor!

KVOTHE es veu a soles amb el RECTOR.

KVOTHE: Sento causar molèsties tan aviat, senyor.

RECTOR: Quant de temps volies deixar passar abans de causar-les?

KVOTHE: No ho sé. Un trimestre, potser.

El RECTOR somriu.

28. EXT – NIT – PATIS DE LA UNIVERSITAT

SIMMON: Ei, Kvothe, com ha anat?

KVOTHE: Em donaran tres cops de fuet demà i em passen de curs.

SIMMON: Eh... Ho sento? Felicitats? Et regalo unes venes o et convido a una cervesa?

KVOTHE: Les dues coses!

29. EXT – DIA – PATIS DE LA UNIVERSITAT

KOTHE està assegut mirant tranquil lament el pati. Arriba WILEM.

WILEM: D'això, Kvothe... Estàs nerviós pels cops?

KVOTHE: Procuro no pensar-hi.

Silenci. Els ALUMNES passen i senyalen a KVOTHE mentre xiuxiuegen.

KVOTHE: Ja m'he cansat de cridar l'atenció de tothom. Fas alguna cosa ara?

WILEM: Estic assegut al teu costat i respiro.

KVOTHE: Molt graciós, no m'estranya que siguis de segon curs. Tens alguna cosa que fer durant aquesta hora?

WILEM: Suposo que no.

KVOTHE: Molt bé. Em podries ensenyar on és el mestre Arwyl? Em va dir que em passés per la clínica després de... ja saps...

30. EXT – DIA – DAVANT DE LA CLINICA

Hi ha molts alumnes davant.

KVOTHE: Normalment no hi ha tanta gent, oi?

WILEM: No, però com alguns professors han suspès les classes...

KVOTHE: Hemme i Brandeur, segur.

VEU EN OFF KOTE: Aleshores se'm va acudir una idea que em portaria molts maldecaps en un futur. Entre ells, que la gent em comencés a anomenar el "sense sang".

KVOTHE: Wilem, em podries fer un gran favor? Vés a la botiga i compra'm dos tubercles de nahlrout.

WILEM: Ei, per què jo?

KVOTHE: No vull tenir problemes amb l'encarregat de la botiga només per ser jove. T'espero als pati on ens hem trobat.

31. EXT – DIA – PATI DE LA UNIVERSITAT

WILEM arriba corrents amb una bossa a la mà.

KVOTHE: Com has tardat tant?

WILEM: Ho sento, hi havia cua. Per què les vols?

KVOTHE: Pel mal de panxa, res més.

WILEM: Doncs si no et fa res, m'agradaria anar a classe. No m'agrada la sang, i menys si és d'un amic, així que...

KVOTHE: Gràcies Wilem. M'has ajudat a esperar, és el millor que podria haver fet ningú per mi.

WILEM se'n va i KVOTHE es menja els tubercles.

VEU EN OFF KVOTHE: Allò em faria al·lucinar una mica, però seria un anestèsic perfecte per evitar que perdés el coneixement pel dolor.

32. EXT – MIGDIA – PATI DE LA UNIVERSITAT

Hi ha un petit escenari amb dues barres de ferro clavades. Un NOI a sobre. Molts estudiants mirant. KVOTHE puja a l'escenari i es queda de peu mirant al públic mentre el NOI diu unes paraules que no s'entenen. KVOTHE es treu la camisa.

NOI: No fa falta que et treguis la camisa. Així et farà menys mal.

KVOTHE: No penso permetre que una camisa tan bona es faci malbé.

NOI: D'acord... *(el mira estranyat)* Dóna'm les mans, que les lligarem.

KVOTHE: No penso fotre el camp en mig de la confusió.

NOI: Això ja ho sé, home. És perquè no caiguis si perds el coneixement.

KVOTHE: No em lligaràs. Quan perdi el coneixement, pots fer el que vulguis, però de moment no em lligaràs.

KVOTHE s'agafa a les dues barres. Li donen tres cops de fuet. La camera enfoca la cara de KVOTHE que es queixa tres vegades. Després, agafa la camisa i se'n va. Tothom en silenci.

33. INT – DIA – CLÍNICA DE LA UNIVERSITAT

KVOTHE assegut al llit, ARWYL li mira l'esquena.

ARWYL: Podria haver estat molt pitjor, ho reconec. Amb aquesta pell delicada que tens... A veure, estira't d'esquena al llit i obre la boca, que t'anestesiaré.

VEU EN OFF KVOTHE: Òbviament, no em va semblar bona idea barrejar anestèsics i encara tenia el d'abans.

KVOTHE: No, gràcies, no voldré cap anestèsic.

ARWYL el mira malament.

ARWYL: I digues, Kvothe, t'has cosit ferides sense anestèsic alguna vegada?

KVOTHE: Sí.

Li ensenya la ferida de la cama.

ARWYL: Per favor, quina barbaritat! Quin metge ho va fer? Un gos?

KVOTHE: Bé, de fet, m'ho vaig fer jo mateix. A la ciutat m'havien fet una bona ganivetada i com no tenia cap més ajuda, vaig tenir que fer-m'ho jo tot sol. La veritat es que se'm va trencar el fil a mig cosit.

ARWYL olora la boca de KVOTHE.

ARWYL: I aquest olor? Es nahlroud? Clar... Està visc que m'estic fent vell. Aquest és el motiu pel que no m'estàs deixant el llit completament vermell. Entenc que no volguessis patir pels cops, però... nahlroud?

KVOTHE: Em sembla que en aquesta escola hi ha molta gent que m'hi vol fora. Em va semblar que seria el millor per evitar comentaris.

ARWYL: Ho comprenc. Qui pensi que els nens són innocents és que no ha estat petit o no se'n recorda. A tot això, vull que m'expliquis la teva vida, noi. No entenc com t'has pogut drogar per aguantar el dolor però en canvi t'has tret la camisa...

KVOTHE: No puc mentir-li, senyor. Abenthy, el meu mestre, em va ensenyar tot el que va poder. Després vaig acabar als carrers de la ciutat demanant caritat. Si m'he tret la camisa és perquè només en tinc dues.

MOLA entra a l'habitació.

ARWYL: Ah, Mola, arribes en el moment just. Què portes per curar al jove Kvothe?

MOLA: Lli bullit, agulla de sutura, fil, alcohol i tinta de iodo.

ARWYL: I no portes la cera simpàtica?

MOLA: No, mestre.

ARWYL: Que no la necessitaràs o què?

MOLA: No, mestre.

ARWYL: Així m'agrada. Clar que no la necessitaràs. Bé, crec que podríem començar, però abans... Kvothe, què et semblaria estudiar amb mi a la clínica?

KVOTHE: Genial...

ARWYL: Doncs bé, torna d'aquí quatre dies i si no t'has obert els punts, treballaràs amb mi.

34. INT – DIA – ENTRADA DE L'ARXIU

AMBROSE està sobre de FELA i intenta besar-la. Ella està incòmoda intentant apartar-lo educadament.

VEU EN OFF KVOTHE: Vaig decidir intervenir. Ella semblava molesta i no ho pensava permetre.

KVOTHE entra de forma sorollosa.

AMBROSE: Què hi fas aquí? No veus que molestes? Ves-te'n de passeig, que desentones!

KVOTHE agafa el full que hi ha sobre la taula.

KVOTHE: Que desentono, dius? El que desentona és el teu poema. Per l'amor de déu, tretze síl·labes? I sabries dir-me la mètrica que té? Encara no la hi he trobat...

AMBROSE: No tindries que parlar tant, "alumne de segon curs Kvothe". El dia que et demani ajuda per fer un poema serà el dia que...

KVOTHE: Serà el dia que tinguis dues hores lliures. No crec ni que el poema tingui solució. No sé ni per on començar a corregir...

AMBROSE: Què sabràs tu de poesia?

KVOTHE: Sé distingir un vers que coixeja quan el sento. Però aquest ni tan sols coixeja. És més, la coixesa encara té una mica de ritme, però això és que no s'aguanta per enlloc. És com algú caient per una escala. Per una escala d'esglaons irregulars amb un contenidor de deixalles al final.

AMBROSE: És un ritme saltador.

KVOTHE: Saltador? Mira, si un cavall saltés així, em veuria en l'obligació de sacrificar-lo per pietat i cremar la seva carn per evitar que els gossos se la mengessin i morissin.

AMBROSE: He mirat el registre abans i sé que no hi apareixes així que vés a volums i deixa les prestatgeries per quan el llibre s'hagi actualitzat.

KVOTHE: Que podries tornar a mirar el registre? És que no em fio gaire d'un paio que intenta ritmar "berenar" i "buscar". Amb un poema així, no m'estranya que tinguis que recórrer a la força per aconseguir les dones...

AMBROSE: Quan creixis, petit Kvothe, podràs descobrir el que fan els homes i les dones.

KVOTHE: Ah, perdoni vostè! Es poden fer moltes coses en la intimitat de la sala de l'arxiu! Sisplau, que això no és un prostíbul. Si vols forçar alguna dona, fes-ho en un carreró fosc. Així, ella es sentirà justificada quan hagi de cridar per ajuda.

AMBROSE: No tens ni idea de dones...

KVOTHE: Sí, tens raó. No sé res de res de dones. Així que, si em busques a la llista podré entrar a intentar trobar algun llibre que il·lumini el meu poc saber sobre dones.

AMBROSE: Ja t'he dit que no ets al llibre.

KVOTHE: Els professors m'han deixat un justificant per si passava això, no et preocupis. *(s'aixeca la camisa i ensenya les vendes)* Ho veus o t'ho apropo més.

FELA s'aparta dels dos i es dirigeix a la sortida, picant-li l'ullet a KVOTHE.

FELA: Va, Ambrose, deixa'l passar. Tota l'escola sap que és un alumne de segon curs.

FELA se'n va.

AMBROSE: D'acord. Jo et deixo passar i tu no li dius a ningú el que acabes de veure. A veure, necessito deu monedes per la quota de prestatgeries.

KVOTHE: Quota de prestatgeries? Per entrar a volums no vaig haver de pagar res...

AMBROSE: Per això mateix es diu Quota de prestatgeries. O pagues o no passes.

KVOTHE paga.

AMBROSE: Molt bé doncs. Mira, no em queden llums de mà així que et veng una espelma, què me'n dius? No, millor te la regalo, sé que no deus tenir gaires diners. Va, corre cap dins.

AMBROSE l'empeny i li posa l'espelma a la mà. KVOTHE encén l'espelma i comença a mirar tots els llibres que hi ha.

NOI: Ei, tu! Això és... una espelma....?

35. INT – DIA – CANTINA

KVOTHE: I això és que ha passat. M'han prohibit entrar més a l'arxiu.

MANET: Déu meu! En Lorren devia estar furiós, no? Una espelma... Com se't acut?

KVOTHE: Em van enganyar! I a tot això... la quota de prestatgeries no existeix, oi?

SIMMON: Quota de prestatgeries?

MANET: Feia temps que no sentia aquest nom! Abans, els grans els hi trèiem deu monedes als nous amb aquesta excusa. T'han tret deu monedes?

KVOTHE s'avergonyeix.

SIMMON: Però tornant al tema... Si no et deixen entrar a l'arxiu, no podràs llegir tots aquells llibres que volies, no? Qui te la ha fet, aquesta jugada?

MANET: Espera! M'hi jugo el que vulguis a que ha estat un noi morè, ben vestit i amb cara de males puces.

KVOTHE: Sí, l'Ambrose.

SIMMON: Doncs és millor que no t'hi posis malament, amb aquell. És un dels nobles més poderosos del país i té molts diners per...

KVOTHE: Doncs ja hi estic, a males amb ell! I sabeu què? No li penso perdonar!

36. INT – DIA – FACTORIA

KILVIN està treballant amb ferro i al veure a KVOTHE ho deixa estar.

KILVIN: Estàs bé, Kvothe?

KVOTHE: Encara em fa una mica de mal l'esquena, però bé, sí.

KILVIN: Me'n alegro. – *senyala al sostre* – Mira Kvothe. Aquests llums els hem fet nosaltres mateixos.

Les llums contenen substàncies estranyes que les fan brillar al interior.

KILVIN: En algunes regions del món i ha gent que creu en l'existència d'una llum eterna. Des de ben jove la meua il·lusió ha estat fer-ne una. I sí, les meves duren molt de temps, però no són eternes.

KOVTHE: Em sembla increïble....

KILVIN agafa les mans de KVOTHE entre les seves.

KILVIN: Quina sort noi, tens bones mans, per treballar aquí. Jo vaig tenir que treballar molt de temps per aconseguir les mateixes mans que tu. Decidit, treballaràs aquí.

KVOTHE: Gràcies.

KILVIN: No t'oblidis de venir-me a veure si se't ocorre alguna barreja per fer una llum eterna.

37. INT – NIT – TAVERNA ANKER'S

Els cinc amics (WILEM, SIMMON, MANET, SOVOY i KOVTHE) estan reunits després de les classes en un petit local, ANKER'S.

WILEM: Tindries que anar amb algun professor, Kvothe.

SOVOY: Sí, ser un pilota integral.

SIMMON: Així et poden pujar a tercer curs. És el millor que es pot fer. Sinó, et passarà com al nostre amic Manet, que seràs un alumne de primer curs per sempre.

MANET: Eh, no et passis! Que el que va amenaçar amb la fusta al professor va ser en Sovoy!

Tots riuen.

SOVOY: Perquè la tenia a la mà i no m'havia fet passar de curs després d'estar tot el sant dia amb ell... A tot això – *s'aixeca* – Com estic?

WILEM: Molt bé, però... Quina importància té? A no ser, es clar, que vulguis convidar a sortir amb tu al Sim.

Tots riuen.

SOVOY: És que me'n haig de anar. M'espera una dama i no puc fer tard.

SIMMON: Te'n vas així? I ens deixes sense la teva encantadora presència? No podré suportar-ho! (*dramatitzant*)

MANET: Va, que et vagi bé. Tots deixaríem els amics per una noia, no?

SOVOY se'n va.

KVOTHE: Tot i ser noble, és bon noi.

MANET: Sí, però tornant al tema: a quin professor tries?

WILEM: Esperem que no escullis a Hemme (*riuen*).

KVOTHE: Ni a Lorren. Estúpid Ambrose, m'hagués agradat molt treballar a l'arxiu. Qui em queda?

SIMMON: Podem descartar a Brandeur, sempre està del costat d'Hemme.

MANET: I el rector? No t'interessen les llengües?

KVOTHE: No em convenç. I en Mandrag? M'agrada la seva química i així podria apropar-me a l'alquímia, no?

MANET: No, són coses completament diferents.

WILEM: Si vols anar a la clínica, tens un llarg camí per fer. Arwyl és massa tossut.

SIMMON: Ens queden en Kilvin i l'Elxa Dal.

KVOTHE: I Elodin?

SIMMON: Elodin?

KVOTHE: Sembla agradable. No podria estudiar amb ell?

SIMMON, MANET i WILEM riuen.

KVOTHE: Què passa?

SIMMON: L'Elodin no ensenya res. Si vols, excentricitat avançada.

KVOTHE: Però és un professor, no? Té que ensenyar alguna cosa per força...

MANET: Bé, fa cinc anys era el rector, però està una mica...

SIMMON: Està com un llum! Ha perdut completament el nord!

KVOTHE: Però si abans era rector...

MANET: Perquè abans no ho estava, de boig. Era un home especial, va entrar molt jove a l'escola i als divuit ja havia acabat d'estudiar.

SIMMON: Sí, des que va passar *allò* que es va tornar boig.

KVOTHE: Allò? Què és allò?

WILEM: No en parlen mai, d'allò. Però el que deus saber és que cada trimestre hi ha algun alumne que es torna boig completament. A Elodin diuen que el van tancar al manicomi, però que es va escapar.

MANET: És un edifici impressionant i la seguretat és massa bona. Em sorprèn que algú s'hi pugui escapar, d'allà.

SIMMON: Però ens en hem anat molt del tema. El que importa és que tu ja treballes amb en Kilvin, Kvothe. Si l'impressiones, et passa de curs segur.

VEU EN OFF KVOTHE: No vaig esperar ni una setmana. Em vaig posar ràpidament a buscar al mestre de noms, l'Elodin.

38. EXT – DIA – BOSC DE LA UNIVERSITAT

VEU EN OFF KVOTHE: Reconec que em va costar molt, trobar-lo. Fins i tot vaig haver de mirar el registre i la veritat és que no em va ajudar gaire. Era excèntric. Hora: ara, lloc: per tot arreu.

Passa per davant ELODIN. KVOTHE el segueix. Tots dos s'internen més al BOSC.

KVOTHE: Mestre Elodin! Esperava poder parlar amb vostè!

ELODIN: L'esperança és un pèl modesta. Tens que apuntar més alt, els joves tenen ambició.

KVOTHE: Doncs... Tinc l'esperança d'estudiar amb vostè!

ELODIN: Massa! Torna-ho a provar. Vull l'entremig dels dos.

KVOTHE: Puc tenir esperances de que m'accepti com alumne? I de que m'ensenyi el que vulgui?

ELODIN: Ara m'agrades. Ves-me a buscar tres pinyes, si no et sap greu. D'aquesta mida, gràcies. I que no els hi faltin escames, a poder ser. – *s'asseu en una de les altes pedres del camí.* – Va, corre.

KVOTHE s'interna dins el bosc a buscar-les. Torna al camí ple d'esgarrapades i despenjat, però ELODIN no hi és. Corre a buscar-lo, és més endavant, caminant.

ELODIN: Ah, hola Kvothe. Ja has tornat? Molt bé. Què has après?

KVOTHE: Que vol que el deixi en pau?

ELODIN: Molt bé! – *fa teatre i aixeca els braços.* – Aquí acaba la meva gran classe amb l'alumne de segon curs Kvothe!

VEU EN OFF KVOTHE: Vaig pensar que només seria alguna espècie de prova a superar. Potser volia saber el meu grau d'interès en la matèria així que no em vaig donar per vençut. Als contes, l'heroi sempre ha de demostrar a l'ermità alguna cosa, i a mi, l'Elodin, em semblava un ermità perfecte.

KVOTHE: Puc fer-li una pregunta?

ELODIN: Te'n deixo fer-me tres, mira si sóc generós. Després em deixes en pau, d'acord?

KVOTHE: Per què no vol ensenyar-me?

ELODIN: Clarament perquè els alumnes com tu sou un cas perdut. Esteu aquí perquè sabeu memoritzar molt bé, però a la meva classe s'exigeix dedicació.

KVOTHE s'enfada.

KVOTHE: Doncs sento que l'experiència prèvia li hagi fet pensar això, perquè jo...

ELODIN: El que em faltava! A sobre, pilota! Mira noi, et falta la força testicular que vull per la gent que estudia amb mi.

KVOTHE: M'està mentint... Per què no em vol ensenyar?

ELODIN: Pel mateix motiu pel que no vull ensenyar un gos! Ets massa baix per aprendre els noms! Tens els ulls massa verds! No tens el nombre adequat de dits! Torna quan hagis crescut i hagi trobat uns ulls decents.

Silenci. Es miren fixament.

ELODIN: D'acord, t'ensenyaré la raó. Acompanya'm.

Arriben al MANICOMI.

39. EXT – DIA – PORTES DEL MANICOMI

ELODIN: Has sentit algun cop històries sobre aquest lloc?

KVOTHE: És el manicomi de la universitat...

40. INT – DIA - MANICOMI

Entren al manicomi i ELODIN li dona les sabates a la noia de recepció.

ELODIN: Guardem-les, gràcies.

ELODIN va corrent i lliscant sobre el terra. KVOTHE camina al seu costat.

KVOTHE: Aquí inverteixen molts diners, no?

Silenci.

KVOTHE: Els professors podries trobar més bons usos per invertir els fons acadèmics.

ELODIN: Estàs intentant que respongui a preguntes que no has formulat. Te'n queden dues i no penso parlar fins que les facis i te'n vagis d'aquest lloc.

KVOTHE: Vostè està intentant que formuli les preguntes! També és trampa!

ELODIN: Em respons una cosa? Per què tant interès en mi? A Kilvin li caus molt bé.

KVOTHE: Per què amb vostè puc aprendre coses que no puc aprendre en cap altre lloc.

ELODIN: Com quines?

KVOTHE: Cridar al vent, per exemple.

ELODIN: I què et fa pensar que jo sé cridar al vent?

KVOTHE: Per eliminatòria. Cap altre professor en sap, així que he pensat que vostè sí que en deu saber.

ELODIN: Per aquesta mateixa norma també dec saber ballar danses pel solstici d'estiu, fer ganxet i robar cavalls, no?

Hi ha uns minuts de silenci. ELODIN segueix lliscant pel terra i KVOTHE caminant.

ELODIN: Per què creus que una universitat necessita un manicomi, Kvothe?

KVOTHE: Potser perquè els rics que han tingut una vida fàcil venen aquí i...

ELODIN: No!

KVOTHE: Potser perquè al no trobar resposta als missatges xifrats, ells...

ELODIN obre una porta i es senten molts crits. "ESTÁ DINS MEU! ESTÁ DINS MEU! ESTÁ DINS MEU!"

ELODIN: Això no ho fan els missatges xifrats ni les classes.

41. INT – DIA – MANICOMI – ANTIGA HABITACIÓ DE ELODIN

ELODIN obre la porta i tots dos entren dins l'habitació. És blanca completament., Té una finestra que dona a la balconada però que no té portes per obrir-se. Hi ha un petit llit en un racó.

ELODIN: Aquesta era la meva habitació. Quants records...

KVOTHE: I com vas aconseguir sortir?

ELODIN: Ara! M'encanta la pregunta. – *ELODIN comença a donar voltes per l'habitació* - Al gran Elodin l'havien atrapat i l'havien tancat en una torre molt alta. Al estar tancat, qualsevol es desesperaria, però ell coneixia el nom de totes les coses. – *S'apropa lentament a la paret que hi ha al costat de la finestra* - Va manar a la roca que es partís i... un segon. – *Pica a la paret* – Això no és roca. Per què?

VEU EN OFF KVOTHE: Amb tot el dolor del meu cor, vaig haver de donar la raó a Simmon i a Wilem. L'home estava com un llum. Què pensaria de mi si ara sortia corrents i no tornava mai més?

ELODIN: Ja està. Cyaerbasalien. – *la paret cau. Darrere hi ha una espècie de ret verda.* – Ei, això tampoc hi era! T'asseguro que la primera vegada va molar més.

VEU EN OFF KVOTHE: No m'ho podia creure. Allò no era simpatia, era alguna cosa més poderosa. Vaig recordar la història del gran Taborlin, que havia demanat a la pedra que es trenqués, i ella ho va fer.

ELODIN aparta la ret amb la pota d'una cadira que hi havia a l'habitació i surt fora. KVOTHE el segueix.

ELODIN: Dos anys vaig estar tancat, sense poder veure ni tocar l'exterior. Tens idea del que és?

ELODIN puja a la teulada i KVOTHE el segueix.

42. EXT – DIA – TEULADA

KVOTHE: Puc formular la tercera pregunta?

ELODIN: Endavant.

KVOTHE: Què puc fer per què m'accepti com alumne?

ELODIN: Tirar-te des d'aquí a terra.

VEU EN OFF KVOTHE: Vaig tenir dubtes, sí, però vaig recordar el conte del gran Tátorlin. Es va llençar al vuit sense por, perquè coneixia el nom del vent. El vent va venir i el va deixar amablement sobre el terra. Donant per fet que Elodin coneixia el nom del vent, no vaig tenir por de saltar, ell em salvaria. Volia que fes un acte de fe. Així que, vaig saltar.

KVOTHE salta i ELODIN s'espanta. KVOTHE cau a terra com un totxo i es queda allà, estabornit.

ELODIN: Felicitats, Kvothe. Ha estat la cosa més estúpida que he vist mai fer a algú. No m'agradaria ensenyar algú tan insensat. Definitivament, la meva resposta és no.

VEU EN OFF KVOTHE: El “no” de Elodin no em va preocupar tant com pensava. Sincerament, no m'agradava la idea de treballar amb un mestre que a la primera classe em deixa el record de tres costelles trencades, d'una commoció cerebral lleu i d'una espatlla dislocada. Així que, vaig començar a estudiar a la clínica i de nit treballava amb en Kilvin, que em pagava bastant bé. Després, començaria a estudiar amb Elxa Dal.

43. INT – DIA – ROCA DEL GUIA

KOTE: Havia tingut una espectacular arribada a la universitat, ho reconec. M'havien passat de curs només en tres dies, era el més jove, havia desafiat a un mestre davant de tota la classe i m'havia salvat de l'expulsió i quan m'havien fuetejat no havia plorat ni sagnat. I, per si fos poc, Elodin m'havia llençat d'un terrat perquè l'havia fet enfadar.

BAST: Però això és una rucada.

CRONISTA: Ja, però suposo que era millor que la vergonyosa veritat.

KOTE: Correcte. També vaig dir algunes coses sobre mi que encara recorden: que m'havien admès sense carta de presentació, que m'havien pagat la matrícula en comptes de cobrar-la... Coses així.

CRONISTA: Circulen molts altres rumors que...

KOTE: Que són completes bestieses? Sí, ho sé, els vaig llençar jo mateix per divertir-me. Que tenia sang de dimoni a les venes, que veia a l'obscuritat, que només dormia una hora per les nits... I la que em vaig treballar més: que a les nits de lluna plena, parlava en un estrany idioma mentre dormia!

BAST: Ja, però segurament el que et va donar més reputació van ser els teus cops amb Ambrose, oi? No tothom s'atreveix a desafiar a un noble...

KOTE: Sí, però t'asseguro que en vaig pagar les conseqüències, Bast.

CRONISTA: Bé, podem seguir?

KOTE: Abans permeteu-me treure alguna cosa per picar, em moro de gana.

BAST s'aixeca i mou una mica el cos. KOTE arriba amb formatge, pernil i salsitxes.

KOTE: Ara vindrà la part més complicada. Sabeu què li falta, a la història?

BAST: Dones! Les dones, a la teva història, són ben escasses!

KOTE: Sí, però només n'és una, de dona. Mireu; fa temps vaig tocar el llaüt a un vell cec per ensenyar-li els colors. Em va dir que n'havia vist alguns després de set hores de tocar. Doncs això és el mateix. Intentaré descriure la dona sense que la pugueu veure, espero poder-ho aconseguir.

44. EXT – NIT – TERRAT DE LA UNIVERSITAT

VEU EN OFF KOTE: Em vaig comprar un llaüt i vaig començar a practicar al terrat de l'edifici. Ja l'havia tocat abans, el llaüt, amb els meus pares al grup de teatre itinerant, però necessitava practicar. Aquell dia, però, vaig escoltar...

KVOTHE tocant i de cop hi ha un cop i murmuris. Ell s'inclina per mirar el pati interior, però no hi ha ningú.

Una noia amagada a les canonades l'observa.

45. INT – NIT – ANKER'S

WILEM: Kvothe, tens molt mala cara. És que no dorms bé?

SIMMON: Sí, i a més a més, ja quasi no tens temps per nosaltres. És que hi ha alguna dona que et té el cor robat, amic?

KVOTHE: No, jo...

SIMMON: Mira, quan una dona s'interposa entre un amic i jo em poso molt gelós així que ja estàs passant més temps amb nosaltres!

VEU EN OFF KVOTHE: Feia temps que ningú havia tingut un sentiments així per mi. Em vaig emocionar de debò. En Simmon em trobava a faltar....

KVOTHE: De debò que no hi ha cap altre dona, Simmon. Jo...

WILEM: Espera un segon. A quantes classes vas?

KVOTHE: A totes. Geometria, Observació a la clínica, simpatia avançada amb Elxa Dal... I a més a més en Manet m'ajuda a la factoria.

WILEM: No m'estranya que semblis un mort vivent, Kvothe...

SIMMON: I tot i això treballes també amb en Kilvin, oi?

KVOTHE: Sí, i també intento practicar amb el meu llaüt.

WILEM: Quant de temps li dones, Sim?

SIMMON: Jo li poso un trimestre i mig.

WILEM: Tant? Jo diria que menys...

KVOTHE: De què parleu, nois?

SIMMON: Mira, cada any hi ha estudiants que es volen esforçar massa i que acabe explotant per fer masses coses. Ja saps, alguns es tornen boixos...

KVOTHE: Jo no intento fer massa.

WILEM: Només fa falta que et miris al mirall.

46. INT – NIT – HABITACIÓ DE SIMMON

SIMMON està assegut al llit observant a KVOTHE, que està dret davant seu.

SIMMON: Ei, Kvothe! Què tal tot? Em sorprèn haver-te vist dues vegades en un dia.

KVOTHE: Què li has dit a Kilvin, Simmon? Li has dit que no em deixés treballar més?

SIMMON: Crec que m'has descobert abans d'hora, Kvothe... Però... t'imaginava més enfadat, vés per on.

KVOTHE: Sí és veritat que m'he enfadat molt, però en Kilvin m'ha fet veure'm en un mirall. Estic horrorós.

SIMMON: Per tant... ens perdones? Vull dir, en Wil també hi ha contribuït, eh?

KVOTHE: Sí Simmon, us perdono.

47. EXT – NIT – PATI INTERIOR DE LA UNIVERSITAT

KVOTHE: Auri, vens aquesta nit?

VEU AURI: No, millor baixa tu.

KVOTHE: Avui hi ha lluna nova així que no crec que et molesti la llum.

Surt AURI, la noia amagada a la canonada. S'agafa a l'arbre gran que hi ha al pati i va descendint per ell fins a arribar a baix.

VEU EN OFF KVOTHE: Sabia que els cops de l'altre vegada eren provocats per algú. Es tractava d'ella, la AURI. L'única cosa que en sabia, d'ella, era que havia estat una alumne que s'havia tornat boja i que s'havia amagat a les canonades abans de que la tanquessin al manicomi. Jo li vaig posar el nom d'Auri, encara que em sonava més com a "petit fullet lunar".

Es saluden i tots dos escalen per l'arbre fins arribar al terrat.

48. EXT – NIT – TERRAT

AURI: Què m'has portat avui, Kvothe?

KVOTHE: Què m'has dut tu?

AURI li dona una clau a KVOTHE.

AURI: És una clau.

KVOTHE: I què obre?

AURI: La porta de la lluna. Si algun dia hi vas, podràs obrir-ne la porta. És molt útil.

KVOTHE: Sí, moltes gràcies. Jo t'he portat una mica de pa i una ampolla d'aigua.

AURI: Gràcies. Què maca! Què hi ha, a l'aigua?

KVOTHE: Moltes flors. Flors i la lluna que avui no és al cel.

AURI: Què bé...! Casi me'n oblidava! Vull explicar-te una cosa!

KVOTHE: T'escolto.

AURI: Jo visc a la Subrealitat, però ahir vaig sortir. Vaig estar passejant i em vaig trobar amb el mestre Elodin!

KVOTHE: Amb l'Elodin?

AURI: Sí, però no em va veure. Ningú em pot veure. I a més a més, tots dos estàvem escoltant el vent. Ahir feia un soroll molt bonic... I ara, toca! Toca el llaüt!

49. INT – NIT – EOLI

VEU EN OFF KVOTHE: En Wil i en Simon m'havien parlat de l'Eoli. Una taverna on hi ha actuacions. Així que vaig decidir participar. Tocaria amb el meu llaüt.

DEOCH (*porter*): Una moneda per entrar, petit mestre.

KVOTHE paga.

DEOCH: Veig que vens a tocar... Coneixes les normes? Mira, aquell d'allà és Stanchion. Tens que parlar amb ell si vols actuar.

KVOTHE: Gràcies...

DEOCH: Deoch. Em dic Deoch.

KVOTHE: Què bé. Deoch vol dir beure... Per tant, després de l'actuació et convido a prendre alguna cosa, d'acord?

DEOCH riu.

DEOCH: Quin noi... l'has dut tu, Simmon?

SIMMON: Bé, de fet, és ell el que m'ha dut. No és del tipus de persones que es deixen portar als llocs.

DEOCH: Et crec. M'agrada. Espero poder escoltar-lo aquesta nit.

Van a seure.

SIMMON: Has estat molt hàbil, Kovthe...

KVOTHE: Amb qui? Amb en Deoch? No feia res, simplement m'ha caigut bé.

SIMMON: T'ho deia perquè és el propietari de la taverna i odia que li facin la pilota.

KVOTHE: Creus que s'ha molestat?

SIMMON: El que m'estranya és que no.

KVOTHE va a parlar amb STANCHION.

KVOTHE: Perdoni, m'agradaria tocar "La balada de Sir Savien Traliard".

STANCHION: Molt maca, sí senyor. I difícil. Una de les més complicades que hi ha. El gran Savien va a buscar l'Aloine, la seva estimada...

KVOTHE: Què puc?

STANCHION: Per mi està bé, però... De debò vols tocar-la? És la cançó més difícil que he sentit mai tocar a algú... A més a més, la part de l'Alione, la té que cantar una dona, no? No crec que cap dels amics que tens allà sigui castrati...

KVOTHE: Bé, pensava deixar-la en blanc perquè la cantés alguna dona d'aquí. Si han vingut molts grups a tocar, és possible que entre ells hi hagin algunes dones, no?

STRANCHION: A l'estil dels teatres itinerants, veig... D'acord, com vulguis. Per cert, si toques molt bé et donarem el flabiol, amb el que podràs tocar aquí sempre que vulguis de manera gratuïta.

50. INT – NIT – ESCENARI DE EOLI

KVOTHE comença a tocar i al públic li encanta i entra en un estat de son. Quan toca la part de Aloine hi ha silenci. La gent comença a despertar del son, però de cop, una veu canta la part de Alione. Fan una actuació excel·lent però en mig de l'actuació, una corda del llaüt es trenca i Kvothe toca amb sis cordes.

Acaba la cançó. La gent aplaudeix. Li donen el flabiol KVOTHE. Baixa amb els seus companys. SIMMON plora.

SIMMON: Pobre de tu que no m'avisis la pròxima vegada que facis un concert així.

KVOTHE: Tan malament ho he fet?

WILEM: Deixa'l estar, Kvothe. Has estat increïble. És només que el nostre amic té un cor fràgil i s'emociona amb facilitat.

SIMMON: Per cert, Kvothe. Saps la corda? Tinc raons per creure que ha estat l'Ambrose. L'he vist sortir de la taverna abans que comencessis a tocar.

KVOTHE: Ja ho havia pensat, Sim. Però ara no me'n vull preocupar. Salut!

KVOTHE, SIMMON i WILEM brinden i beuen un bon glop del seu got.

KVOTHE: Si em disculpeu un segon, vaig a buscar la meva Aloine.

KVOTHE es posa a buscar a la noia que ha cantat amb ell. La gent asseguda a les taules el va felicitant mentre passa.

DENNA: Buscaves algú?

KVOTHE es queda mirant-la absort.

KVOTHE (*s'agenolla*): Als seus peus, meva senyora.

DENNA: Meva senyora? Bé, si hi insisteixes... Sí, sóc la teva senyora.

VEU EN OFF KVOTHE: Era la Denna, el meu primer amor de feia anys. Era l'Aloine que buscava, la noia que havia cantat amb mi.

DENNA: Què fas aquí tot sol? Perquè... estàs sol, no?

KVOTHE: Ho estava, però ara ja he trobat a la meva inesperada Aloine.

DENNA: Inesperada?

KVOTHE: Pensava que havies marxat.

DENNA: Ho anava a fer. Estava esperant que vinguessis a buscar-me, però he decidit que al final seria l'Aoine qui buscaria a Savien i a la merda la historia original. Però ens hem trobat.

KVOTHE: No hi ha gaire gent que conegui la cançó.

DENNA: Ja, doncs encantada, jo sóc gaire gent.

KVOTHE: No sé com agrair-te el favor que m'has fet aquesta nit...

DENNA: No saps com? Doncs quina llàstima, noi. Què estaries disposat a fer, digues.

KVOTHE es treu el flabiol i se'l ofereix a DENNA. Ella es queda sorpresa.

KVOTHE: No l'hagués guanyat sense tu. No tinc cap altre cosa de valor, tampoc. Potser, el llaüt, però...

DENNA: No puc acceptar el flabiol, ruc!

KVOTHE: Stanchion m'ha dit que si el regalava o el perdia era el meu problema així que, sí que pots acceptar-lo.

DENNA: Ets una persona meravellosa, però no ho agafaré. Si ho fes, estaria en deute amb tu, perquè és massa valuós. Prefereixo que el tinguis tu i que em deguis un favor a mi, de debò.

Arriba SOVOY i passa el seu braç per la cintura de DENNA. Ella li correspon.

SOVOY: Jo buscant-vos i vosaltres dos aquí. Mira Kvothe, tens sort que hagi decidit que el millor lloc per anar aquesta nit amb la teva Aloise sigui aquest, perquè sinó, haguessis escoltat grills, creu-me.

KVOTHE: Per tant, et tinc que estar agraït a tu?

SOVOY (*rient*): Suposo.

Els tres seuen a la taula.

KVOTHE: I com et dius?

VEU EN OFF KVOTHE: Sabia perfectament que ella ja no se'n recordava, de mi. Per tant, tindria que fer-me el desentès.

DENNA: Ah, no. D'això res. En Sovoy m'ha dit que vas a la universitat amb ell així que podries fer-me màgia negra, amb el meu nom.

KVOTHE: T'ofereixo el meu nom a canvi del teu.

DENNA: I què et fa pensar que en Sovoy no me'l pot dir, el teu nom?

KVOTHE: En Sovoy et pot dir el meu nom, però no te'l pot donar.

DENNA: Bé, m'has convençut.

KVOTHE (*xiuxiueja a la seva orella*): Kvothe.

DENNA: Kvothe... Et queda bé.

KVOTHE: Ei, no te'n escaparàs! Digues.

DENNA: (*xiuxiueja a la seva orella*): Dianne.

KVOTHE: Dianne... Sí, suposo que també et queda bé... D'això... Me'n haig d'anar, ha estat un plaer.

SOVOY: Adéu Kvothe, felicitats per l'actuació!

51. INT – DIA – PATIS DE LA UNIVERSITAT

KILVIN: Kvothe, et veig millor. Has recuperat la vitalitat, eh?

KVOTHE: Sí. El buscava per pagar-li els materials que vaig utilitzar per estudiar els últims dies.

KILVIN: Ah, doncs seran set monedes en total.

KVOTHE paga.

KILVIN: Els diners... Els has aconseguit de forma honrada, oi?

KVOTHE: Clar! Vaig anar a tocar al Eoli i em va anar bastant bé.

KILVIN: Ja veig... Així que... No tornaràs a treballar amb mi, no?

KVOTHE: Jo vull treballar amb vostè, senyor!!

KILVIN: Això és el que volia sentir, si senyor! Ja pots passar cap al taller, que et cobraré les hores que no treballis, Kvothe!

VEU EN OFF KVOTHE: Recordo que aquell mateix dia, vaig també començar a treballar a l'Anker's, un local on em pagaven per tocar i cantar.

El trimestre va acabar i vaig decidir que només faria quatre classes. Fer-les totes era una llauna. Em vaig decidir per la simpatia avançada d'Elxa Dal, el treballar a la clínica, per estudiar amb en Manet i treballar pel Lorren.

52. INT – DIA - FACTORIA

En LORREN ensenya la brea menja- ossos als seus alumnes.

MANET: Veus això, Kvothe? És brea menja- ossos. Te'n tires una mica al braç i en menys de deu minuts això et devora la car i l'os. S'ha de posar en una nevera perquè amb contacte amb l'aire, crema.

KVOTHE: És increïble... I per què serveix?

MANET: Simplement, per espantar als alumnes.

KVOTHE veu a FELA

KVOTHE: I aquella d'allà no és la Fela?

MANET: Sí, estudia amb el mestre Lorren.

KVOTHE: No m'hi havia fixat mai...

MANET: Serà perquè normalment no es digna a venir a classe.

53. INT – NIT – ANKER'S

KVOTHE està tocant a l'escenari. La gent s'ho passa bé. Arriba DENNA, que s'asseu i el saluda. Ell es posa nerviós i falla en la melodia. Deixa de tocar. La gent l'aplaudeix i se'n riu. Ell baixa amb DENNA..

DENNA: M'he assabentat que treballaves aquí hi he vingut a mirar. La veritat és que no sé com conserves la feina si cada cop que una noia et pica l'ullet falles la cançó.

KVOTHE: No em passa gaire sovint, la veritat.

DENNA: Que una noia et piqui l'ullet o que fallis la cançó?

KVOTHE: Les dues coses.

Silenci.

DENNA: Et queda molt aquí? M'agradaria que m'acompanyessin a fer un passeig.

KVOTHE: Un segon.

KVOTHE corre a veure a ANKER.

KVOTHE: Anker, sé que no tindrè perdó, però me'n he d'anar. Et prometo tornar-te les hores d'alguna manera.

ANKER: D'acord, però que consti que no em fa cap gràcia!

KVOTHE surt fora amb DENNA.

54. EXT – NIT – CARRERS DE LA CIUTAT

KVOTHE: Tenia entès que volies un cavaller que t'acompanyés a fer un passeig, oi?

DENNA: Sí, més o menys...

KVOTHE: Doncs mira que tens mala sort. Jo no sóc cap cavaller...

DENNA somriu.

DENNA: A mi m'ho sembles...

KVOTHE: M'agradaria semblar-m'hi més.

DENNA: Doncs acompanya'm a donar un tomb.

KVOTHE: I què passa amb en Sovoy?

DENNA: T'ha dit alguna cosa de mi?

KVOTHE: No, què dius! És només que... si esteu junts jo no...

DENNA: Vull que em robis, Kvothe.

KVOTHE: Si m'ho ordenes...

Comencen a caminar.

KVOTHE: Fa dies que no veig a en Sovoy. Com està?

DENNA: No ho sé, jo tampoc el veig sovint. Per veure'm ell s'hi esforça, però... Roses vermelles? Per què sempre roses vermelles? És que hi ha un llibre universal d'on en trèieu les idees o què? Sempre roses perfectes i vermelles, si són d'hivernacle millor. Kvothe, quan em mires... I veus roses?

KVOTHE fa que no amb el cap.

DENNA: I aleshores què hi veus?

KVOTHE: A veure... És que quan un home et regala roses, t'està intentant dir que t'estima, que li sembles maca, perfecte... i que ets valuosa per ell.

DENNA: Em sembla molt bé que defenguis tan bé a les roses, però a mi no m'agraden. Digues quina flor em regalaries, va!

KVOTHE: Ai... Doncs, suposo que el dent de lleó estaria bé, perquè t'estaria dient que ets radiant, però el dent de lleó és una flor molt comuna i tu no ho ets, de comuna. Potser... una ortiga?

DENNA fa veure que s'enfada.

KVOTHE: Tens raó, només et quedaria bé per la llengua. Una margarita és maca, senzilla, però no delicada i independent... Potser un card. No, massa distant. Una viola? Massa breu...

DENNA: M'estàs dedicant un ram de flors gegant o què?

KVOTHE: Una flor de selas.

DENNA: Una flor de selas? Ens hem passat mitja hora pensant i em surts amb una planta que no conec?

KVOTHE: És una planta trepadora, forta, que fa flors vermelles. Les fulles són fosques i delicades. Creixen en llocs foscos, però la flor busca el poc sol que hi hagi. És molt estranya de trobar i només la gent molt hàbil por tenir-la a casa seva. Sí, trio les selas.

DENNA: És una llàstima perquè abans t'hi havies apropat més. Margarites. La clau del meu cor està en les margarites.

KVOTHE: Intentaré recordar-ho. A mi, què em regalaries?

DENNA: Una flor de salze.

KVOTHE: Denna... crec que els salzes no en fan, de flor...

DENNA: No, crec que no... Però em recordes a un salze. Fort, amb bones arrels, ocult... Et mous fàcilment quan arriba la tempesta però mai vas més lluny del que vols arribar.

KVOTHE: Ah, no! No fa falta que em diguis paraules dolces, que no cauré als teus encants com tots els demés! Per a mi, les teves paraules són com vent!

DENNA: I de tots els arbres, el salze és el que més creix depenent del vent.

55. EXT – DIA – PATIS DE LA UNIVERSITAT

SIMMON i WILEM estan asseguts en un dels bancs quan arriba KVOTHE.

KVOTE: Hola nois, sento l'espera. Acabo de tornar de la ciutat, de fer unes compres.

SIMMON: De fer unes compres, eh? I ahir? On eres ahir a la nit? Havíem quedat, Kvothe!

KVOTHE: Jo... ho sento molt. Me'n havia oblidat. També havíem quedat amb en Fenton, no?

WILEM: Sí. A nosaltres ens és igual que no hi anessis, però ell assegura que quan en trobi et farà veure les estrelles. Fins i tot va fer certes afirmacions sobre els teus orígens i sobre les teves tendències sexuals cap als animals.

SIMMON: En resum; on eres?

KVOTHE: M'havia vingut a veure algú i m'hi havia entretingut.

SIMMON: Algú? I aquest algú és més important que els teus amics?

KVOTHE: Era una noia.

WILEM: Aleshores crec que podríem fer l'esforç de perdonar-te. Ningú estaria amb els seus amics si hi hagués una noia involucrada. I què tal amb ella?

KVOTHE: Bé. Em va demanar que la acompanyés a passejar i això vam fer. Passejar i parlar.

SIMMON: I t'agrada? Qui és, la que va cantar amb tu?

KVOTHE: La mateixa. I agradar-me? Doncs no ho sé ben bé, si m'agrada. Crec que sí, però la veritat és que mai sé com actuar o pensar davant d'ella. I això em posa molt nerviós. Ella n'és molt, d'especial. I no sé què és el que vol de mi.

WILEM: I per què no li dius això mateix ?

KVOTHE: És complicat.

SIMMON: Si no et conegués, diria que tems aquesta dona, Kvothe.

KVOTHE: És que la temo! Ja no sé... què més fer.

56. INT – DIA – FACTORIA

KILVIN examina la llum que ha fet KVOTHE.

KILVIN: Està ben feta, no ho dubto. És petita, té un disseny bo, però... No creus que fa massa poca llum?

KVOTHE: Bé, he de dir que està fet expressament. Ja sap, és diferent de les demés, per si algú no necessita tanta llum, sap?

KILVIN: Ja... T'aprovo, Kvothe, però sento dir-te que la llum no te la podré vendre pas. Els que necessiten poca llum són normalment els lladres o la gent dolenta, que fa coses d'amagat. I no cal dir que no en vull tenir res a veure, amb aquesta gent. La fondré i utilitzarem els materials de nou.

KVOTHE: Podria comprar-la jo?

KILVIN: Comprar-la no. Ja que els materials són teus, te la tindria que donar. Però... per què la voldries?

KVOTHE: Per... llegir de nit. Em fa falta per no molestar als companys d'habitació i...

KILVIN: D'acord. Però no li deixis a ningú.

KVOTHE: A ningú.

KVOTHE se'n va a veure a MANET.

MANET: Ei, Kvothe! Com t'ha anat? Tens que passar un curs més amb mi o t'ha aprovat?

KVOTHE: Sí, m'ha aprovat. Ja sóc l'artifici més jove. Escolta, Manet. Portes molts anys aquí, oi?

MANET: Sí Kvothe, crec que és obvi.

KVOTHE: I si volguessis entrar d'amagat a l'arxiu sense que ningú et veiés, ho podries fer?

MANET: Ho podria fer, però no voldria. Per què tantes preguntes, Kvothe?

KVOTHE: Oh, no pateixis. Per res, per res...

VEU EN OFF KVOTHE: Si hi havia una entrada secreta al arxiu, la trobaria. No suportava més estar sense llibres.

57. INT – NIT – EOLI

KVOTHE porta una botella de xampany a la taula.

SIMMON: Carai, quin luxe... Celebrem alguna cosa?

KVOTHE: Que m'han aprovat.

SIMMON: Quan de temps ha passat? Tres mesos? La gent començava a pensar que havies perdut facultats. Felicitats.

KVOTHE: I potser quan us recordeu d'aquest gran dia de borratxera mentre vigileu l'entrada de l'arxiu, m'hi deixeu colar...

WILEM: Ja ho havia pensat, però ens hi juguem l'expulsió els dos.

KVOTHE: De debò que ho havies pensat? Wil, era una broma, però...
Gràcies, de debò!

SIMMON: Sí, sí, menys xerrameca i més veure, que ens hem d'agafar un pet com una casa de gros.

WILEM: I també podríem brindar per l'etern fracàs d'Ambrose, què m'hi dieu?

SIMMON: Que em sembla una idea molt encertada.

KVOTHE obre la botella i tots miren a l'entrada. DEOCH està parlant amb DENNA.

SIMMON: Quina dona, nen, quina dona!

KVOTHE: És la Denna.

WILEM: La Denna?

KVOTHE: Sí, ja sabeu. La noia que va cantar amb mi. És la Denna, la Dianne... Què sabré jo per què es canvia tant el nom.

DEOCH els senyala i DENNA somriu i s'apropa a ells.

DENNA: Bona nit, senyors. Algú m'explica per què brindem?

SIMMON: Oh i tant. Estem conspirant contra els nostres enemics.

KVOTHE: I celebrant una cosa!

WILEM: Mala sort per l'enemic!

KVOTHE: Et puc convidar a alguna cosa, Dianne?

DENNA: Bé, de fet jo venia a que em convidessis a sopar, però em sentiria culpable si per culpa meva tinguessis que abandonar als teus amics.

WILEM: Espera't un segon. Estàs donant per fet que el volem aquí. Si beu més del que parla! Ja te'l pots endur, i ben lluny si pot ser.

SIMMON. A més, si per culpa nostre no pogués estar amb tu, se'ns posaria de morros tota la santa setmana i seria insuportable.

DENNA: En aquest cas, no tenim excusa.

KVOTHE: Sim, Wil, fins aviat!

58. EXT – NIT – JARDÍ APARTAT DE LA CIUTAT

KVOTHE: Segur que no vols sopar?

DENNA: No, només era una excusa. En què pensaves fa una estona?

KVOTHE: Algú em va dir una vegada que hi ha set paraules per enamorar les dones.

DENNA: Per això parles tant? Per si les trobes per casualitat?

KVOTHE calla. DENNA somriu i se li recolza a l'espatlla.

DENNA: Ho sento, Kvothe, no vull que callis per culpa meva, m'encanta el so de la teva veu. A més a més, les paraules ja les vas dir quan ens vam conèixer. "Em preguntava què podries estar fent aquí."

KVOTHE: Te'n recordes? Jo pensava què...

DENNA: Que me'n havia oblidat? Com oblidar-me del noi que em va deixar per anar a la universitat?

KVOTHE: Però no ho havies tornat a mencionar pas.

DENNA: Potser pensava que no em recordaves tu. Els homes tenen tendència a oblidar moltes coses.

KVOTHE: Però jo no oblido. Per exemple, encara recordo el teu nom. Denna.

DENNA s'abraça a sí mateixa recordant coses del passat.

DENNA: Denna... fa tant de temps, que jo ja no... me'n recordava... Denna era una nena molt ruca.

KVOTHE: Aleshores prefereixes que t'anomeni Dianne?

DENNA: No, Denna, sona bé als teus llavis. Sona... com dolç...

KVOTHE: Què va passar després?

DENNA: Masses coses. No en vull parlar.

KVOTHE: Em fa molta il·lusió que ens haguem tornat a trobar, Aloine.

DENNA s'anima.

DENNA: Que deixis de dir-me així, home! Si un dels dos és l'Aloine, aquest ets tu. Sempre sóc jo la que t'ha de buscar.

KVOTHE: Perquè no se'm dona bé trobar-te... Si algun dia poguéssim quedar... potser... demà...

DENNA: Mai havia vist a cap home tan prudent com tu. Demà em sembla bé. Al migdia a Eoli, d'acord?

Petita pausa

KVOTHE: Després de dir-te les set paraules màgiques em vas dir que era un mentider.

DENNA: Veus què bé que et coneixia ja, en aquell moment?

59. INT – DIA – FACTORIA

VEU EN OFF KVOTHE: Estava fent un nou projecte i necessitava una mica de brea menja-ossos per fer-lo.

KVOTHE s'acosta al bidó gelat i tapat i en treu una mica, després el tanca. Una part del bidó es trenca i unes gotes en comencen a sortir. Van al terra i fonen el terra. El bidó cau i com estava gelat es trenca en mil bocins.

JAXIM: Oh, no.

Tot comença a cremar. FELA estava escrivint a la taula i es queda envoltada pel foc. S'espanta. La gent comença a cridar i a sortir. Kvothe salta sobre el foc, es cobreix amb la capa, agafa en braços a FELA i intenten sortir. KVOTHE es desmaia a punt d'arribar.

60. INT – DIA – CLINICA

KVOTHE al llit amb les cames plenes de venes. *Es desperta.*

KVOTHE: Quina hora és?

MOLA: Les cinc de la tarda. No intentis moure't.

KVOTHE: Mola?

MOLA: La mateixa. Et fa mal alguna cosa?

KVOTHE: Les cames. Molt. Però les sento dormides així que suposo que algú ja m'hi ha ficat alguna cosa per calmar el dolor. Com està Fela?

MOLA: Bé. Té un morat de quan vas caure i la vas deixar anar i algunes cremades als turmells, però res de l'altre món. Ha sortit millor parada que tu.

KVOTHE: Hi ha molta gent ferida?

MOLA: Alguns amb ferides lleus, però la majoria estan sans i estalvis.

61. EXT – DIA – PORTES DE EOLI

KVOTHE apareix ple de venes.

KVOTHE: Se'n ha anat, oi?

DEOCH: Sí, però t'ha esperat una hora sencera. Mai l'havia vist esperar tant de temps per algú. Finalment se'n ha anat amb un home, tenia aspecte de ser un mecenes. Me'n alegro per ella, feia temps que en cercava un.

KVOTHE: Ja... Podries dir-li, si la tornes a veure, que...

DEOCH: No pateixis, li descriuré el teu aspecte.

KVOTHE: Gràcies. Jo crec que me'n torno al llit.

DEOCH: No he dit que poguessis tornar-te'n al llit. Dins hi ha una altre dona que t'espera.

62. INT – DIA – EOLI

FELA el veu entrar i s'aixeca. Té un morat al pòmul.

KVOTHE: Fela... Això t'ho vaig fer jo quan vaig caure? Ho sento molt, de debò. No volia...

FELA: T'intentes disculpar per haver-me salvat la vida? Ets del que no hi ha...

KVOTHE: Només per la part del final. Sento molt haver perdut les forces i el coneixement en el últim moment. Tens més ferides?

FELA: Cap que et pugui ensenyar en públic. Veuràs Kvothe, et volia donar les gràcies per haver-me salvat. Jo em vaig quedar plantada sense fer res... morta de por. I pensar que quan era petita odiava que la princesa custodiada per un drac no sortís ella mateixa del maleït castell...

KVOTHE li agafa les mans.

KVOTHE: No tens mans de donzella...

FELA riu.

FELA: Què?

KVOTHE: Que no tens les mans d'una donzella que es passa les hores esperant al príncep que la vingui a buscar per lliurar-la del drac. Són les mans d'una dona que hagués tret d'un cop de puny al drac més perillós del castell. I també són les mans d'una dona que hagués sortit per sí mateixa de l'incendi si jo no hi hagués estat present. Tot i així, estic encantat d'haver-te salvat.

FELA: Com un príncep blau... D'això, Kvothe... Li vaig preguntar als teus amics què et podria fer il·lusió com a regal d'agraïment, i... bé, espero que t'agradi.

Li dona una caixa. És una capa nova, verda.

FELA: Vaig demanar a un sastre que t'hi cosís butxaques.

KVOTHE se la posa.

FELA: Et queda molt bé. Et fa joc amb els ulls, encara que... els teus ulls ja són com una primavera sencera. No havia vist res més verd en ma vida.

63. INT – DIA – ANKER'S

KVOTHE està assegut prenent alguna cosa i escolta les veus d'uns clients.

CLIENT 1: Et creus tot el que sents, home! Com vols que... a Trebon...?

CLIENT 2: Però és veritat! M'han dit que no va sobreviure ningú. Tothom que havia anat a la boda va morir i diuen que ara només hi queden flames blaves...

VEU EN OFF KVOTHE: Vaig recordar aleshores les històries que explicava la gent. El símbol que els Chandrian havien estat en un lloc eren les flames blaves.

64. INT – DIA – TAVERNA DE TREBON

VEU EN OFF KVOTHE: Vaig aconseguir un cavall i vaig arribar galopant al poble que hi havia al costat de la granja incendiada, a Trebon.

KVOTHE: Bona tarda. Perdoni senyor, però.. Un familiar va venir a la boda i m'han dit que va passar alguna desgràcia. La meva cosina...

TAVERNER: Noi, ho sento però no en sé res.

KVOTHE: Per favor! La família està preocupada i vaig prometre que portaria notícies...

TAVERNER: Dalt hi tenim a l'única supervivent. Pots veure-la, a veure si la reconeixes.

KVOTHE: Gràcies.

KVOTHE puja les escales.

65. INT – DIA – HABITACIÓ DE LA TAVERNA

DENNA des de el llit el mira sorpresa. KVOTHE entra.

KVOTHE: Vaig sentir que tenies problemes i he vingut a ajudar-te.

DENNA: És un detall per part teva, però ets un bon mentider.

KVOTHE: Cert, m'has descobert. Però si hagués sabut que tenies problemes, hagués vingut ràpidament.

DENNA: S'ha de ser especial per presentar-se al lloc del problema sense saber que hi ha hagut un problema.

KVOTHE: Com et trobes?

DENNA: Malament, però podria estar morta. Ja és alguna cosa. Puc caminar, així que ja estem tocant el dos.

KVOTHE: Espera Denna... On vols anar exactament?

DENNA: Ah, doncs no m'havia plantejat que tu hi series.... Jo vull anar a la granja on es van casar els Mauthen. Allà hi tinc totes les meves coses.

66. EXT – DIA – BOSCOS

DENNA i KVOTHE caminen de costat pels camins. En silenci.

KVOTHE: Escolta, Denna... Haver-me perdut la cita.

DENNA: Ja em va dir en Deoch que hi havia hagut una explosió i que estaves amb unes pintes que espantaven. Així que no passa res. A més a més, vaig conèixer un home misteriós que podria ser el meu mecenes.

KVOTHE: Un home misteriós? Qui era?

DENNA: No t'ho puc dir. Em a costar molt de temps que em digués el seu nom i encara no sé si és autèntic.

KVOTHE: Carai amb el mecenes...

Es queden tots dos callats uns segons.

DENNA: De fet, ell és el motiu pel que estic aquí. Em va dir que vingué a la boda. Jo esperava trobar-me amb el meu futur mecenes aquí, però... Té sentit que li digui així?

KVOTHE: Et pots inventar un nom.

DENNA: Ai, no! Jo sóc molt dolenta per això. A la universitat no us ensenyen a posar noms i a fer coses estranyes? Doncs busca-li tu, per favor.

KVOTHE: Bé... Annabelle?

DENNA: Annabelle? D'on ho has tres, això? No penso dir-li així al pobre home... *(riu)*.

KVOTHE: Aleshores... Gran duc de la pasta gansa?

DENNA: Què frívol... Torna-hi.

KVOTHE: D'acord. Atura'm si n'hi ha algun que et fa el pes: Frederic el frívol, Frank, Ferran, Forue, Fordale...

Aleshores el vent fa que una fulla de freixe entri dins la gola de KVOTHE i aquest s'ennuegui. Comença a tossir i veu la fulla que li ha entrat amb un somriure.

KVOTHE: D'acord, el vent ha escollit per nosaltres. El nom del misteriós mecenes serà mestre freixe.

DENNA: Freixe? Jo diria que millor mestre om, no?

KVOTHE: No, estic segur que és freixe. Té sabor a freixe. T'ho puc assegurar.

DENNA: D'acord doncs. Serà en Freixe.

KVOTHE i DENNA surten d'entre els arbres i la cendra comença a caure'ls al damunt.

DENNA.: Què coi...?

KVOTHE: Cendra...

DENNA i KVOTHE corren cap una zona que encara estigui tapada pels arbres, al costat d'un riu, i es comencen a treure de sobre les cendres.

67. EXT – DIA – BOSC AMB RIU

KVOTHE: Si vols, Denna, puc anar jo sol a la granja. Em pots esperar aquí.

DENNA: No sé si ho dius per llàstima o per quedar bé.

KVOTHE: No ho sé. Com que no sé el que va passar, no puc...

DENNA: Jo vaig anar a la granja a tocar per la boda, tal i com m'havia dit el mestre Freixe. No vaig preguntar a ningú si el coneixia perquè pensava que era una prova. Després, va venir ell i em va allunyar de tot. Vam anar al

bosc i em va preguntar sobre algunes persones. Volia saber si era observadora. Va tornar a la granja i em va deixar al bosc. Va tardar molt.

KVOTHE: Quant de temps?

DENNA: No ho sé. Deu minuts? Quan esperes es fa molt llarg, i tenia gana i... Ara també tinc gana, de fet...

KVOTHE es treu una poma de la butxaca de la capa. DENNA el mira amb estranyesa.

KVOTHE: És que abans viatjava molt. Quan muntem el campament, ja et faré un sopar de debò.

DENNA: Fins hi tot sap cuinar! Quina meravella... En fi, que em moria de gana. De cop vaig sentir crits així que vaig apropar-me a la granja. Estava plena de foc.

KVOTHE: De quin color era el foc?

DENNA: Per què ho vols saber?

KVOTHE: Ja t'ho diré després, però segueix amb la historia, per favor.

DENNA: No, ja m'he cansat de parlar. Ara tu m'explicaràs per què ets aquí.

KVOTHE: Doncs m'ha enviat la universitat per comprovar què havia passat.

DENNA: Ah, sí? Ja... I ho fas molt, això d'investigar....?

KVOTHE: No, és la primera vegada. Perquè un professor m'ha agafat mania i s'ha assegurat d'enviar-me aquí.

DENNA: Mira Kvothe, si no em vols dir la veritat ho entenc, però no vull sentir més bajanades, d'acord?

KVOTHE: M'encantaria dir-te la veritat, però no em creuries!

DENNA: Això ja em sembla més autèntic... Segueix.

KVOTHE es queda trist, mirant a terra. DENNA es sent culpable.

KVOTHE: Vaig sentir rumors del que havia passat... i, jo...

DENNA: Kvothe, perdona'm. No tinc cap dret de pressionar-te. Millor que ningú sé el que és tenir secrets....

Els dos en silenci. KVOTHE segueix mirant a terra.

DENNA: Era blau.

KVOTHE: Què?

DENNA: El foc, era blau.

La cara de KVOTHE s'alegra.

DENNA: Després vaig sortir corrents i devia xocar contra un arbre, perquè vaig perdre el coneixement. He tornat per veure si trobo al mestre Freixe o alguna pista sobre ell...

68. EXT – DIA – GRANJA MIG CREMADA

DENNA i KVOTHE s'apropen a la granja.

KVOTHE: Quanta gent hi havia?

DENNA: Vint-i-sis si contem als nuvis.

DENNA entra a l'estructura i la mira amb fàstic.

DENNA: És una sort que hi plogui sovint.

KVOTHE entra també.

KVOTHE: Saps si hi havia enemistats?

DENNA: Es clar que n'hi havia! Bé, al cap i a la fi això és un poble, no? Però res com per matar a vint-i-sis persones.

KVOTHE: Les teves coses deuen ser encara al pis superior. No sembla gaire cremat, però no sé si aguantarà com per pujar-hi... Què hi tenies?

DENNA: No importa, deu estar tot cremat. Hi tenia una mica de roba i una lira que m'havia regalat Freixe.

KVOTHE: Una lira? Toques la lira? De quantes cordes?

DENNA: De set. Però encara estic aprenent, eh?

KVOTHE: Amb la veu tan maca que tens... Jo no perdria el temps amb una lira. Em compraria una arpa petita.

DENNA: Ha estat Freixe qui m'ha comprat la lira, però si el tornem a veure ja li diré que em compri una arpa. Però... de totes maneres, no vull que pugem. És massa perillós per quatre tonteries.

Pausa. Els dos es miren el que queda d'edifici amb dolor.

KVOTHE: Saps què hi va passar, aquí?

DENNA: Pel que he sentit els van atacar amb ganivets. Molta gent del poble creu que els dimonis va ser els culpables de l'incendi. Els dimonis que temen al foc i al ferro, saps?

KVOTHE: Jo ja no hi tinc res més a fer, aquí. No sé què era el que volia trobar, però no ho he trobat. Tu què faràs ara, Denna?

DENNA: Volia buscar pels voltants del bosc, potser encara hi trobo al meu mecenes.

KVOTHE: Si vols t'hi puc acompanyar.

DENNA: Doncs mira, no et diré que no. La teva companyia m'agrada i l'expectativa que per aquí hi hagi dimonis no. A més a més, m'has promès un bon sopar.

KVOTHE s'apropa a la bomba de mà. És de ferro però es desfà quan la toca. Imatges en FLASHBACK de quan va trobar-se amb els Chandrian. Empal·lideix.

DENNA: Estàs bé? Seu, sisplau.

KVOTHE seu i allarga el braç cap a DENNA per ensenyar-li el ferro desfet.

KVOTHE: Què en penses, d'això?

DENNA: Mai he vist un dimoni, però... Els Chandrian fonien el ferro, oi?

KVOTHE: Com la cançó:

Quan blau es torna el foc de la llar

Què em de fer? Què em de fer?

Sortirem corrents, ens amagarem fugint.

Quan la lluent espasa perilla,

En què confiem? En què confiem?

Segueix el teu propi guia, la pedra dreta.

Veieu una dona de blanca pal·lidesa?

En silenci van i en silenci tornen.

Què busquen? Què cerquen?

DENNA diu lentament la última estrofa de la cançó.

DENNA: Els Chandrian, els Chandrian...

KVOTHE: Crec que van estar aquí.

DENNA: Et veig una mica... alacaigut?

KVOTHE: Sempre ho estic però ho sé dissimular.

DENNA: Ho sé. A veure, Kvothe, què vols fer, ara?

KVOTHE: Ara vull veure aigua.

DENNA: Molt bé, i després?

KVOTHE: Vull saber perquè han fet això.

DENNA: Què busquen? Què cerquen? Esperes trobar la resposta a una pregunta que fa segles que la gent es fa?

KVOTHE: Denna, qui creus que va matar a aquestes persones?

DENNA: Crec que hi pot haver moltes causes però... no ho sé, em crec la versió dels Chandrian. Sembla alguna cosa treta d'un conte infantil i no m'agradaria creure-ho, però hi crec.

KVOTHE: Em sento una mica millor. Creia que estava una mica boig.

KVOTHE s'aixeca.

DENNA: Potser sí que estàs una mica boig. Jo no sóc qui per dir-ho.

KVOTHE: Creus que estàs boja?

DENNA: No. I tu?

KVOTHE: No massa.

DENNA: No sé si és bo o dolent. Què voldràs fer ara?

KVOTHE: Voldré ajudar-te a buscar al Freixes aquell. Potser podré fer-li algunes preguntes sobre el que va passar.

DENNA: Potser podem anar on em va deixar ell... Deixa-ho, és una idea estúpida.

KVOTHE: Doncs a mi em sembla bé. Un començament és un començament.

69. EXT – NIT – RIU AL BOSC

VEU EN OFF KVOTHE: Si allò fos la historia de dos enamorats, ella s'hauria despullat i s'hauria banyat al riu. S'hauria fet mal a la cama i m'hauria vist en l'obligació d'ajudar-la. Haguéssim acabat fent coses no massa sanes mentalment parlant. Però com no era un conte, vaig fer el sopar, ella va cantar per a mi i ens vam adormir.

70. EXT – DIA – RIU AL BOSC

KVOTHE sent un soroll rere els arbres. Li diu a DENNA que calli amb un gest i es queden tots dos quiets. KVOTHE es posa en posició de defensa davant DENNA i treu una navalla però el que surt d'entre els arbres és una truja. KVOTHE torna a la seva posició normal i sospira, es sent en ridícul.

KVOTHE: Perfecte. Em sento tan estúpid...

DENNA: No t'hi sentis. A mi m'ha agradat força. És la primera vegada que em protegeixen així.

KVOTHE: Es clar. El somni de totes les nenes des que són petites: que les rescatin d'un porc de granja.

DENNA: Ho dic de debò, Kvothe. Semblaves... un llop amb l'esquena eriçada. Bé, un llop no. Amb els teus cabells rojos semblaves una guineu. Però si em permets un consell, tens mal posada la navalla.

KVOTHE: Què?

DENNA li posa bé la navalla a la mà.

DENNA: Veus? Si l'agafes així no et tallaràs un dit encara que perdràs una mica de mobilitat al canell.

KVOTHE: Has participat en moltes baralles de navalles?

DENNA: No en tantes com creus. És una altre de les pàgines d'aquell gastat llibre que et vaig dir. El llibre que consulten tots els homes. Molts han intentat robar-me la virtut amb una navalla i l'única cosa que han aconseguit ha estat ensenyar-me a defensar-la.

KVOTHE: Mai t'he vist portar un punyal al damunt.

DENNA: És que les noies indefenses causen millors impressions.

DENNA es treu un punyal de la butxaca.

KVOTHE: Increïble! Com el duus sense tallar-te?

DENNA: La butxaca té un forat que connecta amb la meva cama, on hi enganxo el ganivet.

DENNA agafa el seu ganivet i l'acosta a KVOTHE, ensenyant-li com s'agafa.

KVOTHE: Ei, para el carro! Intentes robar-me la virtut ensenyant-me a defensar-la?

DENNA: Com si en tinguessis. L'única cosa que vull és que no et tallis un dit la pròxima vegada que defensis a una noia d'un porc.

71. EXT – NIT - BOSC

VEU EN OFF KVOTHE: Ens vam decidir per pujar a la muntanya més alta que hi havia. Allà, i vam fer una fogata, que el mecenes Freixes podria veure perfectament. D'aquesta manera, estàvem segurs que el trobaríem.

Tots dos estan asseguts davant del foc, menjant.

DENNA: M'encanta aquest menjar que fas, Kvothe. Podria acostumar-m'hi.

KVOTHE: És una llàstima que no acceptés el vi de fruites que m'oferia el venedor que em vaig trobar.

DENNA: M'encanta el vi de fruites. Era de maduixa?

KVOTHE: Crec que sí, però no ho sé.

DENNA: Això et passa per... Mira!

DENNA s'aixeca i assenyala un punt en una altre muntanya. KVOTHE s'aixeca a veure-ho. Al cap d'un moment, apareix una flamarada blava que desapareix als pocs segons.

KVOTHE: Què coi...?

DENNA: Què creus que pot ser?

KVOTHE: No ho sé, però de moment és millor no moure's. Crec que l'única cosa que podem fer és dormir per torns i demà ja anirem a veure què hi ha amb la llum del sol.

DENNA: D'acord.

Tots dos seuen de nou.

DENNA: Kvothe, al poble... vaig sentir que el matrimoni havia construït la casa allà perquè hi havia alguna cosa important als voltants. Deien que l'home sempre presumia del seu descobriment, però que ningú sabia el que era...

KVOTHE: Per tant, podria ser que per això els Chandrian els hagin matat, no?

DENNA: Però ho podrien haver fet en un altre moment. Una boda? Massa gent.

KVOTHE: És veritat...

DENNA: Encara que amb això s'asseguraven que tothom que sabés el que era, morís. Sí, segur que era això. Bona nit!

DENNA s'estira i KVOTHE es queda sol observant el foc.

72. EXT – NIT – BOSC

DENNA desperta de cop i mira a KVOTHE.

KVOTHE: Ho sento. T'he despertat?

DENNA: No pateixis. És que ja he dormit prou. Necessites que faci guàrdia jo, ara?

KVOTHE: No, no, tranquil·la. Pots tornar-te a dormir.

DENNA: Si estàs fet pols, home! Va, dorm.

KVOTHE s'estira i s'adorm.

73. EXT – NIT – BOSC

KVOTHE es desperta.

DENNA: Escolta.

Es senten uns sorolls com d'arbres trencant-se i un rugit. Hi ha unes roques altes. KVOTHE hi puja a DENNA i després escala ell. Una gran flamarada blava els il·lumina. Apareix un drac negre.

DENNA: És... és un drac!

KVOTHE: No pot ser un drac. Els dracs no existeixen!

DENNA: Què no és un drac? Mira'l! Allà el tens! És un drac! És un maleït drac gegant que pujarà aquí i se'ns menjarà.

KVOTHE: És un *draccus* comú... i és herbívor, no menja persones...

DENNA: Però l'has vist bé? On trobaria tanta herba? És massa gros! I li has vist bé les dents?

KVOTHE: Sí, són planes. Menja arbres sencers, no podria trobar tanta carn com per alimentar-se.

El DRAC comença a trepitjar la foguera, però aquesta no s'apaga.

DENNA: I com coi ho saps, tot això?!

KVOTHE: Vaig llegir un llibre a la universitat que en parlava, del *draccus* comú. Utilitza el foc per atraure a les femelles durant la seva època d'aparellament.

DENNA: M'estàs intentant dir que aquest drac està aquí perquè vol formar una agradable família amb la nostre foguera?

El DRAC es rebolca sobre la foguera i l'apaga poc a poc.

DENNA: Més aviat crec que intenta apagar el foc. Suposo que no deu voler que el bosc s'incendiï. Deu tenir un mecanisme natural que l'impulsa a fer-ho.

KVOTHE: Per això ha vingut...

DENNA: Sí, em sembla molt bé, però tinc una son que espanta. Amb el vostre permís, bona nit.

DENNA s'estira.

KVOTHE: Et vigilaré mentre dorms perquè no caiguis, tranquil·la.

DENNA: Saps estar amb una dona, eh?

74. EXT – DIA – SOBRE LA PEDRA AL BOSC

DENNA mou a KVOTHE perquè desperti. KVOTHE, badalla i s'aixeca amb el cos molt adolorit.

DENNA: Déu meu, Kvothe! Ni que fossis un avi, home!

KVOTHE: Ahir vaig galopar cent quilòmetres a cavall i a sobre quan vaig pujar aquí, em vaig fer mal. És normal que estigui així, no?

La camera enfoca des de dalt l'escena El drac ha destruït tot el verd que hi havia. Sembla un camp de batalla. Per baixar, DENNA des de dalt agafa una punta de la capa i KVOTHE baixa per ella. La capa es trenca al final. DENNA es deixa caure sobre els braços de KVOTHE.

KVOTHE alça una peça negra del terra.

KVOTHE: Guaita això! És una de les escames del drac!

DENNA: Què maca...

KVOTHE: Doncs per tu, Denna. Un record de la nostra trobada.

DENNA: Moltes gràcies. Espera'm un segon, que potser te'n trobo una altre.

DENNA es posa a buscar pel terra.

KVOTHE: Escolta... Si el teu mecenes és per aquí, no haurà fet un foc per la nit?

DENNA: I creus que el drac també va anar a apagar el seu?

KVOTHE: Suposo que sí. Si és llest com dius, pot haver-se amagat en alguna casa dels voltants.

DENNA: Ensenya'm una casa de la que et puguis amagar d'aquell monstre i et faig un monument!

75. EXT – DIA – BOSC

KVOTHE i DENNA van seguint una columna de fum que s'alça al cel. Quan arriben, és un campament destrossat. Hi ha arbres arrancats i petjades per tot arreu.

DENNA: No era que el drac era inofensiu? Això està destrossat!

KVOTHE: Mira'n la part positiva: el teu mecenes no és aquí.

Comencen a olorar carn podrida.

DENNA: Olores això? Quin fàstic, és com...

KVOTHE va darrere d'un arbre, on hi ha un cadàver en descomposició. L'arbre és a sobre de la seva mà, on hi té una ballesta.

KVOTHE: Com a... cadàver? Aquí n'hi ha un.

DENNA: No deies que els dracs com aquell no menjaven carn?

KVOTHE: Si t'hi fixes, a la mà hi té una ballesta. De què creus que necessitava protegir-se, aquest home?

DENNA: Potser la tenia perquè sabia que hi havia un drac campant.

KVOTHE: Els dracs són tímids. No s'apropen a les persones.

DENNA: I si té la ràbia?

KVOTHE: La ràbia? No ho sé. Els rèptils poden tenir la ràbia?

DENNA: Sincerament, no em podria importar menys. Jo me'n vull anar d'aquí. Ràpid.

KVOTHE: Però tindriem que enterrar aquest pobre home, no?

DENNA: No em penso quedar aquí tant temps com això.

KVOTHE: I també vull saber per què els Chandrian han estat aquí.

DENNA: Encara creus que és obra dels Chandrian? Mira, el incendi de la granja, no ho sé, però el que tinc clar és que tot això ho ha fet una sargantana enfadada.

De cop, quan anaven a marxar, es sent un cruixit entre els arbres.

DENNA: No, no, no, sisplau! Un altre cop no!

KVOTHE: Si és el *draccus* comú no sap trepar, així que podem pujar als arbres.

DENNA: Si el monstre els destrossa només per diversió!

Comencen a córrer. Van avançant fins que troben unes esgarrapades al terra. El drac havia intentat cavar allà. Hi ha una gran roca amb una esquerdada. Els dos entren per l'esquerdada. Dins, hi ha una escala rudimentària per la que pugen fins al "sostre" de la roca. Des d'allà ho veuen tot.

El drac, que està a sota, comença a grunyir i a esgarrapar la roca de nou.

DENNA: Si, Kvothe, tenies raó. Jo el veig del tot inofensiu.

KVOTHE: Deixa les ironies per després, Denna. No ens cerca a nosaltres. Havia esgarapat la pedra abans que hi entréssim i tot.

Hi ha una caixa on són ells. KVOTHE l'obre i n'extreu mantes, aigua, fletxes de ballesta, carbó i cecina. El drac se'n va lentament.

DENNA: T'hi has fixat? Sembla més cansat que ahir...

KVOTHE: Potser és veritat que està malalt.

Es queden asseguts observant com el drac es menja un arbre allunyat.

KVOTHE: Denna, hi ha alguna cosa que m'inquieta... Els arbres que ha arrasat el drac, creixien en fileres. Com si algú els hagués plantat.

DENNA: Plantar arbres en un bosc? Qui faria alguna cosa tan estúpida? O potser és són fruiters. Què tenen fruites?

KVOTHE: No, no en tenien. Però el que em fa més mala espina és que el drac només menja els arbres que estan en fileres....

DENNA: A mi, l'única cosa que m'importa és que el drac ja és prou lluny com per no molestar-nos més. Baixem.

Baixen per l'escala. A baix hi ha unes olles amb una cosa negra al fons. KVOTHE s'acosta una de les olles per examinar-les. DENNA queda rere ell i fa un petit crit quan es posa la substància a la boca.

DENNA: Ui, quin fàstic! Segur que en sabia preparar, de caramel?

KVOTHE: No!

KVOTHE corre cap a DENNA.

DENNA: No fa falta que facis un escàndol, Kvothe, tampoc està tan dolent.

KVOTHE: No ho entens! És verí! Corre, escup!

KVOTHE li porta la botella d'aigua.

KVOTHE: Tens que rentar-te bé la boca va! I ara menja't això.

KVOTHE li dona carbó. DENNA fa tot el que li diuen.

KVOTHE: Sóc un imbècil. Com no me'n he adonat abans? Estan cultivant ofal!

KVOTHE s'asseu, molt preocupat per DENNA.

DENNA: Què és ofal?

KVOTHE: És una droga. Amb l'ofal s'obté el denner. Quanta n'has menjat, Denna?

DENNA: Només l'estava mastegant. Encara en tinc a les dents.

KVOTHE: Doncs segueix rentant-te-la.

DENNA: Per què m'has fet prendre carbó?

KVOTHE: El carbó és com una esponja química. Absorbeix les drogues i els verins.

DENNA: Tots?

KVOTHE: La majoria. Segurament absorbirà més de la meitat de l'ofal que t'has pres. Com et trobes?

DENNA: Espantada.

KVOTHE se li apropa per comprovar els seus ulls. Si reaccionen a la llum.

DENNA: Kvothe, tenia raó! Els teus ulls canvien de color! Normalment els tens verds intensos amb un cercle daurat, ara els tens verds, però un verd mort. Estàs espantat.

KVOTHE: Em sobta que t'hi hagi fixat. L'última persona que m'ho va dir va ser el meu mestre Abenthy, el seu treball era observar i s'hi va fixar.

DENNA: És perquè el meu treball també és observar-te a tu. La gent deu sentir-se atreta pel teu cabell, oi? És vermell, molt... cridaner. I tens la cara molt expressiva. Sempre controles les faccions de la teva cara, i els teus ulls. Però no en controles el color.

KVOTHE: Potser és luxúria. No passa sovint, que una noia em deixi apropar-me tant a ella.

DENNA: Sempre em dius unes mentides precioses. Em moriré?

KVOTHE s'allunya de DENNA.

KVOTHE: No. És clar que no.

DENNA: M'ho podries repetir en veu molt alta, sisplau?

KVOTHE: No et moriràs!

DENNA: Gràcies. Escolta, saps quan pot valer tota la droga? Molts diners, n'estic segura. I si n'en recollim una mica i ens la repartim?

KVOTHE: Suposo que per una mica... Necessitem els diners.

DENNA: Saps, Kvothe? De cop em sento molt bé. Com si estigués plena d'energia!

KVOTHE: És la droga. Està bé que et faci aquest efecte ara. Si ho haguessis sentit abans, m'hagués preocupat més. Et fa mal el pit o et costa respirar?

DENNA: No. Estic molt bé. Oh, àngel de les altures, gràcies per fer-me sentir tant bé! M'hi tornaré addicta?

KVOTHE fa que no amb el cap.

DENNA: Me'n alegro. He vist a gent morir de sobredosis d'això. I la gent addicta és molt perillosa. No m'estranya que el nostre amic ple d'escames segueixi venint fins aquí.

KVOTHE: Es clar! Com no hi he caigut abans? El drac s'ha menjat els arbres i s'ha tornat addicte! Per això s'ha deixat veure i per això esgarrapava la pedra! Olorava la droga!

DENNA: I què farà ara que se li ha acabat? Perquè d'arbres en quedaven dos i en aquesta estona ja se'ls deu haver cruspit sencers.

KVOTHE: Segurament anirà a buscar-ne més i sap que l'últim lloc on n'hi havia, era una casa plena d'humans. Tenim que matar al drac, Denna.

DENNA: Com? Amb la meua veu i les teves cançons? – *Es posa a riure com una boja* - Ai, perdona'm Kvothe. Quant de temps estaré igual?

KVOTHE: No ho sé. L'ofal provoca eufòria – *DENNA es posa a riure* –, deliri si la dosi és elevada i esgotament.

DENNA: Saps què faré amb els diners? Em compraré un poni.

76. EXT – DIA – BOSC

El DRAC fa cabrioles, salta, corre pel bosc. DENNA i KVOTHE l'observen des de lluny.

KVOTHE: El que està clar és que tenim que matar-lo, però té les escates més dures que una pedra. Què podem fer?

DENNA: Jo ho sé! Jo ho sé! Mira, com l'atreu el foc, podem encendre alguna cosa i llençar-la per un precipici. El drac voldrà apagar el foc i es llançarà amb ell.

KVOTHE: I es matarà?

DENNA: Home, no ho sé. Quan llances una formiga d'una taula a terra no es fa mal. Però si nosaltres saltem d'un terrat, sí que ens en fem. Si et fas més mal a mida que ets més gran, aquest drac es morirà segur. En el pitjor dels casos quedarà ferit. Si queda ferit li podem llançar roques.

KVOTHE: Em sembla... poc heroic...

DENNA: Em tens enveja perquè el meu pla és perfecte. Confessa-ho!

KVOTHE: I si li donem una sobredosis? Potser mor.

DENNA: I el meu poni, què?

KVOTHE: Si les coses van bé, encara et quedarà una mica de pasta per comprar-te una lira.

77. EXT – BOSC – TARDA

KVOTHE està preparant una gran bola d'ofal perquè mengi el drac. Preparen també un foc, per atraure'l. Els dos pugen a la roca de la primera vegada perquè senten els primers grunyits del monstre.

KVOTHE: Com et trobes?

DENNA: Cansada. I em fa una mica de mal el pit.

KVOTHE: T'havia dit que si et feia mal alguna cosa m'ho diguessis immediatament!

DENNA: Tens una cara preciosa. És com una cuina.

KVOTHE: Com una cuina?

DENNA: Si. Perquè tot fa joc i el sucre està on toca.

KVOTHE: Denna, sento demanar-te això, però necessito que t'obris una mica la camisa. Et posaré el cap al pit per escolar al teu cor, d'acord?

DENNA s'obre la camisa. Una mica més del que toca i tot. KVOTHE hi posa el cap.

DENNA: Aquesta tècnica encara no l'havia vist mai. Sents el meu cor?

KVOTHE: Sí.

DENNA: I què diu?

KVOTHE: No em diu res.

DENNA: Escolta millor, ja ho veuràs.

KVOTHE: Denna, necessito que callis un moment, sisplau.

DENNA: El cabell et fa bona olor.

KVOTHE: De moment sembla que el cor va bé. Però aquest cop avisa'm si estàs pitjor, d'acord?

DENNA: Sí. Una cosa... t'acabo d'anomenar sucre? Quant em durarà, aquest deliri?

KVOTHE: Anirà i vindrà fins que t'adormis. Ho sento, pensava que podríem tornar a casa abans.

DENNA: Sempre fas el que has de fer. Em mires amb els teus ulls brillants, com si jo fos algú especial. Sempre estàs amb mi, encara que tinguis millors coses a fer. Et vull tenir al meu costat, Kvothe. Em conformo amb tenir-te poc, de tant en tant. Sé que sóc una dona molt afortunada per tenir-te al meu costat, encara que només sigui una mica. Ja sé que no penses en mi com...

KVOTHE: Penso en tu sempre, Denna.

DENNA: Però no de la mateixa manera! No com vull jo... Tinc fred. Abraça'm, sisplau.

KVOTHE s'acosta i l'abraça. Els dos es tapen amb la manta.

DENNA: És com si fins ara sempre hagués tingut fred... Ets tan amable... I saps el pitjor? Que t'he mentit. Quan estava a la granja, esperant, vaig tornar a trobar-me amb el meu mecenes. Em va dir que la gent desconfiaria de mi si era l'única supervivent. Em va preguntar si em podia pegar.

KVOTHE: Un home que et pega no mereix que el segueixis tant, Denna.

DENNA: Qui sap el que em mereixo? És l'única cosa que tinc per subsistir.

KVOTHE: Tens altres sortides...

DENNA: Si, et tinc a tu. Seràs el meu príncep blau i em protegiràs dels porcs? Em cantaràs cançons? Em pujaràs a les roques?

KVOTHE: Si és el que vols, ho faré.

78. EXT – NIT – BOSC

El DRAC emet un gruny. Està a prop. KVOTHE intenta despertar a DENNA però ella està massa cansada per les drogues. El DRAC es menja el pot que tenien preparat amb la droga i després apaga el foc. Es sent eufòric. La mirada de KVOTHE i del DRAC es centra ara en un gran foc que procedeix de Trebon. El DRAC corre cap allà per apagar-lo i KVOTHE baixa a DENNA de la pedra i la intenta despertar un cop més. Res a fer.

KVOTHE: Denna, sisplau! El drac ha anat cap a Trebon on hi celebren el festival de la collita! Tenim que impedir que...

KVOTHE deixa de parlar. DENNA no despertarà. Li posa les mantes per sobre i la deixa allà. Baixa corrents per la muntanya i arriba al poble.

79. EXT – NIT – TREBON

Al poble tothom crida quan veu el drac. El drac ha saltat sobre el foc i l'ha espargit entre les cases veïnes. Els veïns agafen cubells d'aigua i fan cadenes per apagar el foc el més ràpid possible.

KVOTHE escala per un terrat. No hi troba signe del DRAC. Agafa una teula amb una mica de flama i salta de terrat en terrat fins arribar al terrat de l'ajuntament, on escala fins a la cisterna.

VEU EN OFF KVOTHE: Vaig utilitzar un vincle entre el foc que ho estava cremant tot i el foc de la teula que tenia a la mà. Si apagava el petit foc, el foc dels voltants no s'apagaria, però minvaria perquè els veïns poguessin apagar-lo amb galledes.

KVOTHE posa el foc dins l'aigua i el foc dels voltants minva. Després, baixa a terra. Agafa una altre teula amb flames i hi tira una mica de resina perquè el DRAC en capti l'olor. Puja sobre un arbre i de l'arbre al terrat pla de l'església, on hi ha una gran roda de metall incrustada. Cala foc per cridar l'atenció del DRAC.

El DRAC veu el foc de l'arbre i hi corre. Llança una flamarada blava i l'apaga tot. És aleshores quan sent l'olor de la resina. Mou les foses nasals i observa a KVOTHE.

VEU EN OFF KVOTHE: Només calia fer un altre vincle. Aquest cop, entre la gran roda de ferro de l'església, la meva pedra imant i l'escama de drac que tenia guardada. Vaig vincular la roda a la pedra i l'escata al drac.

Quan KVOTHE ajunta les dues coses, la roda de l'església va directe contra el drac, aixafant-lo i traient-li la vida. KVOTHE l'observa, entristit, i perd el coneixement.

80. INT – DIA – HABITACIÓ DE LA POSADA.

KVOTHE desperta. Està ple de venes i li fa mal tot. S'incorpora. Entra NELLY.

KVOTHE: Que hi va haver morts?

NELLY: Un nen té un braç trencat i altres veïns pateixen cremades, però res important. El metge ens ha recomanat que descansi, així que si em fa el favor de...

KVOTHE: I la meva cosina? La supervivent de l'incendi? Hi és?

NELLY: No en sabem res, senyor.

KVOTHE: Quina hora és?

NELLY: El sopar encara no està llest, però si volgués podria pujar-li qualsevol cosa.

KVOTHE s'aixeca i camina fins a la taverna. El taverner els mira malament.

KVOTHE: Heu vist a la meva cosina?

TAVERNER: Nelly, que n'ets d'estúpida! Com deixes que s'aixequi? Tens menys cervell que un gos!

KVOTHE: Perdoni senyor, però estava preguntant per la meva cosina.

TAVERNER: No ha tornat. I espero no tornar a veure-la mai més.

KVOTHE: D'acord, n'he tingut prou. Me'n vaig.

TAVERNER: Però espera noi! L'alcalde...

KVOTHE bufa i surt de la taverna.

81. EXT – DIA – BOSC

KVOTHE assegut al costat de la pedra. Totes les seves coses (manta, aigua, capa) són allà.

VEU EN OFF KVOTHE: Vaig esperar. Esperar. Esperar molt més del que seria estrictament raonable, però ella no va tornar. Se'n havia anat. I sense dir-me res. Vaig tornar a Trebon i vaig preguntar si algú sabia què era el que havien desenterrat els grangers. Si ho sabia, sabia perquè els havien atacat els Chandrian. Però ningú semblava saber-ho.

82. INT – DIA – HABITACIÓ DE LA TAVERNA

Arriba una nena de deu anys, NINA. KVOTHE intenta utilitzar un to suau.

NINA: Perdoni, senyor... Vols saber què van desenterrar els grangers?

KVOTHE: Com et dius?

NINA: Nina Greifolk.

KVOTHE: És un nom molt maco. Vine, seu.

NINA va a seure al llit amb KVOTHE.

NINA: Jo vaig veure el que havien desenterrat els Mauthen. M'ho va ensenyar el fill petit, que era amic meu. Em va portar un dia a la granja i m'ho va ensenyar. Amb compte, perquè sabíem que el pare ens renyaria.

KVOTHE: I què era?

NINA: Era molt gran. Una gerra molt gran. I hi tenia dibuixos. Era molt maca i brillava com el sol o com la plata.

KVOTHE: Què em sabries dir què hi havia dibuixat?

NINA: Eren persones. Moltes. Una dona amb una espasa trencada, un home amb un arbre mort, un gos mossegant la cama d'un altre home...

KVOTHE: Hi havia algú amb cabell blanc i ulls negres?

NINA: Aquell home era un dels que feien més por...

VEU EN OFF KVOTHE: Els Chandrian eren els que estaven dibuixats a la gerra! Segurament, per això van matar a tots els convidats de la boda...

KVOTHE: En recordes alguna cosa més, dels dibuixos?

NINA: N'hi havia un que no tenia cara. Només caputxa. Hi tenia un mirall als peus, i al cap hi havia algunes llunes. Quart minvant, creixent, lluna plena... ja m'entens, no? I també hi havia una dona! Que anava mig despullada...

KVOTHE: Hi havia lletres, també?

NINA: Sí, però eren en un altre idioma i no sabíem què hi posava.

KVOTHE: Me les podries dibuixar?

NINA: No crec. Només vaig veure-les un segon, teníem por que vingués el pare.

NINA comença a plorar de sobte.

KVOTHE. Ei, ei! Què et passa, Nina?

NINA: És que tinc por. Des que van morir els Mauthen, tinc por que em matin a mi també.

KVOTHE: No t'has de preocupar.

KVOTHE agafa una peça per una llanterna que té a la butxaca. Un disc que brilla.

KVOTHE: Això et protegirà, t'ho asseguro.

NINA: I si el perdo?

KVOTHE: Et seguirà protegint.

NINA: I si se'm trenca?

KVOTHE: També.

NINA: I si me'l roben?

KVOTHE: També, sempre et protegirà a tu.

VEU EN OFF KVOTHE: Després d'allò, vaig tornar a casa. Òbviament, vaig haver de demanar disculpes a molta, massa gent. Per sort, les van acceptar. Els professors segurament em pujarien el preu de la matrícula de l'any que ve, com a càstig. L'Auri va ser discreta, amb l'assumpte. Simplement va fer un petit comentari. I el pitjor van ser els meus amics, que creien que m'havien mort o segrestat.

83. EXT – DIA – PATIS DE LA UNIVERSITAT

KVOTHE està assegut al banc, amb el seu llaüt. Arriben WILEM i SIMMON.

WILEM: Kvothe! Quina sort que et trobem! Hem estat pensant en la teva història i hi hem trobat un bon error.

KVOTHE: Un error?

SIMMON: Sí. A veure, suposadament, la Denna estava amb tu per veure si el seu mecenes estava bé, oi?

KVOTHE: Sí.

WILEM: Però si et va dir que se'l va trobar a la granja després de l'atac, vol dir que ja sabia que es trobava bé, no?

SIMMON: Per tant, hem arribat a la conclusió de que ets bastant burro.

WILEM: Sim, no et passis! El pobre noi és curt...

KVOTHE: De què esteu parlant?

WILEM: De què la noia està colada per tu, Kvothe. Tenia que trobar una excusa per estar prop teu, i aquella del mecenes era l'adequada.

KVOTHE: Creieu que la Denna m'estima?

SIMMON: Sí.

WILEM: Molt.

KVOTHE: M'agradaria que fos veritat, però només som amics, nosaltres.

Arriba l'AMBROSE i li treu el llaüt a KVOTHE.

KVOTHE: Eh! Torna-me'l!

AMBROSE: Tranquil·litat, noi! Que te'm poses d'un humor... Només he compost una cançó que necessita instruments d'acompanyament. A veure...

Kvothe era un boví
Que tenia una llengua d'escorpí.
Els mestres creien que era guapet,
Per això el pegaven amb el fuet.

AMBROSE: Què t'ha semblat?

KVOTHE: Torna-me'l o et mato.

WILEM: Va, que sembleu nens petit.

SIMMON: Ambrose, torna-li el llaüt a en Kvothe.

AMBROSE: Si voleu...

AMBROSE llença el llaüt. KVOTHE l'intenta agafar però se li escapa de les mans i va a caure a terra. El llaüt es trenca. KVOTHE mira malament a AMBROSE i murmura unes paraules. Un vent fort comença a bufar i llença al terra a AMBROSE, lluitant contra ell. Al cap d'uns segons, para, però la gent comença a observar a KVOTHE amb por i a murmurar que és un dimoni pèl roig.

WILEM i SIMMON s'emporten a KVOTHE.

84. INT – DIA – HABITACIÓ DE LA FACTORIA.

SIMMON: No sabíem on dur-lo.

KILVIN: Expliqueu-m'ho de nou, però aquest cop només un a la vegada, sisplau.

La vista es centra en KVOTHE que està assegut en un banc, apartat. Està com en shock, només guaita el llaüt trencat que té a les mans.

SIMMON: És com si no hi fos. Li parles, t'escolta, però sembla mort.

ELODIN entra a la habitació.

ELODIN: Kvothe?

SIMMON: No es troba bé, mestre. No diu ni ase ni bèstia, es nega a parlar.

ELODIN es posa davant de KVOTHE i el mira. Ell no reacciona. Li aixeca la barbata i el mira als ulls. De nou, ELODIN crida el nom de KVOTHE.

ELODIN: Aerlevsedi.

KVOTHE: Què?

ELODIN: Aerlevsedi. Repeteix amb mi.

KVOTHE: Aerlevsedi.

ELODIN tanca els ulls per escoltar. Després, centra els ulls en els de KVOTHE i és com si li mirés a dins del cor. KVOTHE perd per uns segons el coneixement i és aguantat per WILEM i SIMMON. ELODIN se'n va.

85. INT – DIA – SALA DE PROFESSORS

AMBROSE i KVOTHE estan de peu davant de tots els professors, que seuen en forma de “U”. AMBROSE té enguixat el braç i té algunes esgarrapades a la cara i morats.

RECTOR: Acusacions contra Kvothe?

AMBROSE: Traïció.

RECTOR: Acusacions contra Ambrose?

KVOTHE: Robar, destrucció de propietat i conducta impròpia d'un membre de la universitat.

VEU EN OFF KVOTHE: De nou em trobava davant dels professors. Estava ficat en un bon problema. Em vaig defensar prou bé, tinc que admetre, però no el suficient.

RECTOR: Alumne Ambrose, cap cop de fuet, però tindrà que pagar l'instrument de deu monedes de l'alumne Kvothe. Alumne Kvothe, quedarà expulsat de la universitat i rebrà sis cops de fuet.

VEU EN OFF KVOTHE: M'havien expulsat. Era el final per a mi.

RECTOR: Algun vot a favor d'anular l'expulsió?

Els que aixequen la mà són ELODIN, ELXA DAL, KILVIN, LORREN i EL RECTOR.

RECTOR: Expulsió anul·lada.

KVOTHE respira tranquil.

RECTOR: Alguna acusació més?

EL RECTOR parla com si esperés alguna resposta. Resposta que ve donada per ELODIN.

ELODIN: Proposo que l'alumne Kvothe pugi a tercer curs!

EL RECTOR somriu.

RECTOR: Vots a favor?

Tots aixequen la mà excepte HEMME.

RECTOR: Molt bé. Kvothe pujarà de curs i el que n'estarà al càrrec serà Elodin. S'aixeca la sessió.

Tots els professors se'n van. Ambrose se'n va, enfadat. ELODIN s'acosta a KVOTHE.

ELODIN: Confús? Ho comprenc. Que m'acompanyes a fer una volta?

86. EXT – TARDA – PATIS DE LA UNIVERSITAT

ELODIN i KVOTHE passegen tranquil lament.

ELODIN: Saps què, Kvothe? Aquesta universitat va ser construïda sobre una altre. Al principi era molt petita, ho reconec. La gent venia a estudiar i marxava. Aleshores, un grup d'alumnes va començar a fer el seu propi grup. No hi podies accedir si no mostraves les teves habilitats. Després d'aquest grup, en va venir un altre de molt més poderós. Un grup que dominava els noms de totes les coses. Posa gent tenia aquest poder.

KVOTHE: Mestre Elodin, què va passar ahir?

ELODIN: Que vas dir el nom del vent.

KVOTHE: I és un nom com Kvothe o Elodin, o és com el gran Taborli, que ho sabia tot?

ELODIN: Són les dues.

KVOTHE: Les dues? Però els noms no poden fer aquestes coses. Kvothe. No té cap poder especial.

ELODIN: Això creus? Nathan!

El jove que estava lluny arriba corrents.

NATHAN: Si, mestre Elodin?

ELODIN: Ah, no volia res. Ja pots marxar, gràcies.

NATHAN se'n va.

ELODIN: Ho veus?

KVOTHE: No.

ELODIN: Nathan!

NATHAN torna corrents cap el mestre. ELODIN es treu la capa.

ELODIN: Porta'm la capa a la meva habitació, si no et sap greu. Gràcies.

NATHAN se'n va.

ELODIN: Ho veus ara o tinc que tornar a cridar al pobre noi?

KVOTHE: No, no, ja ho veig... Però ha vingut perquè eres un professor.

ELODIN: I tu ets un alumne de tercer curs. Vas cridar al vent, i va venir.

KVOTHE: Com el puc haver cridat si no en tinc ni idea?

ELODIN: La ment té dues parts. Una dormida i l'altre desperta. La teva part dormida sap moltes més coses de les que saps tu. Va reaccionar quan Ambrose et va trencar el llaüt i va cridar el vent. I ara tenim que controlar la part dormida, perquè ja no està tan dormida.

KVOTHE: Per això va proposar cancel·lar la meva expulsió.

ELODIN: L'expulsió era una bestiesa, noi! No ets el primer que crida al vent en un moment d'ira, ni seràs l'últim. Jo vaig descobrir el nom del vent quan m'estava barallant amb l'Elxa Dal, per exemple.

KVOTHE: Què va fer Elxa Dal per enfadar-lo tant?

ELODIN: No em volia ensenyar els vincles avançats, vés per on.

KVOTHE: Hi ha vincles avançats?!

ELODIN: Són secrets que ara que estàs a tercer grau et seran revelats.

KVOTHE: I podré entrar a l'arxiu?

ELODIN: Ah, no. Ni molt menys. L'arxiu és el territori del Lorren i mentre ell no vulgui, no hi entraràs.

KVOTHE: I la porta que hi ha a l'arxiu? La que està tancada, què hi ha allà? M'ho pots dir, no?

ELODIN: No t'interessen els petits secrets, oi? Ai, recordo que em passava hores i hores davant de la porta imaginant-me què hi hauria. Però de moment no t'ho podem dir.

KVOTHE: Mestre Elodin...

ELODIN: Sí?

KVOTHE: Aprofito que no hi ha cap alumne prop al que pugui cridar per confessar-li que no he entès l'assumpte dels noms.

ELODIN: Ah, no et preocupis. Jo faré que ho entenguis. Els noms no es poden descriure.

KVOTHE: Com que no?!

ELODIN: A veure, descriu-me aquella flor d'allà.

KVOTHE: És vermella.

ELODIN: Doncs descriu-me el vermell.

KVOTHE: Per tant, vermell és un nom, no?

ELODIN: Són paraules. Les paraules són les ombres dels noms oblidats. Els noms tenen poder i les paraules també. Existeixen set paraules per fer que una dona t'estimi. Existeixen deu paraules per fer caure la voluntat de l'home. Una paraula no és més que foc. És foc en sí.

KVOTHE: Segueixo sense entendre-ho.

ELODIN: Utilitzar paraules per parlar de paraules és com dibuixar amb un llapis un dibuix d'un llapis sobre el mateix llapis. Desconcertant i frustrant.

ELODIN comença a riure mentre balla i dona voltes.

ELODIN: Vermell, vermell, vermell!

87. INT – TARDA – EOLI

SIMMON, WILEM i KVOTHE parlen.

KVOTHE: Ho dic i ho repeteixo; està com una cabra.

WILEM: És un mestre i pel que he vist, és el responsable de que no t'hagin expulsat. Jo no m'encaparraria amb el seu problema mental.

KVOTHE: Però una cosa és que sigui molt intel·ligent, que ho és. L'altre, que estigui lúcid, que no ho està. No para de parlar fent cercles sobre noms i poders i quan l'escoltes, té fins i tot un cert sentit, però en realitat no està dient res.

SIMMON: No et queixis tant, que no cola. T'han pujat de curs abans que a nosaltres i cobraràs per haver-li trencat el braç a l'Ambrose. Tenir més sort que tu és impossible.

KVOTHE: També és tenir sort que em tornin a fuetejar?

WILEM: De debò?

KVOTHE: Sí. Van suspendre la meva expulsió, però no els cops de fuet.

SIMMON: I això?

KVOTHE: No es pot atacar a un alumne. Traïció a les lleis i normes de la universitat.

SIMMON: Això no pot...

Abans d'acabar la frase, SIMMON dona un cop a la taula i tot el líquid que tenia al got es cau a terra. Ell comença a fer esforços perquè el líquid no toqui al terra, d'una manera ridícula. KVOTHE es posa a riure.

KVOTHE: T'estimo Simmon.

SIMMON: Què? Estàs borratxo, oi?

KVOTHE: No, és que ets molt bona persona.

88. EXT – NIT – TERRAT DE LA UNIVERSITAT

AURI i KVOTHE estan asseguts al terrat. KVOTHE li dona una ampolla de suc.

AURI: Què m'has dut, avui?

KVOTHE: És vi de mel.

AURI: Què divertit!! T'imagines a les pobres abelles, totes emborratxades? Què hi ha dins del vi?

KVOTHE: Raigs de sol, un gran somriure i una pregunta.

AURI es posa l'ampolla a l'orella per intentar escoltar la pregunta.

KVOTHE: No, no. La pregunta és a sota de tot.

AURI: Una pregunta pesada, eh?

AURI veu un bon glop de suc i quasi se l'acaba. Mira l'ampolla i bufa, per veure si apareix la pregunta.

AURI: On és la meva pregunta, Kvothe?

KVOTHE: Em preguntava si m'ensenyaries la subrealitat en la que vius.

AURI: Em pensava que eres un cavaller, Kvothe! Com pots demanar-me alguna cosa així? Demanar-li a una noia que t'ensenyi la seva subrealitat és abusiu, encara que siguem amics.

KVOTHE: Auri... Què és una broma?

AURI: Sí, era una broma. No és increïble?

89. INT – NIT – SUBREALITAT (INTERIOR DE LA UNIVERSITAT)

KVOTHE i AURI s'integren dins de les canonades. AURI està molt emocionada i li va ensenyant a KVOTHE tots els racons. Les canonades comencen a ser passadissos de pedra estrets. Finalment, arriben a una gran sala, plena de màquines mig trencades cobertes de pols.

90. INT – NIT – ROCA DEL GUIA

Apareixen fent rebombori COB, SHEP, el MARREC, JAKE i GRAHAM.

COB: Ei, Kote, bona nit! Tenim gana!

KOTE: Seieu, que ara mateix vaig a buscar teca a la cuina, a veure què hi tenim. Voleu veure alguna cosa?

Fan crits d'apropament i s'asseuen a la barra. Després, observen a CRONISTA.

JAKE: Un nou client? Aviat tindrem que fer cua per entrar, eh?

GRAHAM: És un escrivà?

KOTE: Exactament. Va arribar al poble ahir.

COB: I què escriu?

KOTE: Recordeu l'últim viatge de Bast? Doncs allà va enganxar el sífilis. Ara s'ha decidit a escriure el seu testament.

SHEP: I bé que fa!

BAST: Es clar. Deixo tots els meus diners a la viuda Sage. Seran per ajudar-la a criar les seves tres filles. A Kote li deixo el meu parell de botes i tots els pantalons que li quedin bé.

COB: Té unes botes precioses, m'hi vaig fixar fa temps.

BAST: I al pare Leoden li deixo totes les meves propietats perquè les reparteixi a la parròquia. Com serè una ànima immoral, no em faran falta.

CRONISTA: Voldràs dir immortal, no?

BAST: Sí, el que vulguis. Doncs... no se'm acut res més.

CRONISTA guarda les coses i KOTE torna de la cuina amb el menjar. Se'n torna a anar per buscar les begudes i quan torna, se'ls troba a tots escoltant la història de CRONISTA.

CRONISTA: Aquell dia, Kvothe estava a Severen...

COB: Estava a prop de la universitat.

CRONISTA: Potser. El que conta, és que uns dolents l'estaven atacant mentre tornava a casa de nit i...

COB: Era de dia i estava enmig de la plaça!

CRONISTA: I els dolents volien treure-li el cavall, així que potser sí que era a Serven...

COB: Que no era a Serven et dic, home! Calla ja, que t'estàs fent una empanada mental. A veure... Kvothe anava a la universitat, però no vivia allà. Era un noi normal i no tenia diners per pagar una habitació allà així que...

MARREC: Però... una vegada vas dir que Kvothe era tan intel·ligent que perquè es matriculés, li van pagar. Una bossa plena d'or, un diamant gegant, un cavall, una cadira per muntar-lo, una bossa de menjar i jo què sé què més.

COB: Sí, però la història que vull explicar és dos anys després i la bossa d'or la va regalar a un poble que s'havia cremat.

GRAHAM: S'havia cremat durant una boda.

COB: Exactament. I aleshores...

MARREC: Però, i el diamant? Què en va fer?

COB: El va regalar a algú! Em deixes continuar la història? Gràcies. Ell vivia en un altre edifici, perquè era gratis ja que la viuda que n'era la propietària, s'havia enamorat d'ell. Un dia va sortir a fer-li un encàrrec i un home amb un punyal li va demanar que li donés els diners.

MARREC: I què va fer Kvothe?

COB: Kvothe va dir tres paraules que havia après en un dels llibres més amagats de la universitat i va invocar un dimoni!

MARREC: Un dimoni!

COB: Sí, i el dimoni va saltar sobre el dolent i li va xuclar tota la sang.

SHEP: No segueixis, Cob, que el pobre tindrà malsons.

JAKE: A més, a mi em van explicar una altre versió. Que hi havia una dona cremant-se enmig d'una casa incendiada i que Kvothe va invocar un dimoni per protegir-se del foc i treure-la d'allà sense cap cremada.

De cop, arriba algú nou a la taverna. Va molt desarrengat. És MERCENARI.

COB: Quina sort, Kote! No un, sinó dos clients nous. Estàs content?

KOTE: Hola, perdoni... Què el puc ajudar en res?

MERCENARI: Cerco.

KOTE: Perdó? Que m'ho pot repetir, sisplau?

BAST: Reshi! Escolta, Reshi!

MERCENARI: Cerco.

KOTE: No ho entenc. Algú l'entén?

JAKE: Crec que ha dit "cerco".

MARREC: Cerco de cercar?

SHEP: A qui cerca, senyor?

BAST: Reshi!!

KOTE: Calla un segon, Bast. A qui cerca?

MERCENARI: Cerco a...

CRONISTA: Suposo que a mi.

Tothom mira a CRONISTA.

CRONISTA: Aquest és l'home que em va robar, i suposo que em cerca per tornar-m'ho, oi?

CRONISTA s'aixeca i s'apropa al mercenari. Li agafa l'espasa.

BAST: No, deixa'l!

CRONISTA desenfunda l'espasa i apunta cap al MERCENARI. L'espasa està plena de sang. El MERCENARI li agafa l'espasa amb la mà i la trenca, deixant sorpresos a tots els presents. CRONISTA s'aparta corrents. La mà del MERCENARI és plena de sang.

BAST corre cap al MERCENARI i li dona un cop, impulsant-lo cap a la barra. Li agafa el cap i comença a colpejar-lo contra la barra, ensenyant les dents com un gat i grunyint. El MERCENARI no es mor. Pega a BAST i l'envia lluny, contra una taula. SHEP, GRAHAM, MARREC i COB surten corrents. El MERCENARI, amb la cara plena de sang, agafa a KOTE del coll.

BAST se li apareix per darrere i l'agafa de la nuca. EL MARREC agafa una barra de ferro i comença a córrer cap a ells disposat a atacar. BAST, al veure'l, surt corrents, el més allunyat possible de l'escena. El MARREC comença a colpejar al MERCENARI fins que aquest cau a terra, on el MARREC li pega al cap i el mata.

91. INT – NIT – ROCA DEL GUIA

La Roca del Guia és buida. KOTE neteja el terra amb BAST i CRONISTA observa el terra en silenci.

CRONISTA: Era un dimoni, oi?

KOTE: Per què ho dius?

CRONISTA: Perquè només l'heu pogut matar amb el ferro. Així és com moren els dimonis.

KOTE: Doncs sí, tens raó. Era un dimoni, encara que per la gent del poble era un consumidor de droga que tenia síndromes d'abstinència.

BAST: Creus que podràs escriure una mica més, Cronista? Em moro de ganes de saber què va trobar dins de la subrealitat....

CRONISTA: Jo sí. Kote?

KOTE: Sí. Abans, m'agradaria explicar-vos la tarda més agradable que vaig tenir. Em van fuetejar i vaig oferir el mateix espectacle de l'altre vegada, vaig anar a l'hospital on la Mola em va guarir i amb els diners em vaig comprar un llaüt nou.

92. INT – NIT – HABITACIONS DE LES NOIES DE LA UNIVERSITAT

KVOTHE truca a la porta d'una de les habitacions. L'obre *FELA*, mig adormida i despullada, tapada només per una manta.

KVOTHE: Hola Fela. Perdona que et molesti a aquestes hores però, em faries un favor?

FELA: Es clar. Digues.

KVOTHE: Demà per la nit. Necessito que vagis a reunir-te amb un amic meu, davant la porta segellada de l'arxiu.

FELA: D'acord.

KVOTHE: Gràcies i bona nit!

93. INT – NIT – ARXIU

FELA està de peu davant de la porta segellada. Arriba un encaputxat i s'acosta a *FELA*.

FELA: Perdona estava a esperant a... Kvothe?!

FELA agafa ràpidament a *KVOTHE* i el porta a una de les sales privades.

FELA: Però què fas aquí? Com has entrat?! T'has colat?!

VEU EN OFF KVOTHE: Per suposat, havia entrat per la subrealitat.

KVOTHE: No pateixis. Porto molt de temps aquí i ningú m'ha vist. Com tothom va amb les seves llums, són fàcils d'esquivar. Fela, necessito que

m'expliquis tot el funcionament de l'arxiu. Em vull passar aquí totes les hores possibles.

VEU EN OFF KOTE: Vaig estar entrant a 'arxiu tot el temps que vaig voler. Veia a Denna de tant en tant, sempre acompanyada d'altres homes. Tot i així, no em feia mal, mirar-la. Sabia que tenia més oportunitats que tots aquells homes junts. I en referència a l'Ambrose, va parar les seves males jugades. Pensava que seria per la pau, però només eren minuts de silenci fins que trobés una bona venjança. I aquesta venjança va aconseguir fer-me fora de la universitat.

94. INT – NIT – ROCA DEL GUIA.

KOTE: Bé, crec que fins aquí. El primer dia de la meva història acaba d'acabar.

CRONISTA: I diria que també és hora de plegar. Bona nit.

CRONISTA puja les escales i se'n va a la seva habitació. BAST s'encongeix d'espatlles i també se'n hi va. KOTE neteja les taules, la barra, tanca la porta del local i puja les escales.

95. INT – NIT – HABITACIÓ DE CRONISTA A LA ROCA DEL GUIA

CRONISTA és al llit. Dona voltes i comprova que no pot dormir. Va cap un armari petit que hi ha a la habitació i el mou per posar-lo davant de la porta. Es torna a estirar al llit i tanca els ulls.

Algú li posa una mà a la boca i ell s'espanta.

BAST: Ei, no facis cap soroll! Sóc jo, en Bast. Tenim que parlar. Encendré la llum.

CRONISTA mira cap a l'armari, que encara està davant de la porta.

BAST: És una prova de desconfiança. Espero que no li hagi ratllat el terra, perquè aquestes coses el posen de molt mal humor.

CRONISTA: Com has entrat?!

BAST: Silenci! No podem fer soroll! Té orelles de falcó, creu-me.

CRONISTA: Qui...? Un segon, els falcons no tenen orelles.

BAST: Què?

CRONISTA: Que acabes de dir que té orelles de falcó i la afirmació no té sentit perquè els falcons no tenen orelles.

BAST: M'importa ben poc, l'afirmació. Ja saps a què em referia. Hem de parlar.

BAST s'asseu al llit, al costat de CRONISTA.

CRONISTA: De què hem de parlar?

BAST: Del motiu pel que has vingut.

CRONISTA: És la meva feina, recordes? Trobar mites i explicar-ne la història. Vaig sentir rumors i vaig venir.

BAST: I quin va ser aquest rumor?

CRONISTA: Pel que es veu, et vas emborratxar, et vas posar sensible i vas dir alguna cosa al cambrer. Per això estic aquí. Un error molt idiota, si em permets l'afirmació.

BAST: De veritat pensaves que a mi em podien emborratxar? Només és una de tantes ampolles amb missatges que he llençat.

CRONISTA: Pensava que no volies que us trobéssiu i que estàveu amagats...

BAST: Estem amagats, però ell s'està convertint en un moble més de la taverna.

CRONISTA: No entenc per què...

BAST: Aquest lloc l'està matant! S'està consumint per moments. Porto mesos esperant que arribi algú i tu ets perfecte. Les nostres històries són els que ens marca com hem de ser. Portem màscares a la cara! Quan la gent el veia com un heroi, ell es creia heroi.

CRONISTA: I ara la gent només el veu com un taverner?

BAST: No! Abans la gent el veia com un taverner i ell es treia la màscara darrera la barra. Ara, ell mateix es creu un taverner fracassat. Però tu ho pots aconseguir! Feia temps que no el veia tan animat...

CRONISTA: Però què és el que puc fer jo?!

BAST: Explica només les parts bones!

CRONISTA: Però si faig això semblarà un conte de fades!

BAST: No dic que no les escriguis, sinó que li recordis les parts bones.

CRONISTA: Només escric la veritat, no puc...

BAST s'apropa a CRONISTA i els seus ulls negres es tornen blaus.

BAST: Crec que no ets conscient del perill que corres, home. Veus la superfície de l'aigua i et creus superior, però no recordes el tenebrós fons que té. Ets un home amb estudis, saps que només existeixen els dimonis de la meva raça. Et tinc a les meves mans i com em desobeeixis et prometo perseguir-te, obrir-te en canal i ballar sobre les teves tripes sagnant.

CRONISTA: Què n'esperes, de tot això?

BAST: Faig contents a tots, no? Tu tens la teva història i en Reshi està content i recorda qui és.

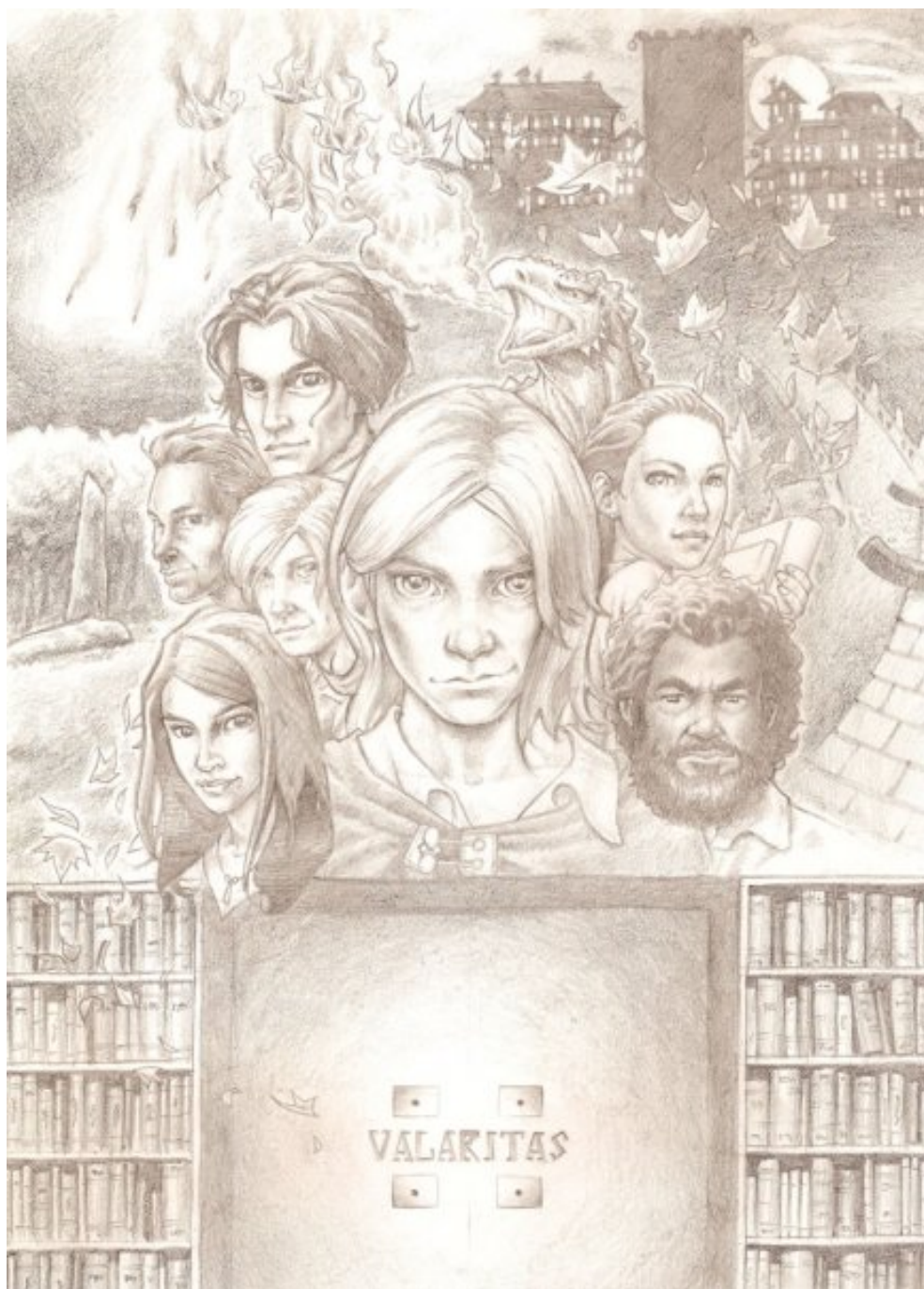
CRONISTA: Però tu...

BAST s'asseu a la finestra, preparat per marxar.

BAST: Jo només vull recuperar al Reshi d'abans. Bona nit.

BAST se'n va per la finestra.

Primer pla de la Roca del Guia de nit.

Aquesta és la imatge que l'autor del llibre original, Patrick Rodhfuss, ha escollit a la seva web del facebook

(<http://www.facebook.com/#!/photo.php?fbid=167828463523&set=a.8115703523.25486.8024953523&type=1&theater>).

4. ESCENES ELIMINADES

Escenes que vaig posar en un principi a la pel·lícula i que vaig haver de treure per qüestió de pàgines i temps dins de la pel·lícula.

11.5. EXT – DIA – BOSCH

Caminen tranquil·lament.

ABENTHY: Com baixaries aquell ocell de l'arbre?

VEU EN OFF KVOTHE: Vaig pensar que seria un bon moment per dominar el vent, com havia fet ell en un passat. Em fascinava, el vent. Què podria passar? Vaig concentrar-me en l'oxigen que tenia als pulmons i vaig intentar dominar tot l'aire exterior.

KVOTHE es comença a ofegar.

VEU EN OFF KVOTHE: Els meus pulmons es van començar a col·lapsar i em vaig ofegar. No tenia prou força. L'Abe em va tenir que salvar...

Apareix el carruatge del vell desapareixent i el Kvothe observant-lo d'esquenes.

VEU EN OFF KVOTHE: Després d'allò, es va passar uns dies evitant-me fins que va desaparèixer de la meva vida.

*****

19.5. EXT – DIA – PATIS DE LA UNIVERSITAT

LORREN: Doncs la discussió d'abans ha vingut perquè resulta que mai cap alumne havia estat admès a la universitat cobrant per la matrícula. És un fet molt estrany i per això no ens posàvem del tot d'acord.

KVOTHE: Professor Lorren, gràcies per acompanyar-me a veure al tresorer.

PROFESSOR LORREN: No pateixis noi, és per si hi ha malentesos. Silenci, que ja hem arribat.

LORREN obra la porta. El tresorer posa mala cara però entrega els diners al noi. Tornen a sortir. En Kvothe es treu de la butxaca un paper.

KVOTHE: Mestre Lorren, moltes gràcies per anar a desempenyorar el meu llibre. Aquest n'és el rebut. També m'agradaria demanar-li una altre cosa, si no li sap greu. M'agradaria poder comprar-li algun dia el llibre, quan tingui diners, vull dir. És un tresor molt estimat per a mi i que em va costar molt deixar enrere així que estaria feliç de poder-lo recuperar.

PROFESSOR LORREN: No et preocupis, noi. El llibre el tindré jo fins que te'l puguis permetre. Simmon, vine aquí!

*****

20.5. INT – DIA – CANTINA DE LA UNIVERSITAT

SOVOY: Pa de civada? Per l'amor de Déu, els humans mengem blat! És insuportable.

I se'n va.

MANET: I aquest, senyores i senyors, era en Sovoy. Un fort aplaudiment per la seva actuació!

WILEM: No és mala gent, però normalment no va tan begut.

KVOTHE: És de Modeg?

MANET: Sí i és impossible ser més modegà que ell.

KVOTHE: El pobre ha tingut que vendre els anells.

SIMMON: Com...?

KVOTHE: Tenia marques als dits.

SIMMON: Però quin noi més llest que tenim com a company aquest any! Us aposto el que vulgueu a que en menys temps del que esperem, ja és ascendit.

*****

23.5. INT – DIA – ARXIU

KVOTHE va al mostrador i apunta a la llista de llibres el seu nom i *Chadrian*. Va a les prestatgeries i agafa un llibre que es diu *Els ritus nupcials del draccus comú*. *Drac* a la portada. Se'l comença a mirar. El home del mostrador li duu un conte infantil sobre els *Chandrian*. Ell se'l mira sense moltes ganes. Torna al mostrador i escriu *Amyr*. Quan torna al seu lloc, hi veu al professor *Lorren*.

LORREN: Vine amb mi, per favor.

23. 5. 2 INT – DIA – SALA PRIVADA DE LECTURA

LORREN: Estava ajudant als secretaris de la biblioteca quan he vist el llibre de peticions i el teu nom. Estàs interessat en els Chandrian i els Amyr o és per un treball d'algun professor?

VEU EN OFF KVOTHE: Vaig estar a punt d'explicar-li tot el que m'havia passat. Com els meus pares havien estat assassinats pels Chandrian, però finalment vaig decidir callar. Ningú hi creia, en els Chandrian. Segurament m'hauria mirat malament o se'n hauria rigut.

KVOTHE: És per satisfer la meva curiositat, senyor.

LORREN: Hi tinc molt respecte, per la curiositat. Potser et podria ajudar jo...

VEU EN OFF DE LORREN: Els Amyr eren part de l'església quan l'imperi d'Atur encara era fort. Eren cavallers i vigilants. Tenien poders judicials i podien fer de jutges tant en tribunals religiosos com en tribunals civils. Es saltaven la llei quan volien.

KVOTHE: Però, de on van sortir?

PROFESSOR LORREN: Eren evolucions de jutges itinerants... Mira noi, els petits juguen a creure's Amyr, però els grans hem de viure en el present. Jo tinc respecte per la curiositat, però vés en compte, no tothom en té.

LORREN s'aixeca i se'n va.

*****

29.5. INT – NIT – LLITERES

KVOTHE va entrant i els alumnes formen un passadís aplaudint.

VEU EN OFF KVOTHE: Un alumne de segon curs dorm en un altre dormitori, així que em vaig haver de mudar. La pitjor part de tot això era que els de segon curs es mostraven recelosos amb mi. Normalment, tardes uns quants anys en avançar de curs. Jo, ho vaig fer en el meu segon dia.

*****

49.5. INT – DIA – PATIS DE LA UNIVERSITAT

VEU EN OFF KVOTHE: Per fer l'examen final, repartien dies. Si te'n tocava un molt proper, podies vendre'l per un preu raonable. A mi em va tocar al cinquè dia i primer me'n vaig alegrar, però després vaig pensar... De debò necessito tant de temps per estudiar un maleït examen?

KVOTHE: Cinquè dia per deu monedes!

VEU EN OFF KVOTHE: No, realment no els necessitava, els dies.

AMBROSE s'apropa entre la gent amb el seu grup.

AMBROSE: Pobre Kvothe... Té tot el temps del món i no sap com gastar-lo. Per què no vas a estudiar al arxiu? Ai, calla! És que no pots! (*riuen*). Mira noi, et dono cinc monedes i la meva camisa vella per l'hora del teu examen, què me'n dius?

La gent es para a observar l'enfrontament.

KVOTHE: Crec que no, gràcies. Les teves camises estan massa tenyides pel meu gust

La gent riu.

SIMMON: No ho capto...

WILEM: Està insinuant que Ambrose té l'edanete tass, una malaltia contagiada per les prostitutes que produeix una secreció a...

SIMMON: D'acord, d'acord. Ja ho he entès. I Ambrose va vestit de verd.

AMBROSE: Suposo que m'ho mereixo... Va, anem a donar caritat als pobres.
(li ensenya la bossa de diners) Quants en vols?

KVOTHE: Cinquanta monedes!

AMBROSE: Els dos sabem que cinquanta és exagerat.

KVOTHE: Va doncs, amb quaranta em tens content.

AMBROSE: Et tindrè content amb deu!

KVOTHE: Bé, suposo que no puc esperar més... Què tal catorze?

AMBROSE: Ja sé què farem. Tretze i no se'n parli més. No em molesta donar caritat entre els necessitats de tant en tant...

KVOTHE: Gràcies, gran senyor. No sap el favor que m'està fent.

AMBROSE comença a buscar a la seva bossa.

AMBROSE: No fa falta que m'ho agraeixis... Sóc molt bo amb els necessitats, jo. A tot arreu on vaig.

KVOTHE: Aleshores... has estat a molt llocs? Què bé... També has estat a Modeg?

AMBROSE: Es clar que sí! Dos cops o tres, de fet!

KVOTHE: Què curios... Crec que allà hi ha la creença que els nobles no tindrien mai que regatejar amb els pobres, no? Creuen que els nobles que ho fan és perquè tenen sang pagesa, així que... M'estàs fent un gran favor rebaixant-te a la meva altura i regatejant amb mi.

AMBROSE: No ho he fet per això.

KVOTHE: Ah, doncs... No em diguis que passes per una situació econòmica difícil? Ho sento molt, de debò... Té, agafa la hora que te la deixo per cinc monedes, corre! Tampoc em molesta donar caritat de tant en tant.

AMBROSE: Tant de bo t'ofeguis. *(se'n va enfadat)*

La gent aplaudeix a Kvothe.

WILEM: Puntuació?

SIMMON: Jo diria que dos per Ambrose i tres per a Kvothe. No ha estat la millor actuació.

KVOTHE: És que vaig dormir malament ahir.

VEU EN OFF KVOTHE: Al final, vaig acabar guanyant sis monedes i un favor a concretar per la venda de la meva hora. L'examen no em va anar

malament del tot. Bé, no em va anar malament del tot tenint en compte que no havia estudiat res de res.

49.5.2. INT – DIA – EOLI

THREPE: Així que estudies a la universitat...

KVOTHE: Sí, sempre he trobat interessant saber coses noves.

THREPE: I al teu mecenes ja li està bé que estudiis?

KVOTHE: Bé, de fet, Threpe, no en tinc cap, de mecenes. I no és perquè no vulgui, creu-me.

THREPE: Maleït sigui! Quina sort, la meva! No és just, no ho és.

KVOTHE: Què passa?

THREPE: Pensava que algú t'amagava... Oh, quina desgràcia. Escolta, saps la cançó que diu “tingues una dona i seràs feliç, tingues dues i estaràs esgotat, tingues tres i es barallaran i tingues quatre i t'odiaran a tu”? Doncs és el mateix per als músics i els mecenes. Tinc a tres persones ara mateix, des de ahir, que vaig acceptar-ne un més. Però no ho sabia, Kvothe, no ho sabia! T'ho prometo.

KVOTHE: Tranquil, tranquil... Que tampoc t'estava demanant res... I aquests tres músics es barallen entre sí?

THREPE: Oh i tant! Tot el sant dia. Es queixen de què no reben prou atenció.

KVOTHE: Aleshores, sóc per tu com un amant?

Riuen.

THREPE: No, però si vols puc ser la teva alcavota. Et trobaré un bon mecenes usant els meus contactes, d'acord?

KVOTHE: Serà una gran ajuda, gràcies. Per cert, ja que coneixes la ciutat... No em podries ajudar a trobar una noia que vaig conèixer aquí? La que va cantar amb mí...

THREPE: Suposo que sí. Com és?

KVOTHE: Morena amb el cabell fins aquí, jove, maca...

THREPE: No en saps el nom?

KVOTHE: Dianne, però no en sé res més...

THREPE: M'ho poses difícil... Viu a la ciutat?

KVOTHE: Si? No? La veritat és que no en sé res, d'ella...

THREPE: Doncs espera. Has dit que va cantar amb tu, oi? En Deoch coneix a tothom que entra i en surt, d'aquí. Deoch! Deoch! Vine un moment, si no t'importa!

DEOCH: Necessiteu alguna cosa?

THREPE: El nostre jove músic busca a una dona que va estar aquí cantant amb ell.

DEOCH: Bé, hi havia moltes noies aquí l'altre nit. I algunes van preguntar per ell (*li pica l'ullet*). Quina és la que voleu?

KVOTHE: La Dianne...

DEOCH: Sí, sé qui és, però... No sé on la podries trobar. No viu a la ciutat. Viatja molt, de fet. No sé... ho sento. Només et puc dir que vigilis amb ella. Fa caure als homes als seus peus més ràpid del que voldrien.

* * * * *

61.5 EXT – DIA – PATIS DE LA UNIVERSITAT

VEU EN OFF KVOTHE: Havia vist com la brea menja- ossos s'havia colat pel desguàs, però fins aleshores no havia caigut en el detall que tenia una amiga vivint allà. Vaig témer per Auri.

KVOTHE: Mola!

MOLA: Kvothe! Ja et trobes millor?

KVOTHE: Necessito que vinguis amb mi, per favor! Una amiga podria estar ferida.

MOLA: Tindries que dur-la a la clínica.

KVOTHE: No puc dur-la-hi! Vine, t'ho demano per favor.

MOLA: D'acord, vaig a agafar el maletí i vaig.

61.5.2 EXT – DIA – TERRAT

MOLA: Si no et conegués, diria que m'estàs portant a un lloc apartat per fer-me coses lletges i aprofitar-te de mi.

KVOTHE: I què et fa pensar que no em vull aprofitar de tu?

MOLA: El fet, en el teu estat, si ho intentessis et llençaria del terrat.

KVOTHE: No fa falta que tinguis gaire tacte, dona. Digues la veritat: encara que no estigués ferit, em podries llençar pel terrat.

MOLA: A qui busquem? Qui hi viuria en un lloc així?

KVOTHE: Algú que tingues por de la lluna, de la gent, dels sorolls... Mira, és una noia que vaig trobar aquí quan pujava a assajar les cançons, i...

VEU AURI: Kvothe?

KVOTHE: Auri, sóc jo! Estàs bé?

AURI apareix.

KVOTHE: He portat una amiga, espero que no et sàpiga greu.

AURI: És bona?

KVOTHE: Sí. Et trobes bé? T'has cremat?

AURI: No, a mi no podia tocar-me el foc. T'he dut una moneda de la sort, Kvothe.

KVOTHE: Jo t'he portat sal marina. Són els somnis dels peixos i les cançons dels mariners. També tomàquets.

AURI: Gràcies. Aquesta noia... Té el cabell de color del sol, com jo, oi? Vols una poma?

MOLA: Moltes gràcies, Auri.

AURI: És una poma màgica. Tens que demanar un desig abans de provar-la.

MOLA: Què bé!

AURI: I ara, toca! Toca!

KVOTHE: Gràcies per tot, Mola. Ara, si vols, te'n pots anar. No fa falta que et quedis a escoltar el meu recital.

AURI: No, que es quedi! Que es quedi!

MOLA: Suposo que em podia quedar...

61.5.3 EXT – DIA – PATIS DE LA UNIVERSITAT

MOLA: Per què no li has dit a ningú on era?

KVOTHE: Perquè sé com la tractaran, Mola. M'has de prometre que tu tampoc diràs res, per favor.

MOLA: D'acord, però... deixa'm portar-li roba nova algun dia, d'acord?

KVOTE: Gràcies, Mola.

62.5. INT – DIA – ESTABLE

VEU EN OFF KVOTHE: Tenia vint monedes a la butxaca i necessitava comprar un bon cavall i galopar el cent quilòmetres que hi havia fins a Trebon en una nit. No tenia gaire temps.

KVOTHE: Perdoni, necessito un cavall ràpid i fort, que pugui aguantar un dia sencer de viatge galopant. Tinc deu minuts per vostè així que no perdí temps ensenyant-me cavalls de poca categoria.

KAERVA: La compra d'un cavall no tindria que ser en deu minuts, senyor. Quan vostè tria a una dona no ho fa així, oi? Doncs els cavalls són iguals o més útils durant els viatges. Vulgui Déu que...

KVOTHE: No és Déu el que s'està a punt de comprar un cavall.

KAERVA: Bé, segueix-me.

KAERVA el porta al costat d'una euga marró.

KAERVA: Aquesta euga és molt bona. Fa...

KVOTHE: Miri, senyor. Acaba de malgastar dos dels deu minuts que té així que ja em pot ensenyar el millor cavall que tingui abans que me'n vagi. Això sí, si s'atreveix a vendre'm un cavall malalt o ferit no aniré a Trebon ni vindré a reclamar-li els diners. Per la nit incendiaré la seva casa i quan vostè surti cridant amb pijama i gorra de dormir el mataré i me'l menjaré. D'acord?

KAERVA està sorprès. I condueix a KVOTHE cap al cavall negre.

KAERVA: Aquest és un pura sang, senyor. No té cap pèl que no sigui negre brillant. El vaig provar abans de comprar-lo i vaig quedar-ne satisfet. Dos quilòmetres galopant i sense suar. No trobarà res millor.

KVOTHE: Quants diners demana?

KERVA: Vint monedes.

KVOTHE s'espanta una mica.

KVOTHE: Que té nom?

KAERVA: Encara no, senyor.

KVOTHE: Oi que seria una desgràcia que et comprès algun noble, amic? – *toca el cavall* – I que t'anomenessin “negret”, “mitjanit” o ”cendres”. Com et dius, noi? Et dius carbó, Ketha? Ombra, Mahne? Potser... última nit, Keth-Selhan? – *El cavall mou el cap*. – Última nit t'agrada, oi? Sí, és un nom molt bo... Hi ha alguna cosa més que tingui que saber?

KAERVA sua fred.

KAERVA: Res més, senyor.

KVOTHE: D'acord. Té dos minuts per baixar el preu abans de tancar el tracte.

KAERVA s'ho pensa molt.

KAERVA: D'acord.... Setze!

KVOTHE: Quinze i m'inclou la sella, la bossa de menjar i els accessoris.

KAERVA el mira malament.

62.5.2 EXT – DIA – BOSC

KVOTHE va galopant amb el cavall.

VEU EN OFF KVOTHE: I per sorpresa meva, va acceptar.

Paren una mica a descansar i es troben amb un venedor ambulat.

VENEDOR: Perdona, noi! Tinc que seguir el meu camí i busco ajuda. La meva mula s'ha fet mal a la pota i no pot seguir estirant del carro.

KVOTHE: En altres circumstàncies seria un plaer ajudar-te, t'ho asseguro. Però tinc que arribar a Trebon i aquest cavall no és com per tirar d'un carro. És un pura sang. Negre completament.

El VENEDOR es posa a riure.

VENEDOR: Ja, un pura sang. Sí, sí, noi. Crec que algú t'ha pres el pèl. – *assenyala una pota, que és completament blanca.*

KVOTHE: Però... Al passar pel riu es deu haver destenyit... Maleït home! Com pot ser? El cavall es deia Keth-Selhan, primera nit.

VENEDOR: El teu siaru deixa molt a desitjar, noi. Ket-Selem seria primera nit. Keth-Selhan és un mitjó.

KVOTHE: Ara entenc perquè ha baixat tant el venedor el preu quan li he posat el nom al cavall. Pensava que l'havia descobert...

VENEDOR: No pateixis, noi, que li pot passar a tothom! T'ofereixo un canvi, què me'n dius? Aquesta pedra pel cavall. – *treu la pedra. És una pedra imant, que atrau l'agulla que el venedor té a l'altre mà.* – Qualsevol joier te'l vendria per més de divuit monedes. No t'hauràs de preocupar per res.

KVOTHE: I què me'n dones, per la sella i els accessoris?

VENEDOR: Així m'agrada! Un noi llest! Et puc donar una ampolla de vi, una manta i una corda, què me'n dius?

KVOTHE: I roba de la meva talla, en tens?

VENEDOR: Deixa'm mirar... *busca entre el seu carro.* Ja sé! Et dono tres monedes, aguardent, la manta i la camisa, què me'n dius?

KVOTHE: Accepto!

5. EL STORYBOARD DE L'ESCENA 14

PLA 1	PLA 2	PLA 3	PLA 4
			
<p>—</p>	<p>Denna: Què fas?</p>	<p>Kuethhe: Em neguitava que podries estar fent aquí. Denna: Se't acut alguna cosa? ...</p>	<p>Kuethhe: Hi he pensat molt i he tret Pa conductor que viatges per arribar a alguna lloc</p>
<p>Primer pla general Kuethhe d'esquerra, dibuixa a Denna 14-EXT-KIT Cartridge</p>	<p>Moviment de càmera circular Kuethhe pla curt. apareix Denna (cos)</p>	<p>Primer pla general Denna Primer pla mig de Kuethhe. Denna seu.</p>	<p>Primer pla general Kuethhe.</p>

A4

A3 OU A4

PLA	PERSONATGE	ACCIO	PLA
1	5	Primer pla complet Denna.	Denna: I an vells que well auitar? reustre: Oixè ja no ho sé.
2	6	Unien d'imatge Primer pla complet	—
3	7	Imatge Primer pla complet moviment de càmera de conre	—
4	8	Imatge Primer pla general Denna	Denna: I tu què hi fas, aquí? reustre: wiatgo hei auitar a algun lloc.

A4

A3 00 A4

ACTON	DESCRIB	ACTON	DESCRIB
<p>Primer de la boca de Denna, que sonri.</p>	<p>Primer de la boca de Denna, que sonri.</p>	<p>Primer de la boca de Denna, que sonri.</p>	<p>Primer de la boca de Denna, que sonri.</p>
<p>Primer de la boca de Denna, que sonri.</p>	<p>Primer de la boca de Denna, que sonri.</p>	<p>Primer de la boca de Denna, que sonri.</p>	<p>Primer de la boca de Denna, que sonri.</p>
<p>Primer de la boca de Denna, que sonri.</p>	<p>Primer de la boca de Denna, que sonri.</p>	<p>Primer de la boca de Denna, que sonri.</p>	<p>Primer de la boca de Denna, que sonri.</p>
<p>Primer de la boca de Denna, que sonri.</p>	<p>Primer de la boca de Denna, que sonri.</p>	<p>Primer de la boca de Denna, que sonri.</p>	<p>Primer de la boca de Denna, que sonri.</p>

Primer de la boca de Denna, que sonri.

Primer de la boca de Denna, que sonri.

Primer de la boca de Denna, que sonri.

Primer de la boca de Denna, que sonri.

5. EL STORYBOARD DE L'ESCENA 86

PLANO	86	87	88	89
<p> AÇÃO Pea compet Eedin ? kuothe EXT-DIA-PATI </p>	<p> X </p>	<p> - </p>	<p> Kuothe: mestre Eedin que va deixar a cur? </p>	<p> Eedin: Que vas air de nom dee vent - Eedin: airò ceus? nothni! </p>
<p> PALAVRAS: </p>	<p> Pea compet Eedin ? kuothe EXT-DIA-PATI </p>	<p> Pea curk Eedin explica ca historia de ca universitat </p>	<p> Pea curk kuothe confús </p>	<p> Pea milgà Pareen </p>

44

A3 00 44

Panel	Panel 1	Panel 2	Panel 3	Panel 4
 <p>Eedain: Batman!</p>	 <p>Batman: Si, me podré Eedain? ... Eedain: Ho veus ara de hinc que tornar o cuidar al nete noi?</p>	 <p>Kuothne: No, no, si. No veig. ... Eedain: No t'interessa els pèlts secrets, oi?</p>	 <p>Kuothne: Yes he Eedain ... ... Kuothne. Aquello que noi no cop alumne quop nar ...</p>	
<p>Pea curt Kuothne nimer pla General d'equena Eodain cuida o kathan.</p>	<p>Eedain s'adolora i Batman arriba corrents Pea mg complet</p>	<p>Primer pla complet</p>	<p>Primerisim pla Ueu en off de e'Eedain Kuothne entusht.</p>	

A-4

A3 ON A4

86	9	10	11	12
				
<p>Edwin: Ah, no et necurus oo ooo Kuthe: Com que no di</p>	<p>Edwin: A veure, descriv-me aquello Fear ooo</p>	<p>Kuthe: S vermella</p>	<p>Edwin: Dones descriu-me el vermell.</p>	
<p>Pea mig complet</p>	<p>Zoom a la Fear Pea mig complet</p>	<p>Primer pla complet comple Kuthe s'empareix d'opalles. Expressio avisa.</p>	<p>Primer pla complet Edwin: inic</p>	

A4

A3 00 A4

ESCENA Nº	86	87	88	89	90
PERSONAJES	13	14	15	16	
ACCIONES					
PERSONAJES	<p>Kuethne: Per tant vermell es an... ○○○ Eledin: Són paraules ○○○</p>	<p>Kuethne: Seguixo sense... ○○○ Eledin: utilitzar paraules per ○○○</p>	<p>Eledin: Vermell? Vermell? Vermell? Vermell!</p>	<p>Kuethne: Ho dic i ho repetixo, està com una cosa</p>	
ACCIONES	<p>Pea mitja.</p>	<p>Pea curt Kuethne es desespera. Veu Eledin en off. dentament, kuethne es treu les mans de la cara</p>	<p>Eledin viu mentre dona voltes. Pea complet des de dret → zoom</p>	<p>INST-TARDA- ECU Kuethne enfadat. Primer pla complet.</p>	
PERSONAJES			<p>←→ dissonance</p>		

A4 A3 00 A4

6. EXTRES

DISSENY DE TRES PERSONATGES DEL LLIBRE

Elodin

penna

Kvothe

7. OPINIÓ PERSONAL

Aquest llibre l'havia llegit feia potser un any o dos. Quan vaig pensar en el treball, el llibre que em va venir a l'instant al cap va ser aquest. M'havia encantat. Ara que l'he treballat una mica més, encara no ha perdut la seva màgia.

Abans de començar el treball, la primera cosa que vaig pensar va ser “en quin treball més difícil m'estic ficant”. Cada dia que passava, pensava més i més en la manera més correcta de treballar-lo. A la vegada també m'anava facilitant la feina per fer-lo, ja que les dificultats desapareixien del meu cap.

Així que vaig començar-me a mirar els llibres que el meu tutor del treball, en Leo, m'havia facilitat, de cop el treball no em va semblar tant difícil.

Primer vaig començar a escriure el que seria un resum perquè després em quedés més clara l'obra. Resulta que a la segona o tercera pàgina vaig començar a escriure algunes frases que m'agradaria que diguessin els personatges, o fins hi tot conversacions. Finalment i sense adonar-me'n, ja havia començat a fer el guió. Vaig canviar tot lo anterior i vaig seguint fent el guió com si fos el definitiu.

Recordo que me'l mirava moltes vegades i hi canviava moltes coses. Una part divertida, va ser quan vaig haver de canviar tots els números d'escenes a mà perquè m'havia equivocat al començament contant. De la mateixa manera, també vaig haver de canviar els noms dels personatges a majúscula i subratllar-los a mig treball.

Al final, veia que se'm acabaven les fulles i hi anava treient escenes i personatges. Com heu pogut veure-ho al treball, també vaig treure moltes escenes del guió original.

Cada dia una mica a l'estiu, i sense grans penes he aconseguit acabar-lo. He de dir, que per primer cop em sento orgullosa d'un treball així.

8. CONCLUSIONS

Aquest guió de cinema explica el llibre del "Nom del Vent" de Patrick Rohfuss.

Aquesta és la història de Kvothe, un jove emprenedor que ara s'ha convertit en un taverner avorrit de la vida. Un dia apareix el cronista, un home que en vol saber més coses i vol escriure'n un llibre. Kvothe explicarà la seva història en tres dies. Aquest llibre n'és el primer.

L'obra la situem en un temps i espai llunyans, fins i tot ficticis. Malgrat això, els personatges ens semblen molt reals i ens hi podem sentir molt identificats. Si no hi haguessin algun elements màgics (com el drac, els vincles dels mags o els assassins del foc blau), l'època podria situar-se perfectament en alguns segles passats.

En aquest guió, els noms dels personatges que parlen estan en majúscula i subratllats. Les accions estan en cursiva i el diàleg he intentat que fos breu, per no avorrir a l'espectador.

9. BIBLIOGRAFIA I WEBGRAFIA

- AMBÓS, A. ; BREU, R. (2007). *Cinema i educació*. Barcelona, GRAÓ.
- FIELD, Syd (1994). *Prácticas con cuatro guiones*. Madrid, PLOT.
- HART, John (2001). *La técnica del storyboard*. Madrid, IORTV.
- HUET, Anne (2006). *El guión*. Barcelona, Paidós.
- KATZ, Steve D. (1992). *Plano a plano de la idea a la pantalla*. Madrid, PLOT.

http://es.wikipedia.org/wiki/Guion_cinematogr%C3%A1fico

<http://www.animation.dreamers.com/clases/storyboard/>

<http://www.edu365.cat/batxillerat/recerca/comfer/index3.htm#conclusions>

<http://www.google.es/imghp?hl=es&tab=wi>

<http://www.facebook.com/#!/photo.php?fbid=167828463523&set=a.8115703523.25486.8024953523&type=1&theater>